

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Neslihan Dengiz
Yıldızlı Geceler

Müzik ve Sinema Üzerine Şiirsel Denemeler

Neslihan Dengiz
Yıldızlı Geceler

Müzik ve Sinema Üzerine
Şiirsel Denemeler

Yıldızlı Geceler

Müzik ve Sinema Üzerine
Şiirsel Denemeler

Simurg 97

Dil ve Edebiyat 9

ISBN 9789757172970

Yıldızlı Geceler

Müzik ve Sinema Üzerine Şiirsel Denemeler

Neslihan Dengiz

I. Baskı, İstanbul 2007

Tasarım Selçuk Sepetçioğlu

Ofset Hazırlık Simurg

Baskı Mart Matbaacılık Sanatları
Merkez Mah. Ceylan Sok. No: 24
Nurtepe - Kağıthane - İSTANBUL
Tel: 0212 321 23 00

© 2007 Simurg Kitapçılık, Yayıncılık ve Dağıtım Ltd. Şti.

Tüm yayın hakları saklıdır.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında

yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Simurg Kitapçılık, Yayıncılık ve Dağıtım Ltd. Şti.

Hasnun Galip Sokağı 4B Beyoğlu 34433 İSTANBUL

+ 90 (212) 292 27 12; Faks + 90 (212) 292 27 13

<http://www.simurg.com.tr>

Neslihan Dengiz
Yıldızlı Geceler

Müzik ve Sinema Üzerine
Şiirsel Denemeler

Neslihan Dengiz 1975'te İstanbul'da doğdu. 1992'de FMV Özel Işık Lisesi'nden mezun oldu. 1986-1994 yılları arasında Aran Müzik Merkezi'nde klasik piyano eğitimi aldı. 1989-1991 yılları arasında Resim-Heykel Müzesi'ndeki resim kurslarına katıldı. 2000'de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Şiirleri Adam Sanat, öyküleri Adam Öykü, yazıları Sinema Gazetesi, Sanat Çevresi gibi dergilerde yayınlandı. Çok iyi derecede İngilizce bilmektedir.

ALACAKARANLIKTA GEZİNTİ

Boğazda çıktığımız gezintiye ansızın aşk hisleri dökülüyor, sular çığlık çığlığa çırpınıyor, nefes nefese sellerle sürükleniyorduk, *Cover Girl* adlı filmde ise Rita Hayworth gösterişli danslarıyla baş döndürüyordu. Gene Kelly'nin açtığı küçük bir gece kulübünde dans eden Rita Hayworth, çok geçmeden bir güzellik yarışmasını kazanacak, büyük bir yıldız olma yoluna koyulacaktı. Ne var ki, derinden sevdiği, aşk duyduğu Gene Kelly'den ayrılamıyor, sıkıntılar içinde boğuluyordu, ansızın ürpermişim, tenimde nice çiçek, nice yıldız açmıştı. Boğazın çırpıntılı suları aktıkça içimde salkımsöğütler ağıyor, senin yanbaşında gözyaşı döküyordum, *Cover Girl* adlı filmde Rita Hayworth yaldızlı, gösterişli bir yaşamdan vazgeçecek, sevdiği erkeğe geri dönecekti. Bu filmde bir dönemin sevilen oyuncularından Phil Silvers da oynuyor, genç çifte eşlik ediyordu, üçlü birlikteliklerini en neşeli bir biçimde koruyorlardı, sokaklar şarkıyla, dansla çın çın çınıyordu. Alacakaranlıkta aşk hayalleri şampanya kadehlerine boşaltılıyor, aşk fısıltıları duyuluyordu, rüyalar içinde danslarla sürüklenip yıldızlara uçuyorduk. Ay ışığı buğulu buğulu süzüldükçe, ağaçların pırlantalı dalları altında aşk saatleri geçiriyorduk, boğazın sularında pırl pırl kayıyorduk, beyazperde düşleri ansızın yağıyordu, filmler diyarında gezintiye çıkıyorduk. Rita Hayworth'la Glenn Ford'un ihtiraslı bir aşk yaşadığı *Gilda*, yine Rita'nın başrolleri Fred Astaire'la paylaştığı *You were never lovelier*, *You'll never get rich* adlı filmler, Gene Kelly'nin başrolde görüldüğü unutulmaz *Yağmur Altında* hep paylaştığımız birbirinden hoş hayallerdi. Vapurdan indiğimde seninle kafede buluşup beraberliğimizi kutlayacaktık, şehrin suları, şehrin lokantaları bizi çağırıyordu, sinema salonlarında upuzun öpüşlerle dolu saatler geçiriyorduk, alacakaranlık aşklarına karışıyorduk. Gece indiğinde ise ay ışığında gezintiye çıkıyor, parklardan, ıssız sokaklardan, ağaçlı yollardan geçiyorduk, bir köşedeki kameriyede oturup birbirimize sokuluyorduk. Sinema tarihinden kopan altın filmlere karışmıştık, *Ziegfeld Follies*, *Broadway Melody* serisi, *Gold Diggers* serisi art arda dökülüyordu, sanki nehirler taşıyor, dantelalı koylarda zümrüt parıltılar göz alıyordu. Yağmur altında yürüyüşe çıktığımızda el ele tutuşmuştuk, sözler sellerle akmıştı, *Cover Girl* adlı film danslı, şarkılı gösterilerle içimizi okşamıştı, kollarının sıcaklığına sığınıyordum, ılık, pırl pırl öpüşlerine kendimi veriyordum, hep aşk için yaşıyordum.

AŞK İLE YAŞAYANLAR

Geceleyin evdeki şömine başında otururlarken, bir dönemin gözde parçalarını Bing Crosby'nin sesinden dinliyorlardı.

Meriç koltuğa zarifçe yerleşip gözlerini kapamıştı. Kocasını Okan, genç kadının dudaklarına uzanırken fısıltıyla konuşuyordu.

“Onu seviyorsun” dedi Okan.

“Kimi?” diye sordu Meriç.

“Bing Crosby'yi”

“Bana seni hatırlatıyor.”

Pencereye yağmur damlaları çarpıyordu. Yağmurlu gecenin romantizmi içinde yaşayarak ışıkları söndürdüler.

Plak dinlerlerken, karanlığın içinden yükselen Rachmaninov, ruhlarda fırtınalar koparmıştı. İhtiras ateşi tüm benliklerini sarmıştı. Sanatı böylesine duyarak yaşadıkları, paylaştıkları için kendilerini şanslı sayıyorlardı.

Meriç hemen piyanonun başına geçmiş, tutkuyla çalmaya başlamıştı. Okan ise yanbaşında, genç kadının kollarını, vücudunu okşuyordu. İnanılmaz bir sevişme anıydı bu.

Parkta, bir ağaç altındaki kanepede otururlarken, edebiyatın, zihinlerde oluşturduğu alabildiğine geniş ve derin dünyasından söz açıyorlardı. Büyük Rus klasiklerinden biri olan Anna Karenina'daki tutkuyu, ruhlarında hissetmişlerdi.

“Benim için hiç acı çektin mi?” diye sormuştu Meriç.

“Gerçeği söylemek gerekirse, seni acı veren bir tutkuyla sevdim.” dedi Okan.

Edebiyat klasiklerinde okudukları büyük aşkları yaşamak, paylaşmak istemişlerdi. Ağaç altında öpüşürlerken, kitaplardaki ihtişamlı dil içinde kaybolmuşlardı.

Okan, D.H. Lawrence'ı tanıtmıştı Meriç'e. Ruhsal ve duygusal yapıtlarıyla tanınan yazar, kitaplarında aşka, cinselliğe çokça yer vermişti.

“Yazar, Âşık Kadınlar’daki Ursula’yı karısının yerine koyarken, kendisi de Rupert’in yerine geçmişti.” diyen Okan, karısının da Ursula gibi gitgide olgunlaştığını, gerçek bir kadına dönüştüğünü görüyordu.

Meriç, Lawrence’ın renkli, müzikli diline hayran kalırken, kadınla erkeğin tek bir vücut olup birleşmesinden çok etkilenmişti.

Meriç, bazı sözcüklerin, bir takım söz buluşlarının renkli, şiirli bir dil oluşturduğunu söylüyordu.

“Ay ışığında bir göl, bahçedeki kameriye, günbatımı gibi sözler beni büyülüyor.” dedi Meriç.

“Renk isimleri de çok ilginç: gülkurusu, vişne çürüğü, camgöbeği gibi.” dedi Okan. Aşk sözlerinden de çok etkilendiğini ekleyen genç adam, aşklarını, yaşam felsefelerini kalıcı kılmak adına bir roman yazacağını söylüyordu.

“Yaşamımıza kattığımız şiirselliği, renkleri, aşkıımızdaki derinliği, sanatla bütünleşmemizi anlatacağım.” diye açıkladı Okan.

Meriç, kocasının bu sözlerinden duygulanmıştı.

“Sanatımız, aşkıımızın bir simgesi.” dedi genç kadın. Okan’ın boynuna sıralarak mutluluğunu, içinden kopanları dışa vurup aşk ile titredi.

Akşam yemeğine balerin İrina Hanım ile kocası müzikolog Semih Bey’i davet etmişlerdi. Meriç, konuklar için özel yemekler hazırlamıştı. Sanatçılar biraraya gelip toplanırlarken çok hoş bir ortam yaratılırdı.

Moskova ekolünden gelen İrina Hanım gördüğü bale eğitiminden söz açarken, bu sanata âşık Meriç ile aynı duyguları, aynı tutkuyu paylaşıyorlardı.

“Hem baleyi, hem piyanoyu yıllarca birlikte sürdürmen olağanüstü.” dedi İrina Hanım, Meriç’e yönelerek.

Semih Bey ise Okan’ın müzik ve edebiyat ile olan bağıını biliyor, genç adamı takdir ediyordu. Semih Bey, yazdığı bir kitapta, müzikle edebiyatın ilişkisini kurarken, Okan’dan sık sık yardım almıştı.

Gece sona ererken, karşılıklı dostluk bağları daha sıkılaşmıştı. Konuklar ayrılırken, içtenlikle teşekkür edip sanatın birleştirici gücünü göstermişlerdi.

Yıldızlı gece, bir noktörndeki hoş bir müzik cümlesi gibi yaşanmıştı.

Gencecik Judy Garland'ın kalpten duyarak söylediği *You made me love you* adlı parçanın etkisinde kalmışlardı.

“Bu yaşta nasıl da hissediyor” dedi Okan.

“Çok büyük bir yetenek” diyerek kocasına katıldı Meriç.

Judy Garland, bu şarkıyı Clark Gable için söylemişti. Ardından, Betty Grable'lı bir filmde de, bu parça, Harry James ve orkestrası tarafından yorumlanmıştı.

Geceleyin, parkta yürürlerken, eski müzikal filmlerde duydukları ezgileri mırıldanıyorlardı. Cole Porter'ın ya da Jerome Kern'ün ezgilerini.

Casablanca adlı filmin müziğini ise aşklarının simgesi olarak hep kalplerinde saklayacaklardı.

Otuzlu, kırklı yılların cazını seven Okan, big band'li günlerden söz açmıştı. Caz orkestralarını filmlerde görerek tanımıştı.

Tommy Dorsey, Jimmy Dorsey gibi müzisyenlerin orkestraları, soylu sinema klasiklerinde görünmüştü.

Okan, Altın Çağ denilen Hollywood'un en parlak dönemini bilir, bu dönem filmlerinin şiirsel ve sanatsal özellikleri olduğunu düşünürdü.

Okan'ın sinema araştırmacısı dostu Celal Bey, eski siyah-beyaz filmlerin hayranıydı. Pazar günleri evde oturup sinema klasiklerini seyrederken, Okan ile Meriç'i de çağırırdı. Ardından, çay saatinde, seyrettikleri filmler üzerine tartışırlardı.

Pazar günlerinin huzurlu ortamında, sanat ile yaşarlardı.

Meriç, piyanoda Debussy'nin yapıtlarını çalarken kendinden geçer, bir bahçedeki çiçeklerin arasında hissedirdi kendini.

“Ağaçların sesi, kırlar, yağmur, deniz dalgaları ile dolu bir müzik.” dedi Meriç.

“Debussy'nin *Bir Kır Tanrısının Öğleden Sonrası* ile *La Mer* adlı yapıtları da çok renkli” dedi Okan. “Sanki bir ses paleti.”

Meriç, piyano pedalini kullanarak müziğe renk veriyor, ses dalgaları içinde yaşıyordu. Aynı zamanda, büyük ruhsal derinliği olan bu müzikle bütünleşiyordu.

Genç kadının parmakları, tuşlar üzerinde bir kelebek gibi uçarcasına geziniyordu. Bu büyüleyici müzik eşliğinde ruhları birleşmişti.

Sanat üzerine konuşmaları, tartışmaları yoğunlaşınca, geceleyin geç saatlere kadar uyanık kalıyorlardı.

Schumann'ın felsefi bestelerinden, Lorca'nın büyüleyici şiirlerine kadar pek çok konuda tartışıyor, sanatı bir bütün olarak görüyorlardı.

“İzlenimci sanatçılara tutkunum.” dedi Meriç. “Resimde, müzikte, edebiyattaki yapıtlarıyla.”

Bir ara, Monet'nin etkisinde resimler yapmaya çalışmıştı genç kadın. Bu tutkusunu hâlâ sürdürüyor, içinden gelince boya fırçalarına sarılıp resim yapıyordu.

Okan için, müzikte Debussy, edebiyatta Proust, izlenimciler arasında önde gelirdi.

İzlenimci yapıtlar, genç karı-kocanın birlikte paylaştıkları bir tutkuydu.

Okan, karısının doğum gününde, Schumann'ın *Träumerei* adlı parçasının notalarını hediye olarak seçmişti.

Meriç'e nota kitabını verirken, içinden yükselen bir coşkuyla karısını öpmüştü.

Sanatı paylaşmak adına yapılan bu seçim, Meriç'e verilen en güzel hediyeydi. Genç kadın piyano başına geçip tuşlara dokununca, evin içine hoş sesler akmaya başladı. Yağmur gibi yağıyordu müzik.

Piyano başındaki Meriç'in kalpten duyarak döktüğü sesler, aşklarının derinliğini simgeliyordu.

Meriç'in çok sevdiği *Öğleden Sonra Aşk* adlı filmde, Audrey Hepburn, bir konservatuar öğrencisini canlandırıyordu.

Filmde müzik ile kurulan romantizm belirginleşiyor, özellikle Ritz oteldeki bir odada kemanların eşliğinde aşk saatleri yaşıyordu.

“Müzikle ilgili pek çok film yapılmış.” dedi Okan. “İngrid Bergman'lı *Intermezzo*, Cary Grant'lı *Night and Day* gibi.”

“*Rusya Şarkısı*'nda ise Tchaikovsky'nin anısı yaşatılmaya çalışılmış.” dedi Meriç.

Okan, bir Tolstoy romanı ile bir Tchaikovsky müziğinin hissedilişi arasında benzerlikler buluyordu. İkisinde de Rus romantizminin simgelendiğini söylüyordu.

Rus romantizmi ile yüklü bir iç dünyadan söz açarlarken, eflâatun renkli düşlere doğru sürüklenmişlerdi.

Dostoyevski'nin romanlarında, insanın ruhsal durumunun incelendiğini söyleyen Okan'ın edebiyata olan tutkusu, her keresinde açıkça belirginleşirdi.

Genç adamın da belirttiği gibi, Dostoyevski'nin yapıtları, tutkulu bir haykırış gibiydi. Okan, eline geçen her Dostoyevski kitabını okuduğu gibi, bu büyük yazar üzerine bir de inceleme kitabı hazırlamıştı.

Meriç, kocasının bu tutkusunu paylaşır, özellikle Dostoyevski ve Turgenyev'den hoşlanırdı.

Genç karı-koca Rus klasiklerinden çok etkilenir, okudukları yapıtları, hisli iç dünyalarına katarlardı.

Felsefi bir boyutu, kendine özgü bir derinliği olan aşkları, romanlarla, sanat yapıtlarıyla beslenmişti.

Evlerinin bahçesinde, yavru kediler altalta üstüste oynar, ağaçlara tırmanırlardı. Meriç, her sabah, menekşelere, pembe güllere su verir, çiçekleri okşardı.

Bahçedeki ağaçtan masada kahvaltı ederler, yaz gecelerinde yıldızlar altında otururlardı.

Pembe-kızıl günbatımlarını seyreden sevgilileri yazıyordu Okan. Bu bir aşk öyküsüydü. Genç adam, hem kadınla erkek arasındaki aşkı, hem de güzelliklere, sanat yapıtlarına duyulan aşkı irdeliyordu.

Yağmurlu bir gecede sokağa çıkmışlar, arabayla geziniyorlardı. Camlara çarpan damlalar sanki geçmişe sürüklüyordu aklı.

Birkaç sene önce, böyle yağmurlu bir gecede, bir ağaç altına sığınıp yağmurun dinmesini beklemişlerdi. Birbirlerine sıkıca sarılmış, içiçe olmanın mutluluğunu yaşamışlardı.

Ne zaman yağmur yağsa, hep o geceyi anımsar, bu romantik anıyı yaşatmaya çalışırlardı.

Sinema festivali günlerinde, William Wyler'ın yönettiği, üç askerin evlerine dönüşünü anlatan *Hayatımızın En Güzel Yılları* adlı filme gitmişlerdi. Sinema salonunda, birbirlerine sokularak soluksuz seyretmişlerdi filmi. Duygusal sahneleri kalpten hissedip, sinemanın büyüü içinde yaşamışlardı.

Fuayede, bu başyapıtı seyretmeye gelen Celal Bey ile karşılaşmışlardı. Bu konuda uzman olan Celal Bey, filmde, alan derinliği adlı bir tekniğin kullanıldığını söylemiş, ayrıca bu savaş karşıtı yapıtın anlamından ve duygusallığından söz açmıştı.

Filmin ardından, Celal Bey ile birlikte bir kafeye gitmişler, tartışmalarını sürdürürlerken bir yandan da içkilerini yudumlamışlardı.

Hafta sonu, kırlara çıkıp piknik yapmaya karar verdiler. Doğayı öyle çok severlerdi ki, bunu kendi sanat anlayışlarına da yansıtırlardı.

Meriç'in tuvalde, rengârenk boyadığı kırlar, özellikle uçuk pastel kullandığı anlarda, Monet tablolarını anımsatırdı.

Okan ise, doğayı karşısına alıp, dilin binbir rengine yatırırdı. Yazarken ardarda dökülürdü sözcükler, kalpten kopup gelircesine. Bir ağaç, bir çiçek ya da bir göl kıyısı, genç adamın düş gücünü hemen harekete geçirirdi.

Bazen, kent yerine doğanın kucağında yaşamak isterler, bunun, bir gün gerçekleşeceğine inanırlardı.

Bir gece, bale gösterisi seyretmeye karar vermişler, sanatı kucaklamışlardı.

Kuşu Gölü'nü seyrederken, ilk gençlik yıllarında bu balede ufak bir rol almış Meriç'in gözleri yaşarmıştı.

“Bale yaparken, müzikle özdeşleşir, duygularımı vücut dili ile ifade etmekten haz alırdım.” dedi Meriç.

Genç karı-koca, balenin ısıltılı dünyasında, sanki bir masalın içinden çıkıp gelmiş renklerinde, inanılmaz bir şiirsellik buluyorlardı.

Bale gösterisinin ardından, sanki gökteki yıldızlara erişmişçesine, içleri duygu yüklü, evlerine dönmüşlerdi. Yataklarında birbirlerine sarılarak, derin bir uykuya dalmışlardı.

Okan'ın yazdığı kitap, sanatı anlamaya ve çözümlemeye yönelik olup kendi evlilik yaşamının aşkla, sanatla buluşmasını da içermişti. Okan, karısı ile aşk yaşarken, bir yandan da sanatın derinliğini duyardı.

Genç adam, kitabı sona yaklaşırken büyük bir heyecan duyuyordu. Yakında yayıncıya sunulacak olan bu yapıt, yaşantıları ile ilgili her unsuru, özelliği içeriyordu.

Okan ile Meriç'in aşkından, kalplerden kopup sözcüklere dönüşen bir sanat yapıtı yaratılmıştı.

AŞK KADEHİ

Ay ışığında suların dibindeki çakıl taşları parlıyordu, içim bir kadeh aşk, kül olup gökyüzüne yükseliyordum, yıldız çiçekleri açmıştı gökte, kumsaldaki dalgalar gitgide kabarıyordu, *That Touch of Mink* adlı filmde Doris Day yıldız yıldız açıyordu. *That Touch of Mink*'de, yolda arabasıyla giden Cary Grant, Doris Day'i ıslatıyordu, genç kadın adamın iş yerine gelip onunla tanışıyor, ilk bakışta birbirlerini çekici buluyorlardı, film renk renk tutuşuyordu o anda. Yaz günlerinin özlemiyle kavruluyordum, plajda başbaşa ne mutluyduk, üstümüzdeki mayolarla sulara bırakıyorduk kendimizi, Cary Grant ise Doris Day'i iş gezilerinde yanına alacaktı, birlikte dünyayı gezeceklerdi, birbirinden lüks otellerde kalacaklardı, beyazperdede bir dönemin en sevilen yıldızı Doris Day ıslı ıslı parlıyordu... Doğum gününü başbaşa kutlamıştık, Dean Martin şarkıları eşliğinde dans etmiştik, beni kollarına almıştın, kalp şeklindeki pastayı ne çok beğenmiştin, hediyelerini açmıştın heyecanla... *That Touch of Mink*'de, kaldıkları bir otelde, Doris Day hastalığa yakalanacak, bir başka kere ise sarhoş olacaktı, yeni evlenen kadınların tepkilerini gösteriyor, Cary Grant'ı şaşırtıyordu. Doris Day genç adamın ona acıdığını düşünüyordu, ancak endişeleri yersizdi, filmin finalinde sevgililer duydukları aşkı açıklayacaklardı birbirlerine, beyazperdede Hollywood'un Altın Çağ filmleri akıyordu, geceleri ise Scott Fitzgerald romanlarına gömülüyordum, *Muhteşem Gatsby* sanki caz sesliydi, romantizmle, gösterişle ışıldıyordu, *Lady Chatterley'in Sevgilisi* adlı roman ise cinselliğin doruklarına varıyordu... *Ay Işığı Altında*, *Mehtap Koyu*, *Broadway Şarkısı*, *Yastık Sohbeti* gibi Doris Day'in ısıltılar dağıttığı filmlere karışıyorduk, *Yastık Sohbeti* adlı filmde çapkın bir adamı canlandıran Rock Hudson'la ne başarılı bir ikili olmuşlardı. Bir otelin barında seni bekliyordum, gözlerim hep senin için yanıp sönyordu, ansızın beyazperde düşleri akıp gidiyordu, birlikte boğazda gezintiye çıksak, otellerin gecelerine karışsak, bir restoranda akşam yemeği yesek, sinema salonlarında, konser salonlarında doyasıya hoş vakit geçirsek, gökte yıldızlar pırıl pırıl parlarsa... *That Touch of Mink* adlı filmi başbaşa seyrediyorduk, ay ışığı üzerimizi ıslatıyordu, sonra dalgalarla uzaklara doğru sürükleniyorduk.

AŞK, BİR DÜŞÜN ARDINDAN

“Sevgilim” diyordu genç adam, “artık birlikte olacağız.” Heyecandan titreyen güzel hanımı, güçlü kolları arasına alıyordu. Aşk ateşi tüm benliklerini sarmıştı.

Bir otelin caz gecelerinde Gershwin ezgileri çalınıyordu. İnsanlar bu büyüleyici müziği paylaşıyorlardı.

Casablanca’da “Tekrar çal, Sam” diyordu İngrid Bergman. Geçmiş bir kez daha anımsayıp o günleri yaşamak istiyordu.

Genç adam, Yasemin’i, bahçede çiçeklerin arasında gezinirken görmüştü. O ana kadar böyle bir güzellikle karşılaşmamıştı. Yavaşça yanına yaklaşıp onunla konuşmayı denedi. Kim olduğunu, nereden geldiğini sordu. Genç hanım için bir gül kopardı. O an, Yasemin’in yanaklarının al al olduğunu görmüş, bu görüntüye hayran kalmıştı.

Cheek to Cheek adlı müzik parçası, Astoire-Rogers çiftinin yarattığı zerafeti anımsatıyordu. İnsanı bir çırpıda saran bir ezgiydi. Dinleyiciler dans etmeye başlıyor, geniş salonda uçarcasına kayıyorlardı.

Renk renk çiçekler açmıştı bahçede. Yasemin, her sabah koklayıp okşardı onları. Demir adlı yakışıklı adamı düşünürdü. Sevgilisinin hayaline sığınmak genç hanımı rahatlatırdı.

Minnoş adlı küçük kedi, bahçede, ilk kez bir kaplumbağa görmüştü. Sırtında evini taşıyan sevimli yaratığın ardından gitmiş, onu koklamıştı. O gün, bahçeden ayrılmak istememişti.

Minnoş, Yasemin’in biricik kedisiydi.

Yağmurlu bir gecede, Beyoğlu’ndaki bir sinemaya gidip Vivien Leigh’li, Clark Gable’lı *Gone With the Wind – Rüzgâr Gibi Geçti*’yi seyretmişlerdi. Genç hanım, Demir’e sokulurken birbirlerinin nefeslerini duyuyorlardı. Gece, büyüleyici bir havaya bürünüyordu.

“Beğendin mi filmi?” diye sormuştu Demir.

“Hem de çok.” demişti Yasemin.

Otuzlu, kırklı yılların cazını seviyorlardı. Demir, Tommy Dorsey’den, Louis Armstrong’dan, Teddy Wilson’dan söz açar, büyük müzisyenler olduklarını söylerdi.

“Dorsey kardeşlerin yaşamını konu alan bir film görmüştüm.” dedi Demir.

“Evet. Öyle bir film, sinemalarda gösterilmişti.” dedi Yasemin.

“Adını hatırlayamıyorum.”

“Tommy Dorsey’nin müziği ne kadar etkileyiciydi.”

Demir, birdenbire, genç hanımın gözlerinde, bir pırıltı görmüştü. Yasemin’in kahverengi gözleri ıslıl ıslıl yanıyordu.

Bing Crosby, alacakaranlıkta, piyanoya geçerek *White Christmas* adlı şarkıyı söylüyordu. Yanıbaşında, sevgilisi oturmuş, ona eşlik ediyordu. *Holiday Inn* adlı filmde, bir otel açma düşünün ardından gideceklerdi.

Güneşli bir öğleden sonra, parkta, küçük çocuklar oyun oynuyorlardı. Salıncakta sallanıyorlar, kumdan tepeler yapıyorlar, kaydıraktan kayıyorlardı. Küçük bir kız, annesinin elini tutmuş, eve dönmek istemiyor, parkta biraz daha zaman geçirebilmek için yalvarıyordu.

Demir’in bir dostu olan Metin, evinde bir davet vermiş, tanıdıklarını çağırmıştı. Davette bir caz orkestrası da yer almıştı. O gece, Yasemin, bir gelinliği andıran leylâk rengi elbisesini giymişti. Demir, davette, genç hanımı görür görmez dansa kaldırmıştı.

“Benimle dans eder misiniz?” diye sormuştu Demir.

“Memnuniyetle” demişti Yasemin utanarak.

“Güzel bir gece, değil mi?”

“Evet. Gökyüzünde ne çok yıldız var.”

Zamanın geçtiğini hiç fark etmemişler, gece boyunca, dönerek dans etmişlerdi. Sanki birbirlerine kenetlenmişlerdi.

Akşamüstü, boğazda yürüyüş yapıyorlardı. Su, o kadar berrak görünüyordu ki, içlerinden bir vapura binip gezintiye çıkmak gelmişti.

“Bundan böyle, her akşam boğazda dolaşalım.” dedi Yasemin.

“Hoşuna gideceğini biliyordum.” dedi Demir.

“Boğaz yanımda akıp giderken, yaşam öyle güzelleşiyor ki.”

“Yorulmadın mı?”

“Hayır. Seninle birlikte yürürken hiç yorulmam.”

Yasemin, genç adamın koluna girmişti. İçini kaplayan sıcaklıkla mutluluktan uçuyordu.

Easy to love adlı parça eşliğinde dans etmişlerdi.

Demir, genç hanımın gözlerinin güzelliğine kapılmıştı. Yasemin’in kestane rengindeki ipek saçlarından yayılan kokuyu duyuyordu. Genç hanıma açılmak istiyor, ancak söze nasıl başlayacağını bilemiyordu.

“Bu parça sizin için yazılmış olmalı.” dedi Demir.

“Neden?” diye sordu Yasemin.

“Sizi sevmekten kendimi alamıyorum.”

Park, sabaha açılıyordu. Yeni doğan günü karşılamak isteyen insanlar gelmişti parka. Temiz havayı içlerine çekere, güne mutlulukla başlıyorlardı. Yürüyüş yapıyorlar, bisiklete biniyorlar, parktaki küçük köşkte kahvaltı ediyorlardı.

Sabah, yaşamın güzelliklerini sunuyordu.

Mehtaplı bir gecede, geminin güvertesinden denizi gözleyen Bing Crosby, *June in January* adlı şarkıyı söylüyordu. *Here is my heart – Kalbim Senindir* adlı film bu şekilde açılıyordu. Genç adam, âşık olduğunu dile getirerek, düşlere sürükleniyordu.

Ayışığı, geceyi aydınlatıyordu. Yasemin, oturma odasındaki pencerenin yanbaşındaki duran piyanoya geçmiş, *Polka Dots and Moonbeams* adlı parçayı çalıyordu. Demir, güzel hanımın ince elleriyle, tuşlardan çıkardığı ezgiyi dinliyordu.

“Ne kadar yumuşak bir parça” dedi Demir.

“Beğendin mi?” diye sordu Yasemin.

“Evet. Geceye çok uygun.”

“Sevdiğin bir parçayı anımsıyorum: *You belong to my heart.*”

“Ne zaman onu dinlesem seni düşünürüm.”

“Gerçekten mi?” diye sordu Yasemin, genç adamın gözlerinin içine bakarak.

“Evet. Dile getiremediğim duygularımı açıklar.”

Sevgililerin elleri, piyanonun beyaz tuşları üzerinde, birbirlerine kenetlenmişti. Piyanoda çalınan parçalar, aşklarının ölümsüzlüğünü simgeliyordu.

AŞKIN GİZLERİ İÇİN

Aşk hayalleriyle sürükleniyordum, dalgalarla doludizgin kayıyordum. İçimden seni sevdiğimi söylemek geliyor, seni ne çok özlediğimi biliyor musun? Sonsuza dek sana bağlanmak, sana kenetli olmak istiyorum. Gece gezintilerimde yanımdaydın, yıldızların altında sarmaş dolaş yürürdük, ansızın beni öperdin. Kabaran hislerle soluk soluğa kalırdık, yağmur altında içiçe sokulurduk, ihtiras ateşi içimizi sarardı. Aşkımın adını sayıklardım geceleri, uykusuz gecelerdi onlar, ağrı, sızı içinde... Kucak dolusu kırmızı güllerle geldiğinde, sevinçten dolu dolu olmuştum, gözlerimden akan yaşlar yanaklarımdan süzölmüştü. Yanımda olmasaydın eğer, yaz geceleri bile üşürdüm. Her gece üstümü örtmeni isterdim. Aşkta bu; çaresi yok, hasret dolu günler geçmek bilmiyor, ama neyse ki bir umut var. Sığınacak bir liman ararım seni özleyince, başımı koyacak bir yastık, kedimin yumuşacık tüyleri... Puslar arasında seni bekliyordum, uzaktan görünüyordun, içimi coşku kaplıyordu, sen benimdin, biliyordum. Bu kırmızı güller benim için mi? Sevgilimsin, en başından beri beni sevdiğini biliyordum. Yanıma geldiğinde soluksuz kalmıştım, nedense yüzünü incelemeye başlamıştım, bu yüzü bir yerden tanıyordum. Ay ışığı ne denli gizemli, ne denli romantik, yakamozlanan sularda yıkanmak geceleri, ne güzel olurdu. Ay ışığında yıkanmak istiyorum, hem de caz müziği eşliğinde, benim için müzik çalar mısın? En derin hislerle birleşmiştik, en dip noktada buluşmuştuk, sarmaşıklar arasında. Akan ırmaklar, düşen yapraklar, yağın yağmur gibi sürükleniyorduk başıboş, aşkımızı salıyorduk cömertçe. İhtiras yüklü bir müzik parçası çalıyordum piyanoda, içim kavruluyordu ateşten, mum ışığında, gizem dolu. Yıldız kırıntıları gökten yağıyordu, ısıll ısıll, pırlanta gibi, elmas gibi, her birini kucağıma alıp, sarınıyordum parıltısına, aşk çiçekleri yağıyordu, onları da kucaklıyordum. Yağın yağmuru içip serinliyordum, aşk ateşini dindirmeye çalışıyordum, senin hasretin tüm benliğimi sarmıştı. Aşk dolu buluşmalar yaşıyordık, geceleri hayallerle sürüklenirdik, umut dolu günlere sarınmıştım, aşk hayallerinin ardında baştan aşağı çiçek açmıştım.

ATEŞ ZAMANI

Sabah kahvaltısının ardından minderlere sereserpe uzanmıştık, sözler havada uçuşuyordu, baş başa konuşuyorduk, çevremizde göller ve ördekler... Caz kitabından Bill Evans'ın resmini göstermiştin bana, rüzgarın kokusunu birlikte içimize çekmiştik, güller, papatyalar akıyordu gökyüzünden. Göl kıyısında yürüyüşe çıkmıştık, ardından bir kayıkla gölün ısıltılı suları üzerinde gezinmiştik. Ağaçlar altında, çalılar arasında gitgide uzanıyorduk, balık sürüleri görmüştün gölde, bir de ördekler. Sıcak caz havası çevremizi kasıp kavuruyordu, akşam üzeri kumsala inip, dalgaların arasına koyvermiştik kendimizi, sana doğru yüzerken ardından seslenmişim, suyun içinde piyano çalmasını öğretmiştin bana. Suların içinden yükselen bir piyanoda yan yana oturup çılgınca sürüklenmiştik, akıp giden ezgiler, sürüklenen dalgalar, kumsalda ne mutluyduk... Akşam yemeklerinde bir kadeh şarap içiyorduk, bir yandan da konuşuyordun, seni çözmeye çabalıyordum, vazgeçilmezimdin. Pasta ikram etmiştim sana, caz müziği dalgalanmıştı o anda, yaz şarkılarının kıyısından geçmiştik, yemeğin ardından bir keman dinletisi vardı. Caz müziğini de, klasik müziği de seviyordun, belki de en çok Bill Evans'ı andırıyordu bestelerin, sevgilimdin...Geceleri limanda yürüyüşe çıkıyorduk, koluna yaslanıp yürümüştüm, sıcaklığın başımı döndürmüştü, dönüşte arabada yine birbirimize yaslanmıştık gece yıldızları altında. Her gece, her sabah seni görmek ne güzeldi, baş başa geçirdiğimiz bu tatilde coşku sellerine kapılmıştık, arabayla son hız gidiyorduk, sanki uçuyorduk. Kedilerle, köpeklerle birlikte bir tatil...göldeki hasta ördeğe ne çok üzül müştün. Belki de yine gece, yine ay ışığı ve caz hayalleri... belki de yine kumsaldaki dalgalar...Doğanın içinden kopup gelen bir aşktı bu, yaz mevsimiydi bu, ateşli günlerle, gecelerin zamanıydı.

ATEŞLİ SICAKLAR

Sereserpe uzanırken ağaçların altına, gülleri, papatyaları okşayıp kokluyordum, hayaller içinde sürüklenirken baharın açışını, yazın gelişini kutluyordum, *The Bellboy* adlı film Miami sahilindeki bir otelde geçiyordu. Bu filmde otelde çalışan bir komiyi canlandıran Jerry Lewis, art arda gelen skeçlerde komiklikler yapıyor, kahkaha selleri aktıkça ortalık yıkılıyordu, gülünç, saçma olaylar uykusuz duraksız yol alıyordu. Bavulları asansörle otel odalarına çıkartıp yerleştiren Jerry Lewis, bir başka sahnede köpekleri yürüyüşe çıkartıyor, resepsiyonda telefonlar susmuyor ve açılmıyor, komilere benzeyen film yıldızları otele gelince herkes şaşkınlık içinde kalıyordu. Stan Laurel'e benzer bir kişi de filmde görünüp Jerry Lewis'e selam vermişti, yeni evli bir çiftin otelde yaşamadıkları aksilik kalmamıştı, havuz başında sereserpe uzananlar, suya dalanlar gözüküyordu, mankenler otele geldiğinde komiler üstlerine saldırmıştı, her şey ne denli inanılmazdı. Jerry Lewis otelin balo salonuna sandalyeleri yerleştiriyor, konserde orkestra şefi olduğunu hayal ediyordu, bir keresinde de otelin restoranındaki kalabalık içinde aklını yitiriyordu, film inanılmaz bir hayal gücüyle oluşturulmuştu... *The Bellboy* adlı filmdeki palmyeler diyarına bir yolculuk yapıyorduk, sıcak günlerle geceler bizi bekliyordu, çılgınlıklar, renk karışımları, kumsalda çıldırmalar art arda akacaktı, ateşli sıcaklardan bunalınca sulara dalacaktık doyasıya, otellerde hep dans müziği çalacaktı. Miami, Tahiti, Rio gibi uzak diyarlara uçacaktık, binbir gece rüyaları yaşayacaktık, egzotik ülkelerden topladığımız çiçeklerle ısıtılar dağıtacaklık, ateşten tutuşacaktık... Gece indiğinde Jerry Lewis'li *Rock-a-bye Baby*, *Who's Minding the Store*, *The Family Jewels*, *The Big Mouth*, ya da Jerry Lewis'in Dean Martin'le birlikte görüldüğü *Arkadaşım Irma*, *Çılgın Modeller*, *Partners*, *Hollywood or Bust* adlı filmlere karışıyorduk. Sinema salonlarında kahkahalar patlıyordu, açık hava sinemalarında, yazlık sinemalarda, binbir rüya beyazperdeye aktarılıyordu, içimiz coşuyordu, *The Bellboy* adlı filmde kahkahadan tutuşmuştuk, sonra gökteki ay buğulu buğulu süzülürken uykuya dalmıştık.

AY IŞIĞI HAYALLERİ

Boğaz manzarası önünde, piyanoya geçip aşk saatleri yaşadığımız gecelerde, manolyalar diyarının kıyısından geçerdik. Piyano şarkıları alabildiğine serbest akar, kamelyaların aşkı dillerden düşmezdi. Caz kulübünden taşan caz ezgileri, evin içine yağıyordu, gitgide yükselip, gökteki yıldızlara erişip danslarla sürükleniyorduk, içimiz kaynıyordu. Ay ışığı bana öyle yakışırdı ki, hep *Moonlight Becomes You* adlı şarkıyı söylerdin bana, ay ışığı kumsalında saçlarım ışıldardı. Bir dilim portakal kesiyordum, boğazımdan akışı, sıcak yaz günlerinde içimi ferahlatıyordu, serin serin... Aşk şarkıları bizi alıp götürürdü, uzak limanlara, bilinmeyen diyarlara, bütün şarkılar senin içindi. Piyanoda bir şarkı: *But Beautiful* ne kadar derin, anlamlı sözlerle dolu, ne büyüğü bir ezgiyle bezeli, onu çalıyorsun ve içim ansızın dalgalanıyor. Gece boyunca piyano sesleri dinmek bilmiyor, piyanolu masallar, piyanolu evler... Aşkım içimde her gün daha derin açıyor, çiçekleri okşuyorum, onlara çiçek şarkıları söylüyorum. Yıldızlı giysiler içinde altına kesmişim, merdivenlerde salınıp tüller içinde uçuyordum, ipek saçlarım ansızın açılıp dağılıyordu. Caz hayatımı kaplıyordu, piyano başında caz emprovizasyonları çalıyordum, senin hayalin gözlerimin önünde belirliyordu, sanki yanıbaşımdaydın. Caz çalarken hep sıcak yaz geceleri aklıma geliyordu, ay ışığı kumsalına caz ezgileri dökülüyordu, yakamozlar içinde yüzüyordum. Senin bedenine sarılıp, ısıltılı suyun içinde sana sığınmışım, şelaleler altındaydık sanki... Havai fişek ısıltısı gibi kayıp yanına gelmişim, caz parıltısına sarınmışım, sonra gökte gezinmişim başıboş. Yıldızlar arasında piyano çalmışım, şarkı söyleyip, dans etmişim, senin için ay ışıklı bir gösteri sunmuştum. Ay ışığı benimle öylesine bir uyum içindeydi ki, sen de bana tekrar *Moonlight Becomes You* adlı şarkıyı söylemiştin piyano başında. Piyanoya çoğu zaman beraber geçerdik, birlikte çalardık, hep ay ışığının büyüyle dolup taşardık sonra sıcak yaz gecelerinde, baştanaşağı sarhoş, yüzmeye giderdik.

AY IŞIĞINDA GEZİNTİ

Göl kıyısına inip düş kuruyordum, şarkılar mırıldanıyordum, Doris Day'li filmlere karışıyordum, *That Touch of Mink* adlı film Doris Day ışıltısı sunmuştu, ağaçlar salınıyor, uzaklardan bando sesleri duyuluyordu, kendimden geçmiştım. Cary Grant'la Doris Day uzak diyarlara gezilere çıkıyorlardı, birbirinden lüks otellerde kalıyorlardı, *That Touch of Mink* 'de göz kamaştırıcı görüntüler seçilmişti, Cary Grant tüm cazibesini sergilemişti. Caz gecelerine katılıyorduk, gözgöze, kalp kalbe dans ediyorduk, yıldızlı gece göğünde kayıyordum, kollarında dönüyordum, *The Great Ziegfeld, Broadway Melody of 1940* gibi filmler ardarda geçiyordu, gönlüm akmıştı, bahçedeki çiçekleri kucaklamıştım, sonra bir kıyıya çekilmiştim. Açık hava konserini birlikte dinlemiştik, sahne tozunu derin derin içimize çekmiş, göğ e yıldız tozu dağıtmıştık, Ginger-Fred ikilisinin dansları geceye karışmıştı, *Top Hat, Swing Time, Carefree* adlı filmleri büyölü bir dünyadan kopmuştu, bambaşka güzellikteki rüyaların içinde geziniyorduk. Sinema tarihinden söz ederken geceyarısından geçiyorduk, uykusuz gecelerdi onlar, başbaşa şampanya kadehlerini doldurmuştuk, *Bir Gecede Oldu* adlı film Clark Gable'la Claudette Colbert'in birlikteliğini sergiliyor, *Geceyarısı* 'nda ise Claudette Colbert maceradan maceraya atılıyordu, *The Women* adlı filmin başrollerinde dönemin gözde hanımları görölüyor, Norma Shearer, Joan Crawford gibi yıldızlar beyazperdede boy gösteriyorlardı. Panayırda neşeli bir gün geçirmiştim, midilliyle gezinmiştim, bol bol eğlenmiştim, mutluluktan tozpembeye bürünüyor, çiçek çiçek açıyordum, duyduğum aşktan sarhoş olmuştum, gözlerin tüm yakıcılığıyla parlıyordu, beyazperdenin unutulmaz dans çiftiydik, Ginger'la Fred gibi dans ederdik, başdöndürücü adımlarla dünyayı gezerdik. *Mehtap Koyu* gibi renk cümbüşü bir filmin başoyuncusu Doris Day, genç kızlığının güzelliğini, masumiyetini sergiliyor, *Ay Işığında* adlı filmde ise piyano başında şarkılar söylüyordu, kayalıklarda dalgalar köpürmüştü, manzaranın güzelliğine kapılmıştım, kendi kendime gece göğünde gezintiye çıkmıştım.

AY PARÇALARI

Renkle, ışıkla örülü yollarda geziniyordum, gümüş saplı çiçekler topluyordum bahçelerden, Marilyn Monroe ısıltısına sarınmışım baştanaşağı, dünyanın tüm güzellikleri kapılarını bana açıyordu. Ay ışığı dokunmuştu bana bir geceyarısı, renk renk, sapsarı açmışım, yakamozlanan sular içinde altınlarla donanmışım, sevgilime Marilyn Monroe aşkları sunmuşum yudum yudum. Keyif verici içkiler dökmüştüm bedenine, buram buram aşk kokuyordum, alkol kokusu gece havasına karışıyordu, içim bir kadeh aşk... Göl manzarasının güzelliğine kendimi koyvermişim, Esther Williams gölde çiçeklerin arasında süzülüyordu, *Easy to Love*, *Bathing Beauty*, *Thrill of a Romance* gibi Esther Williams filmleri beyazperdedeki ışık, gölge oyunlarına karışıyordu... Saçlarım esintide savrulurken kahkahalar dağıtıyordum, güller, papatyalar yüzümden akıyordu, aşk romanları okuyordum gece gündüz, başım dönüyordu sürekli. Otobüs durağında ansızın karşına çıkmışım, beni sımsıkı kucaklamışın, aşktı bizi darmadağın eden, aşktı ikimizi gece göğündeki yıldızlarda buluşturan... Leylaklar arasındaki mis kokular beni sarhoş ediyordu, bir gece göl kıyısındaki ateşçiçekleri ısıltılarla sarıyordu çevreyi, *Bazıları Sıcak Sever* adlı filmde Marilyn bir yatta aşk öpücükleri sunuyordu, *Gel Sevişelim* adlı filmde ise, Marilyn danslı gösterilerde unutulmaz anlar yaşatırken, Yves Montand altüst oluyordu... Sıcak gecelerde kollarına sığınmışım, elmas kesimli yıldızlar gibi parlıyordu gözlerim, ateşböceklerinin sesleri duyuluyordu, gölleri salkımsaçak ay parçaları sarmıştı, aşkla dopdoluydum, kollarında gitgide eriyor, içim paramparça, gece göğüne sereserpe uzanıyordum. Hemingway romanlarına, Marilyn filmlerine karışınca dünya salına salına dönüyor, ikimiz uzak diyarlara gezilere çıkıyorduk, aşkımız bir ay parçası sanki, yakamozlanan sulardan ısıltılar dağıtıyorduk.

AYIŞIĞINDA GÜLLER

Her gece, büyülü göle yüzmeye gidiyorlardı. Ayışığında parlayan suyun içinde sevişiyorlardı.

Erдіңç, sevgilisinin dudaklarını öperken, bedenleri kenetleniyordu.

Gülperi'nin yüzü aydınlanmış, yanakları al al olmuştu.

Sanatla içiçe olan yaşam, sevgililerin yüzdüğü büyülü göle benzemekteydi. İçinden aşkın güzellikleri fışkırıyordu.

Gece, kentin üzerine tüm görkemiyle çökmüştü.

Küçük çocuklar, yataklarında uyurlarken, evinde yalnız yaşayan Melek Hanım, piyano çalıyordu. Bach'ın envansiyonları evden taşıyordu sanki.

Melek Hanım, Bach'ın yapıtlarını çalarken kendinden geçerci.

D.H. Lawrence, romanlarında ayışığına çokça yer vermişti. Âşık Kadınlar, Gökkuşağı, Lady Chatterley'in Âşığı gibi romanların yaratıcısı, ayışığının büyüsunü, aşkla birleştirerek sunuyordu.

Jane Austen, hep aşkı anlatmış, unutulmayacak kadın kahramanlar yaratmıştı. Yazarın Aşk ve Gurur adlı romanının baş kahramanı Elizabeth Bennett'in Bay Darcy ile birleşmesi uzun zaman almıştı.

Erдіңç, sevgilisinin omuzlarına dokunuyordu, elleri, genç kadının duru teni üzerinde geziniyordu.

Gülperi'nin saf güzelliğı, gözlerini kamaştırmıştı.

Ilık suda, birbirlerini okşamanın zevkini çıkarıyorlardı.

Turgenyev, *Köyde Bir Ay* adlı tiyatro yapıtında, eve gelen erkek öğretmenin yarattığı karmaşayı anlatmıştı. Genç adam, çocuklara, kendini sevdirmiş, evin hanımının ise kalbini çalmıştı.

Yasak bir aşkı anlatan bu yapıt, tutku ve coşku yüklüydü.

Melek Hanım taraçaya çıkmış, ayışığında oturuyordu. Geçmişte yaşadığı aşkları düşünüyordu.

Ayışığı, tılsımlı bir güzellikti.

Beethoven'ın Ayışığı Sanatı, gizemli bir havaya bürünüp, ayışığının tılsımını sergilemişti.

Piyano sonatı ağır ağır ilerlerken, derin duyguları açığa çıkarmıştı.

İşıltılı göl üzerinde kayıkla dolaştılar bir süre.

Gülperi zarifçe uzanmıştı kayığın bir köşesine. Erdinç, genç kadının yanına yanaşıp, tenine bir öpücük kondurdu.

Ruhları birleşmişti.

Le Spectre de la Rose – Gülün Ruhu adlı bale yapıtı, bir genç kızın, balo dönüşü gördüğü bir düşü gözler önüne sermişti.

Balerin Tamara Karsovina uykuya dalarken, gülün ruhunu canlandıran Nijinsky, genç kızı dansa davet etmişti.

Unutulmayacak bir görüntü, balenin sonunda, Nijinsky'nin pencereden bir çırpıda atlayıp gözden kaybolmasıydı.

Bu balede, Nijinsky'nin bedeni, güllerle bezenmişti.

Geceleyin, Gülperi, sevgilisinden aldığı gülü kokluyordu.

Ayışığında, sevgiliye verilen bir gül, aşkın başlangıcıydı.

BENİM HAYALLERİM

Broadway oyunundan sinemaya uyarlanan *Guys and Dolls* adlı filmde, Marlon Brando, aşk ateşi tutuşunca, sevdiği kadına *A Woman in Love* 'ı söylemişti. Bu filmde, Marlon Brando hem şarkı söylüyor, hem de dans ediyordu, şaşırtıcı bir biçimde... *Good News* adlı filmde, June Allyson ile Peter Lawford başrolleri paylaşıyorlardı, özellikle *Varsity Drag*, dansa eşlik eden neşe dolu, canlı bir ezgiydi. Judy Garland'ın *Andy Hardy* serilerinin birinde, *In-Between* 'i söylemesi unutulmazdı, *Stompin' At The Savoy* da en sevdiğim şarkılarından biriydi. *Meet Me in St. Louis* adlı filmde, tramvayda söylenen *The Trolley Song*, her yılbaşında dinlediğim *Have Yourself A Merry Little Christmas* ne güzel parçalar. Piyanonun ışıltılı tuşlarına hep hayran kalırım, o güzel sesine... bu yüzden *I Love A Piano*, benim için bir parça, bu şarkıyı Judy Garland, *Easter Parade* adlı filmde söylemişti, sonra *Ragtime Violin*... *Moon Over Miami* adlı filmde sarışın Betty Grable'ın söylediği *You Started Something*, bir aşkın başlangıcı için bir parçaydı, yine aynı filmde *Oh Me, Oh Mi-ami* ise kıvrak, canlı bir parçaydı. Gece hayallerimi süsleyen Bing Crosby'nin söylediği, *Moonlight Becomes You* bana anılarımı hatırlatıyordu, ne denli romantik... Yine Bing Crosby'nin söylediği gibi benim de duygusal yanımla hep güçlüdür, aşk hislerim fırtınalıdır, *On the Sentimental Side* adlı şarkının anlattığı... Bing Crosby, eski bir filmde *Please* adlı romantik parçayı söylemişti, yıldızlara sürüklenmişim... *Pal Joey* adlı filmde, Kim Novak'ın söylediği *My Funny Valentine*, bir sevgiliye Sevgililer Günü'nde sayılacak ne kadar zarif, hoş bir parça. İç dünyam çok zengindir, çok renklidir, hayallerim ucsuz bucaksızdır, bu yüzden *I've Got A Pocketful Of Dreams* 'i çok severim. Dean Martin en beğendiğim oyuncularından, en sevdiğim şarkıcılardan biridir, *To See You is To Love You*, *Volare*, *I'll Always Love You* ne içten, ne romantik parçalar. Dean Martin'in başrolde oynadığı komedi-müzikaller, beni sonsuz coşumlara sürükler. Eski müzikal filmlerdeki caz parçaları benim hayallerim, en özel hislerim, gecem gündüzüm...

BİR CAZ KULÜBÜ HAYALI

Bir caz kulübü açmak hayaline kapılırdık zaman zaman... Müzik başlasın, eğlence başlasın, gecenin büyük gösterisi sahnede yer alsın. Caz müzisyenleri, dansçılar, renkli bir dekor, tıpkı Büyük Ziegfeld'in gösterilerindeki gibi. O sahne danslarını *Büyük Ziegfeld* adlı filmde seyretmiştim, binlerce kıslı, erkekli dansçılar, muhteşem bir sunuş, olağanüstü güzellikte bir müzik eşliğinde. Çiçekli desenler içinde uçuşurdum o sahne gösterilerinde, piyano başına geçip aşk rüyalarına sürüklenirdim, bazen de beraber kutlardık aşkımızı. Renk renk açmıştım, yediveren gülleri gibi dalgalanıp caz müziğinin parıltısına kapılıyordum, coşku selleri kulüpten taşıyordu. Bir şarkıcı caz havaları dağıtıyordu, sahne ansızın ısıldıyordu. Caz kulübüne her yaştan insan, özellikle de yetişkinler geliyordu, sahneye konan gösteri küçük çocuklara göre değildi. Bu kulüp bizim hayallerimizdi. Gece yıldızlarını bu caz kulübüne veriyor, içimizde birikenleri orada akıtıyorduk. Piyanoda ısıltılar, gökte havafişekler, ansızın yıldızlar yağıyordu üzerimize. Maskeli balolar, davetler düzenlenirdi caz kulübünde. Kat kat jüponlu etekler içinde dans ederdim caz gecelerinde. İşte büyük gösteri; bir Irving Berlin müziği eşliğinde başlıyor, ardından şeffaf, içi görünen bir piyano sahnede yer alıyor ve zaman zaman dansçı kıslar piyanonun çevresinde gösteri yapıyorlar. Büyük bir merdiven sahnede var, merdivende smokinli erkekler, inip yükselen dev bir perde, inip yükselen dekorlar, tıpkı *Büyük Ziegfeld* adlı müzikal filmdeki gibi. Ziegfeld gösterileri bir dönemde dünyayı yerinden oynatmıştı, bense filmlerden edindiğim bilgi çerçevesinde anlıyorum bunu. O filmi, o sahne gösterilerini senin de seyretmeni isterim, bir gün evde seyrederiz, bakalım beğenecek misin? Hem caz kulübünde de kullanırız o müzikleri, gösterileri... Eski müzikal filmlerden ne çok etkilendik değil mi? O şarkılar, Bing Crosby'nin piyano başına geçip şarkı söylemesi ve Louis Armstrong'un hem sesi, hem trompeti. Caz kulübü açmak hayaline kapılırdık, hep o umutla yaşar, geceleri caz müziğiyle bambaşka iklimlere sürüklenirdik.

BİR YAZ MEVSİMİNİN ARDINDAN

Bir rüya, bir masaldı sanki aşkımız, ay ışığı ve romantizmle yüklü... Bir yaz gecesi idi, hatırlıyorum. Geriye dönüp baktığımda, kıyı boyu dalgalarla çalkalanıyordu, kumda çakıltaşları mı vardı? Önce barda oturmuştuk, ardından kumsala inmiştik, çünkü daha serbestçe davranabilir, başbaşa kalabilirdik. Yakamozlar, ısıltılar hatırlıyorum, göz kamaştırıcı gece ışıkları uzaktan yanıp sönüyordu. Kumsala inip, kuytu, sakın bir köşeye çekilmiştik, kıyıdaki şezlonglardan birine oturmuştuk. Hep caz müziği idi duyulan, hep caz müziği idi hayal ettiğim. O yazın şarkıları, şimdi tekrar açtı bende: *It had to be you, Isn't it romantic, The Nearness of You...* Bir de o yaz boyunca durmadan seyrettiğim bir Audrey Hepburn filmi: *Sabrina*. O yazdan geriye kalan ise aşk, öpücükler, bir kitap, eski filmler, caz müziği ve hep söz edilen Marilyn Monroe. Geceleri yıldızlar altında kurduğum hayalleri unutmak mümkün mü? Balkonda yattığım uykusuz gecelerde. Hayat çok güzeldi ve biz tekrar buluşacaktık sonradan, kış mevsiminde. O çalkantılı yaz mevsimini geçirdikten sonra... sonra bu kez büyük bir şehirde, bir takside yanyana. Caz konseri için bilet almıştım, o konsere gittiğimde, içinde aşkını büyüten bir insan olarak hep seni düşünmüştüm, gözlerim kamaşmıştı. Bir caz orkestrası konseriydi, ünlü bir piyanist sahnede yer alıyordu, alkışlıyordum. Evime geldiğinde hep müzik dinliyorduk, dönen plakta Dean Martin şarkıları, sonra caz müziği, o sıralar aldığım yeni bir caz albümü... Senin için piyano başına geçip, *Rhapsody in Blue* adlı parçayı çalmıştım, müzikten anlıyordun, müziği seviyordun, bunu hissediyordum. Bu caz müziği, ay ışığı düşlerini tekrar çağırıyordu, yaz geldiğinde yine ay ışığı kumsalında buluşacak mıydık? Ardından bir caz kulübüne gidişler başlamıştı. Caz müziğinden sık sık söz eder olmuştuk, seni yeniden mi keşfediyordum? Bilmediğimiz ne çok benzer yönümüz varmış meğer, caz müziği, eski Amerikan arabaları, eski müzikal filmler, kitaplar... Bu coşkuyu, bu aşkı hiç kaybetmeyelim. Seni çok sevdiğimi hiç unutma, gelecekte umudumuzu yitirmeyelim ve aşkımıza sımsıkı sarınelim.

BİRBİRLERİNE GÖRE

Handan, tren penceresinden sönen akşamı izliyordu. Dağların ardından görünen günbatımı, kırlardaki ağaçlara, çiçeklere karışıyordu. Bir gün daha sona eriyordu.

Brigadoon adlı filmdeki dağlarda gezinen iki adam akla geliyordu. Çok geçmeden düşsel bir yaşam keşfedeceklerdi.

Kızkardeşini ziyarete gidecekti Handan. Kızkardeşi Nermin, eşi ve iki çocuğuyla birlikte, sakin, huzurlu bir yaşam sürüyordu.

Yanına kitaplarını almayı unutmamıştı. Andre Maurois'ın *İklimler* adlı romanını okuyordu o sıralar.

İklimler adlı romanda, bir erkeğin evlilik yaşamı anlatılıyordu.

Duygusal bir anlatım kullanarak ruh çözümlemeleri yapmıştı Andre Maurois bu yapıtında.

Sabaha varırdı tren Ankara'ya.

Trenin sesini dinlerken uykusu gelmişti Handan'ın. Ay ise çoktan yüzünü göstermişti.

Anna Karenina'nın Vronski ile trenden inerken karşılaşması unutulmayacak bir sahneydi. Tolstoy'un anlattığı tutkulu aşk, sinemaya uyarlandığında, genç kadını, Greta Garbo, Vivien leigh gibi oyuncular canlandırmıştı.

Yarı uyanık bir gece geçirdi Handan. Çok sık yolculuk yapmadığı için alışık değildi bu şartlara.

Sabaha, tren Ankara'ya ulaştığında, istasyona karşılamaya gelen Nermin'in aydınlık yüzü, Handan'ın gözüne çarptı. Hemen birbirlerine koşup sarıldılar.

"Nasıl geçti yolculuğun?" diye sordu Nermin.

Handan, konuk olmaktan hoşnuttu kızkardeşinin evinde. Tıpkı *Life with father* adlı filmde, Elizabeth Taylor'un bir eve konuk gelmesi gibi. Bu filmde, genç kız, evin oğluna âşık oluyordu.

Nermin, Ankara'da, bahçe içinde iki katlı bir evde yaşıyordu ailesiyle.

Küçük çocukların neşelerinin taşıdığı bu evde mutlu bir hafta geçiriyordu Handan.

Kemancı Emin Bey ile tanışmasını ise hiç unutmayacaktı kuşkusuz.

Bir ay saatinde, kemancı Emin Bey ile birlikte müzik yapmışlardı. Handan piyanoya geçmiş, Emin Bey kemanıyla yanıdaşında, Beethoven'ın bir sonatını almışlardı.

Müzikal bir tanışmaydı onlarınki.

Ardından, bahçedeki kameriyede oturup uzun uzun sohbet etmişler, birbirlerine yaşamları hakkında bilgi vermişlerdi.

Nermin'in evinde, Emin Bey ile pek çok defa karşılaşmıştı Handan. Ataol Behramoğlu bir şiirinde şöyle yazmıştı:

“Gözlerimiz birbirine göre

Ellerimiz, dudaklarımız

Ve aşk bize göredir

Gece tam aşka göre

Rüzgar geceye göre

Ve yağmur r zg ra göredir”

Bir gece, ılık bir esintinin eşliğinde bahçede yürürlerken, birbirlerine göre olduklarını açıklamışlardı.

“Bunu sizinle birlikte çalarken anladım. Biz birbirimize g reyiz.” demişti Emin Bey geç kadına.

Dünya kendi yolunda dönerken, onlar da kendi yollarında ilerliyorlardı.

BOĞAZDA GEZİNTİ

Ay ışığında sahil yolunda elele tutuşup yürürken, gökyüzünden yıldızlar akıyor, pırlantalı ağaç dalları aşkla yıkanyordu, boğaz köprüsünün ışıkları göz kırparken hayaller içinde geziniyorduk, *The Barkleys of Broadway* adlı filmdeki Ginger Rogers'la Fred Astaire'in danslarına karışmıştık. Bu filmde Ginger-Fred ikilisi sahnede danslı gösteriler sergileyen bir çifti canlandırıyor, yakın dostları piyanist Oscar Levant'la hoş dakikalar geçiriyorlardı. Ginger Rogers bir tiyatro yönetmeniyle tanışacak, sahneye konulacak bir dram için rol teklifi alacaktı, ne var ki kocası Fred Astaire bu durumu tedirginlikle karşılayacaktı. Bir lokantada başbaşa akşam yemeği yiyorduk, o anda gece usul usul iniyordu, az sonra boğazda gezintiye çıkacaktık, gözlerin mutlulukla parlarken içime yaşam sevinci doluyordu. Sinema salonunda içiçe sokulmuştuk, sıcak kollarına sığınmıştım, beyazperdedeki filmin büyüüne kapılıp giderken Ginger-Fred ikilisinin renk cümbüşü dansları içimize pırl pırl akıyordu. *The Barkleys of Broadway* adlı filmde Ginger Rogers hatasını anlayacak, dramatik rollerden vazgeçip, kocasıyla birlikte yer aldığı müzikal gösterilere geri dönecekti, ayrıca tiyatro yönetmeniyle olan ilişkisini de sona erdirecekti. Sinema salonundaki kadife perde açılınca gözlerine bakmıştım, film boyunca koluna sımsıkı sarılmıştım, binbir gece rüyalarından kopup gelen filmlere kapılmıştık, ansızın aşkla titremiştik. Ginger-Fred ikilisinin *Top Hat*, *Swing Time*, *Carefree*, *Roberta* adlı müzikal filmlerine karışmıştık, ikili ilk kez *Rio 'ya Uçuş* adlı filmde biraraya gelmişti, birliktelikleri boyunca güzellikler diyarının romantizmi içinde görünmüşlerdi. Boğazda gezinirken, inen gecenin elmas kesimli yıldızları gözlerimizi kamaştırıyordu, şifon eteklerim esintide uçuşuyordu, takside yanyana otururken gözlerine bakıp seni anlamaya çalışmıştım, aşk hisleri ansızın akıyordu. Fred Astaire'in Vera-Ellen'la dans ettiği *Three Little Words*, Cyd Charisse'le birlikte romantizm yaşadığı *Silk Stockings*, *The Band Wagon*, Jane Powell'la görüldüğü *Royal Wedding* hep rengarenk rüyalar. Seni evime davet ettiğimde piyano tuşlarının ışıltısına takılmıştı gözlerin, kitaplarımı, plaklarımı incelemiştin, boğaz manzarasını seyretmiştin pencereden, ay ışığında boğazda çıktığımız gezintiye *The Barkleys of Broadway* adlı film akıyordu, boğazın suları ile sürüklenmiştik.

BOL YILDIZLI DANSLAR

Sokak lambalarının ışığında yürüyordum, parklardan geçiyordum, *Gold Diggers of 1933* 'te yepyeni bir gösteri hazırlanırken gümüşsü ışıltılar dağıtılıyordu, bu gösteri ekonomik durgunlukla ilgiliydi, tasarımı gerçekleştirebilmek için de parasal güce gereksinim vardı. Sabah yıldızının parıltısına dayanamıyordum, dantel köpükler içinde kayıyordum, gösterideki kızlar arasında Ginger Rogers, Joan Blondell, Ruby Keeler gibi bir dönemin gözde yıldızları yer alıyordu, gümüş giysiler içinde dans ediyorlardı. Müziği Dick Powell besteleyip, gösteriyi kendisi yönetecekti, ayrıca gerekli parayı da sağlayıp, provalara hemen başlayacaktı, ancak seyirci önüne çıkamayacağını söylüyor, parayı buluşunun yolunu ise bir sır olarak saklıyordu. Tavan arasında eski bir gramofon bulmuş, şarkılar eşliğinde hoşça zaman geçirmiştik, *Gold Diggers of 1933* 'te Busby Berkeley'in özgün koreografisi, buluşları şaşırtıcıydı, göz kamaştırıcıydı, ne denli zarıftı, beyazperde düşlerine karışmıştık, içimiz titremişti. Başroldeki oyuncu hastalanınca Dick Powell sahneye çıkmayı kabul edecek, Ruby Keeler ise genç adamı sevdiğini açıklayacaktı, sevgililer sahnedeki bu ısıltılı gösterinin ayrılmaz bir parçasına dönüşeceklerdi, ansızın ipek parıltıları sökün etmişti. Dick Powell'in varlıklı bir aileden geldiği gerçeği açıklık kazanmıştı, ancak ailesi Ruby Keeler'la olan ilişkisine karşı çıkıyordu, gösteri dünyasının kızlarının birer altın arayıcısı oldukları düşünülüyordu, oysa çok geçmeden ailedeki tüm bireyler genç kızların çekiciliklerine karşı koyamayacaklar, ilişkileri evliliğe varacak, sevgililer birbirine kavuşacaklardı. Busby Berkeley'nin koreografisini yaptığı filmler sinema tarihinde olay yaratmıştı, ilk denemeler yapılmış, geleceğin müzikallerine yön verilmişti, aralarında *42nd Street*, *Roman Scandals*, *Footlight Parade*, *Dames* gibi müzikallerin bulunduğu yapıtlara karışmıştık, yazlık sinemalarda gönlümüz akmıştı. Yaz şenlikleri, sonbahar ıssızlığı art arda geçiyordu, mevsimlerin içinden süzül müştüm, göz okşayan giysilerin içinde salınmıştım, sana aşk romanları hediye etmiştim, *Silahlara Veda* adlı romanda, Hemingway'in sözleri arasında yitip gitmiştik, *Gold Diggers of 1933* bol yıldızlı geceleri andırıyordu, sağanaktan sonra parktaki kameriyeye sığınmıştık, çiçek dalları arasında sonsuzluğa sürüklenmiştik.

BUĞULU RÜYALAR

Yıldızlar altında başbaşa geçirdiğimiz geceye, ansızın *The Snows of Kilimanjaro* adlı film akmış, içimize birbirinden hoş hisler serpmişti, sanki Gregory Peck'in film boyunca gördüğü düşler gökyüzünde ılık ılık parlamıştı. Hemingway'in yapıtından uyarlanan filmde, Gregory Peck dünyayı gezerek kitaplar yazıyor, birbirinden ilginç yaşantılara karışıp kadınlarla aşk saatleri geçiriyordu. Bir barda tanıştığı Ava Gardner'ı hiç unutamayacaktı, bu bambaşka güzellikteki kadın genç adamı büyülemişti, ayrılışlar da birbirlerini anılarında yaşatmayı sürdürecektlerdi. Buğulu sokak lambalarının altında aşk yaşayan kadınla erkeğin maceraları beni altüst etmişti, filmin romantik havasına kendimi koyvermiştim, içimi ansızın senin özlemin sarmıştı. Ay ışığı kumsalında rüyalar arasında gezintiye çıkmıştık, başbaşa konuşuyorduk, aşktan sarhoş olmuştum, geceye karışan bir kadeh şampanya bizi yıldızlara sürüklemişti. Bu filmde, Gregory Peck yazmak amacıyla Kilimanjaro'ya gittiğinde hastalanacak, zor günlerinde yanbaşında Susan Hayward'ın derin sevgisini bulacaktı, genç kadın kendini Gregory Peck'e tümüyle vermişti. Hemingway'den okuduğum, sinemaya uyarlanışını gördüğüm *The Snows of Kilimanjaro* aşkla, macerayla dopdoluydu, gece düşlerime karışmıştı, beni romantizmle sarıp sarmalamıştı, ne derin bir histi... Bana ay ışığını, gökyüzünü sunmuştun, seninle birlikte eski güzel filmlere aşk duymuştum, bana sevgini vermiştin, beraberce yüzerken sözleri akışına bırakmıştık, sanki bir rüyadaydık, o yaz gününü hiç unutamadım. Gece inerken hayaller akıyordu üzerimizden, yıldızçiçekleri, papatyalar dört bir yanımızı kuşatıyordu, Ava Gardner'ın seyirciyi büyülediği *Çıplak Ayaklı Kontes*, Gregory Peck'in Audrey Hepburn'le yumuşacık bir romantizm sunduğu *Roma Tatili*, yine Gregory Peck'li *Navaron'un Topları*, Susan Hayward'ın bir şarkıcıyı canlandığı *Kalbimin Şarkısı* bizim gece düşlerimizdi. Buluşma anlarımızı sabırsızlıkla bekliyordum, seni görebilmek büyük bir mutluluktuk, bana verdiğin güllerin mis kokusuyla kendimden geçiyordum, leylaklı günbatımlarında hep hayaller kurarken, *The Snows of Kilimanjaro* ansızın gökyüzünde beliriyordu, aşkla doluyordum.

CAZ EŞLİĞİNDE YOLCULUK

Günden güne değeri artan caz parçaları ne denli kulak okşayıcı. Sonbahar yaprakları düşerken ve sevgiliyi özlerken, *Autumn Leaves* akla gelir. Bir aşkın anıları, taptaze, canlıdır, uzaklardan gece ışıkları yanıp söner, tıpkı *I Remember You* adlı parçadaki gibi... gökten yıldızlar yağar. Aşk bazen hüznü, bazen mutluluk vericidir, ama güzeldir, *But Beautiful* adlı parçanın anlattığı... *Piknik* adlı filmde erotik, aynı zamanda da romantik bir dansa eşlik eden bir parça vardır; *Moonglow* insanı gece göğüne sürükler. Doris Day'ın söylediği *Close Your Eyes* adlı parçadaki gibi gözlerinizi kapatın, koltuğa yaslanın ve rahatlayın, bir aşk gecesine davet edilirsiniz. Bir insanın yaşamına pek çok kişi girebilir, ama içlerinden biri özel kalacaktır, bu yüzden *There Will Never Be Another You*, o özel kişi için... Swing Çağı'nın gözde bestecisi, orkestra şefi Glenn Miller'dan *Moonlight Serenade*, ay ışıklı geceler için romantik, yumuşak bir parça. *Broadway Melody of 1940* adlı siyah-beyaz filmde ise, Fred Astaire ile Eleanor Powell, büyüleyici bir parça olan *Begin The Beguine* eşliğinde dans ediyorlardı. *Shall We Dance* adlı filmde, Fred Astaire, dans eşi Ginger Rogers'a *They Can't Take That Away From Me* adlı romantik parçayı söylüyordu... Gece lambasının ışığında hayal kurarken *Dream a Little Dream of Me* hatırlanır. Loş ışıktaki rüyalar içinde gezinilir, lambanın ışığı azdır; *The Lamp is Low* adlı parçadaki gibi... Dixieland orkestraları için *Let's Sing Like a Dixieland Band* adlı parça uygundur, neşe dolu, kıvrak bir müzik. Bir dönemde caz baloları yapılırdı, maskeli balolar gibi; Bing Crosby'den *At the Jazz Band Ball* o dönem için. Swing Çağı'nın bir başka gözdesi olan Benny Goodman ise, klarinet çalardı, kendi orkestrası vardı, swing müziği eşliğinde dans edilirdi... *Sugar* adlı parça ise genç bir hanıma söylenebilecek en hoş şarkılardan biri, şeker tadında. *More* adlı parça, sözcüklerin aşk için yeterli olamadığı bir durumda uygun, romantik bir parça. *I am Glad There is You* ise bir sevgilisi olmasından ve aşktan mutluluk duyan bir kişi için... Eşsiz caz parçaları arasında yaptığımız bu yolculuk için...

CAZ GECELERİ

Caz gecelerine bir kadeh kırmızı şarap akıtıp, karşılıklı kadeh kaldırıyorduk, piyanonun ısıltılı tuşlarından dökülen caz ezgilerine kapılıp gidiyorduk, içimiz bir kadeh caz... Doğum günlerine, yılbaşı gecelerine, maskeli balolara hep caz müziği eşlik ederdi, bizse doludizgin sürüklenirdik romantik diarlara. Bazen de içimizde fırtınalar kopardı, müzik çevreyi kasıp kavururdu. Piyano-kontrbas-davul üçlüsü caz havaları dağıtıyordu, çakırkeyif olup sürükleniyorduk, ansızın kendimizi ay ışığı kumsalında buluyorduk. Dean Martin'in sesi dalgalara karışıyordu, karşı koydan Bing Crosby şarkıları duyulurken, Louis Armstrong'un trompeti dağları yarıyordu. Geceleri caz yıldızını gözler, kuyruklu yıldızın parıltısına kapılırdım, hep aşk düşleriyle yaşırdım, ay ışığı nemli nemli akardı. Pencere kıyısındaki kuyruklu piyanonun başına geçip, caz ezgilerini geceye verirdim, yıldızların ardında kayardım, trombonlar eşlik ederdi, bazen de kemanlar... Çimenliklerdeki davette bir caz orkestrası yer alıyordu, havada alkol kokusu, caz müziği salına salına akıyordu, herkes dans ediyordu. Bir ağacın altına oturup caz ezgilerini dinliyorduk, soluk soluğa kalmıştık, öpücükler gece göğüne yükseliyordu, içimiz dalga dalga kabarıyordu. Caz gecemizi derinden yaşamıştık; şarap, şampanya, kokteyl tepsileri gözlerimizin önünden geçiyordu, kabarık etekler, şifonlar, ipekler, kadifeler, danteller arasında yitip gidiyorduk. Beni kollarına almıştın, romantik bir caz şarkısı eşliğinde döndükçe dönüyorduk... Yaz gecelerine, kış gecelerine hep caz ezgileri dökülüyordu, o an yıldız yıldız uçuşuyorduk, gökte kayıyorduk. Pırıl pırıl akan şelalelerden müzik sesleri duyuluyor, bizse ay ışığında yıkanıyorduk, su kabarcıkları, köpükler içinde aşkla sürükleniyorduk. Caz gecemizde yıldız parıltısını hissetmiştik, göz göze aşk yaşamıştık, içimiz müzikle dolarken ay ışığı kumsalına bir yolculuk yapmıştık, yaz gecelerini anımsamıştık, caz buluşmamızı aşkla örmüştük.

CAZ GECELERİNİN ARDINDAN

Deniz kıyısındaki otelde, alışılmış caz gecelerinden biri yaşanıyordu. Otelin gür ağaçlarla kaplı bahçesine, yuvarlak yemek masaları yerleştirilmişti. Bahçenin bir köşesinde, caz orkestrası yer almıştı. Dans pistine ise geniş bir alan ayrılmıştı.

Müşteriler, yemek sırasında, müziğe katılmaktan kendilerini alamıyorlardı. Bazen şarkı söylüyorlardı, bazen dans ediyorlardı.

Özkan, caz orkestrasının şefiydi. Glenn Miller'ın "Moonlight Serenade" adlı eserini yönetiyordu. Mavi gözlerinin derinliklerindeki bir yerde yaşıyordu. Kendisinden geçmiş hali, ilk bakışta göze çarpıyordu.

Genç adam, orkestrayı avuçlarının içinde duyuyordu. Yaşamının tümünü kaplayan müzik, ellerinin arasındaydı. Otel müşterilerine ise hiç aldırmiyordu. Ne mırıldanarak müziğe katılmalarına, ne de dans etmelerine. Müziği, yalnız kendisi için yönetiyordu.

"Moonlight Serenade" çalındıktan sonra, ara verildi.

Özkan, içkisini alarak ufak bir masaya geçti.

Çok geçmeden, otelin sahibi Muhsin Bey, yanında genç bir hanımla belirdi. İri yarı bedeninden beklenmeyen bir hafiflikle hareket ediyordu. Yalnız tepedeki bir gücü değil, aynı zamanda yumuşacık bir kalbi simgeliyordu.

Muhsin Bey, Özkan'ı arıyordu. Orkestra üyelerine, şeflerinin nerede olduğunu sordu. Orkestra üyeleri, şeflerinin oturduğu masayı gösterdiler.

Muhsin Bey, her zamanki nazik tavrıyla, Özkan'ın yanına yaklaştı:

- Özkan Bey, sizi, bu genç hanımla tanıştırmak isterim. Değerli bir ses: Jale Ülkü.

- Memnun oldum, dedi Özkan.

- Ben de, dedi Jale sevecenlikle.

Zarif, ince bir hanımdı. Sarı saçları dalgalanarak omuzlarına dökülmüştü. Gözleri umutla ışıldıyordu.

- Jale Hanım, orkestramızla çalışmak istiyor, dedi Muhsin Bey.

- Sizi dinlemek isterim, dedi Özkan, genç hanıma dönerek.

Jale, orkestra provasında, Gershwin'in "Somebody Loves Me" adlı şarkısını söyledi. İnsanın ruhunun derinliklerine mutluluk aşıl原因an sesiyle. Kim dinlese etkilenirdi. Özkan da etkilenmişti. Ne var ki, bunu belli etmekten kaçındı. İnsanlarla kurduğı ilişkiyi en aza indirmek, en güvenli yoldu.

- Güzel bir sesiniz var, dedi Özkan. Bunu değerlendirebiliriz.

Özkan başka bir şey söylemedi. Genç kıızı rahatlatarak birkaç söz daha üretmeye gerek duymadı.

Bu kadarı Jale'yi sevindirmeye yetmişti. Ne zamandır, bir koşuşturma içinde iş arıyordu. Genç adama teşekkür etti.

Özkan'ın gözleri çoktan kendi içine dönmüştü. Jale'yi görmüyordu artık. Ne dediğini duymuyordu. Öyle bir an gelmişti ki, içinde bulunduğı mekânı, çevresindeki insanları unutarak düşüncelere dalmıştı. Yalnızlığıyla başbaşıydı yine.

Jale, nesi olduğunu merak etti, ama soramadı.

Orkestra üyeleri kendi aralarında konuşuyorlardı. Şeflerinin sık sık dalıp gitmesine alışmışlardı. Bilirlerdi ki, böyle zamanlarda, şefleri müziğı düşlerdi.

Jale, otelin caz gecelerinde, orkestra eşliğinde şarkı söylüyordu. Şarkı söylerken, arada bir, şefin gözlerine bakıyordu. Onları hep kapalı buluyordu.

Şef, mavi dünyanın içinde kaybolmuştu.

Özkan, lobideki denizi gören pencerelerden birinin kıyısında oturuyordu. Denizi gözlüyordu. Hiç beklemediğı bir anda, Jale çıkageldi.

- Oturabilir miyim? diye çekinerek sordu Jale.

- Buyrun, dedi Özkan.

Jale, içinde biriktirdiğini söze dökmek istiyordu, ancak nereden başlayacağını bilemiyordu.

- Dün gece, Cole Porter'ın müziğini yorumlayışınız çok başarılıydı, dedi Jale.

- Teşekkür ederim. Siz de iyi söylediniz.

- Dinleyiciler de çok beğendiler.

- Bu, beni fazla ilgilendirmiyor.

Bir süre, sessizce beklediler.

- Yalnızlıktan hoşlanıyorsunuz sanırım, dedi Jale.

- Öyle denilebilir.

- Kendinize müzikle dolu bir dünya kurmuşsunuz. Kimseyi içeri almıyorsunuz.

Özkan'ın gözlerinde bir ışık yandı. Daha önce, kimseden böyle sözler duymamıştı. Bir şey diyemedi.

- Özür dilerim, dedi Jale. Böyle konuşmamalıydım.

- Hayır, lütfen devam edin. Söyledikleriniz çok ilginç.

- Yalnızca, sizinle çalışan biri olarak merak ettim. Müzik, sizin için çok önemli olmalı. Belki de, bu yüzden yalnızlığa çekiliyorsunuz. İnsanlarla ilişkinizi koparıyorsunuz.

- Bakın bu çok özel bir konu.

- Belki de, daha önce hiç böyle düşünmemiştiniz.

- Dedğiniz doğru olabilir.

- Sizi anlıyorum.

- Gerçek şu ki, kendim hakkında pek konuşamam.

Özkan, konuşmakta biraz güçlük çekiyordu. Jale'yi her zamankinden farklı görmüştü. Genç hanımın bazı özelliklerini, daha önce fark etmediğini düşündü.

- İzinizle, dedi Özkan. Biraz dolaşmak istiyorum.

Özkan, Jale'yi lobide bırakarak bahçeye çıktı. Temiz havayı içine çekti. Nedenini bilemediği bir heyecan, kendisini dürtüyordu.

Otelin caz gecelerinden birinde, orkestra, Cole Porter'ın "Night and Day" adlı parçasını çalıyordu. Özkan, ilk kez, bakışlarını Jale'ye kaydırmıştı. Jale, ilk kez, genç adamın gözlerinin, çevresine ışıltılar saçarak parladığını görmüştü.

Gece gündüz seni düşünüyorum, diye devam ediyordu şarkı.

Gece gündüz seni düşünüyorum, diye fısıldıyorlardı birbirlerine.

Kalpleri tatlı çırpınışlarla birleşmişti.

Gökyüzüne yükseliyorlardı, sonra da milyonlarca yıldızın şekline bürünerek yere iniyorlardı.

Özkan, ruhunda, bazı değişikliklerin yüz gösterdiğini fark etmişti. İçinde, kıpır kıpır hareket eden bir canlı taşıyordu sanki. Bu canlı, onu yaşama bağlıyordu.

Bu canlı, müzikten farklı bir tutkuydu.

Jale ile Özkan, müzik çalışmalarının dışında birbirlerine rastladıklarında konuşuyorlardı.

Doğadan söz açıyorlardı. Denizden, ağaçlardan, kuşlardan. Buluştukları ortak noktada, basitlik, güzellik ve düzen bulunuyordu.

Müzikten söz açıyorlardı. Müziğin, doğadan kaynaklandığını düşünüyorlardı.

Caz gecelerinde paylaştıkları duygulardan ise hiç söz etmiyorlardı.

Bir keresinde, müziğin değişkenliğini tartışıyorlardı.

- Cole Porter'ın müziği, her çalınışında değişiyor, değil mi? dedi Jale.

- Evet, dedi Özkan. Onu her yorumlayışımızda ayrı bir anlam kazanıyor.

- Müziğin aynı biçimde çalınması belki de olanaksız.

- Müziği, aynı kalmaya zorlamamalıyız.

Özkan, konser turnesine çıkacaktı. Bir süre otelden ayrılmak zorundaydı. Muhsin Bey ile bu konuyu görüştü.

- Anlıyorum, dedi Muhsin Bey. Bu süre içinde orkestrayı kim yönetecek?

- Trompetçi Ferit Bey'in bu konuyla ilgileneceğini sanıyorum, dedi Özkan.

Jale ile Özkan, otelin bahçesindeki ağaçların altında yanyana yürüyorlardı. Jale'nin sarı saçlarından çiçek kokusu yayılıyordu. Teninin yumuşak beyazlığı, göz alıyordu.

- Demek turneye çıkıyorsunuz, dedi Jale.
- Evet, bir süre buradan ayrılacağım.
- Yokluğunuz hemen fark edilecek.
- Merak etmeyin, Ferit Bey’e güvenebilirsiniz. Orkestra yönetiminde deneyimlidir.
- Sizi özleyeceğimizi söylemek istemiştım.
- Gerçekten mi? diye sordu Özkan.

Oysa, özlenmenin ne anlama geldiğini hiç bilmiyordu. O zamana dek, insanlar tarafından özlenebileceğini, sevilenebileceğini hiç düşünmemiştı.

Jale’nin saçlarından yayılan çiçek kokusunu içine çekti.

Özkan, turneye çıkalı birkaç gün oluyordu. Genç adam, kuliste, bir aşağı bir yukarı yürüyordu. Konser öncesi heyecanı sarmıştı içini. Çevresini kuşatan insanlar, başını döndürüyordu. Bir an önce sahneye çıkmak, müziğe olan gereksinimini gidermek istiyordu.

Özkan, alkış tufanına birkaç adım atarak sahneye çıktı.

Birkaç saniye içinde sessizlik egemen olmuştu.

Özkan’ın elinin hareketiyle müzik başladı. Kern’ün “Long Ago and Far Away” adlı parçası seslendiriliyordu. Özkan, müzikle özdeşleşirken, uzaklarda kalmış bir anı, gözlerinin önünde belirliyordu.

Ağaçların altındaki ipeksi ten

Çiçek kokusu

Yalnız müzik aracılığıyla erişebilirdi o anılara.

Son notalara yaklaşırken, içinde taşıdığı o kıpır kıpır canlıyı duymuştu.

Alkış sesleri, Özkan’ı tekrar dinleyicilere döndürdü. Müzik sona ermişti, ancak genç adamı saran büyü, etkisini sürdürüyordu.

Alkışların ardından, yarı sarhoş bir halde, kulise doğru yöneldi. Karşısında, karanlığın içinden çıkıp kendisine doğru ilerleyen bir beden gördü. Yüzünü seçemedi.

Kim olabilirdi?

Yoksa bir düş müydü?

Belki de müzik hâlâ devam ediyordu.

Birdenbire, konser sırasında düşlediği çiçek kokusunu duydu.

- Ama bu koku, diye fısıldadı. Onun kokusu. Jale, buradasın.

Uzaktaki anı, yanibaşındaydı.

CAZ MÜZİĞİ DİYARI

High Society adlı film, güney sahillerinin sıcaklığını, canlılığını çağırıyor, pek çok ünlü yıldızı Cole Porter'ın caz müziği eşliğinde biraraya getiriyordu, *Now You Has Jazz* 'de cazın gerçekleri açıklanırken, *True Love* adlı şarkı Grace Kelly ile Bing Crosby'nin birlikteliğini sunuyordu. Louis Armstrong, Frank Sinatra gibi cazcılar da bu filme renk katmıştı, özellikle Louis Armstrong'un trompeti, sesi eşsizdi. Bu soylu müzikal filmle yıldızlara sürüklenirim, caz müziğinin coşkusunu hissederim, bambaşka diyarlara uçarım. *The Band Wagon* adlı filmde, bir parkta Fred Astaire, Cyd Charisse'i kollarında döndürürken, *Dancing in the Dark* duyuluyordu, romantizmin sınırlarında gezinen bir müzik parçasıydı. Yine bir başka müzikal filmde Fred Astaire, duyduğu aşkı *All of You* ile açıklıyordu. *Broadway Melody of 1940* adlı filmde ise, *Begin the Beguine*, iki ünlü dansçıyı... Fred Astaire ile Eleanor Powell'ın beraberliğini sunmuştu. Aşk için her şey göze alınır; belki aldığınızdan daha çok verirsiniz, belki pişmanlık duyarsınız, ama siz yine de aşk hisleri beslemeyi sürdürürsünüz, tıpkı *Nevertheless* adlı şarkıdaki gibi... bu şarkı Fred Astaire'lı, Vera-Ellen'lı bir müzikal olan *Three Little Words* 'de söylenmişti. Judy Garland, bir filmde hayranlık beslediği Clark Gable'a *You Made Me Love You* adlı şarkıyı söylemişti, gencecik bir yetenek... *Tiffany'de Kahvaltı* adlı filmde, Audrey Hepburn'ün söylediği *Moonriver*; sevgi, huzur, dinginlik dolu bir parçaydı. Judy Garland henüz gencecik bir oyuncu iken, *Every Sunday* adlı filmde şarkı söylemiş, piyano çalmıştı, Mickey Rooney'li bir filmde ise *Our Love Affair* adlı parçayı o benzersiz sesiyle söylemişti. *Easter Parade* adlı filmde, yine Judy Garland, filme adını veren eşsiz şarkıyı duyurmuştu.... Dean Martin ise bir westernde, *Rio Bravo* 'yu seslendirmişti, Jerry Lewis'le pek çok film çevirmiş, bunlardan birinin şarkısı olan *Innamorata* 'yı söylemişti, *Artists and Modells* adlı bir filmde. Dean Martin'in unutulmaz şarkısı ise kuşkusuz *Sway* idi, bu parçayı her duyuşumda kendimden geçerim. Seneler öncesinden kopup gelen müzikal filmlerin, caz şarkılarının yaşamımın vazgeçilmez bir parçası olduğunu sizinle paylaşmak isterim.

CAZ PİYANİSTİ

Bir caz piyanisti olmaya karar verdim; elmaslı, pırlantalı renk renk yıldız tozları dağıtacağım piyano tuşlarından, köpük köpük baloncuklar içinde kayacağım. Gitgide ilerliyorum, inişli çıkışlı yollardan geçiyorum, uçurumların sonsuzluğuna bırakıyorum kendimi. Çiçeklerin renklerine bürünmüştüm, kırmızı gülleri kuşanıp piyano başına geçmiştim, caz havaları içimi alevlendiriyordu. Bir caz piyanisti olmak hiç de kolay değil, büyük doğaçlama yeteneği gerekiyor, ben de içimden geldiği gibi çalışıyorum, kendimi müziğin kollarına bırakıyorum. Giyimime özen göstereceğim sahneye çıkınca, kabarık etekler, ipekler, danteller içinde boy göstereceğim. Piyano başında manolyalar aşkı yaşamıştım, o güzel manolya ağaçları, birer birer çiçeklerini döktüler piyano tuşlarına... Bir caz kulübünde piyano çalmak istiyorum, sahnede ay ışığı parçaları çalacağım, sesler dökülecek gökyüzünden. Geceleri piyano aşkı yaşırdım; piyano başında romantik anlar geçirirdim, her piyano parçası bir aşk gecesine dönüşürdü. Caz müziği aşk gecelerinin müziğiydi. Her gece bir kadeh cazla rahatlardım, esintiye bedenimi açardım, pencere kıyısına dökülen yıldızların altında uykuya daldardım, caz müziği eşliğinde... Romantizmi doyasıya yaşıyordum piyanoda ellerimi gezdirirken, nehirlerin akışı sanki, yumuşacık bir kumaş sanki. Geceler ve gündüzler müziğin büyüyle dolup taşıyordu, *Night and Day* adlı parça gökyüzüne, yıldızlara yükseliyordu, ansızın gönlüm akmıştı. Bazen iki el, bazen dört el çalınıyordu piyanoda, bazen de ikinci bir piyano eşliğinde, ya da bir caz orkestrası eşliğinde, caz müziği trio biçiminde çalındığında ise bambaşkaydı... Eski bir şarkıyı piyano müziğine uyarlıyordum; *You made me love you* adlı bir parça, ne kadar yumuşak, ne kadar romantik, eski bir filmde duymuştum bu şarkıyı. Sahne gösterilerinin yıldızı olacağım, caz gecelerinin vazgeçilmez davetlisi, sessiz filmlere piyanoyla eşlik etmeyi de unutmayacağım. Gece ısıltıları içinde yitip gidiyordum, piyano başında aşk saatleri geçiriyordum, parıltılar çepeçevre sarmıştı beni, caz ezgileri içinde yerimi alırken yıldızlar geçidine katılmıştım.

CAZ VE HAYALLER

Beni hayallere sürükleyen, caz müziğiyle bezeli, eski müzikal filmlerle ilk kez çocukluğumda tanıştığımı sana söylemiş miydim? O eski güzel müzikal filmlerde hep caz müziği olduğu dikkatimi çekti. Özellikle Bing Crosby'nin söylediği şarkılar beni bambaşka kıyılara sürükledi; *Yüksek Sosyete* adlı filmdeki *True Love, Now You Has Jazz* gibi şarkılarda Bing Crosby'ye, Grace Kelly ve Louis Armstrong eşlik etmişti, böylece cazın gerçekleri açıklanmıştı. Caz müziği ikimizi de buğulu ya da romantik hayallere sürüklüyor, ne hoş değil mi? Piyanonun tuşlarını hep ısıltılı, parıltılı bulurum, o ısıltılı tuşlardan rengarenk ezgiler dökülür, bize rüyaları, masalları, yıldızları çağırır. İlk buluşmalarımızda da ay ışığı ve caz müziği vardı, mehtaplı gecede aşk rüyaları görmüştük içiçe... Yakamozlanan sularda süzülen teknelerde, hep caz müziği çalıyordu, çevredeki otellerden yine caz müziği duyuluyordu. Seni evime davet ettiğimde George Gershwin'den caz ezgileri çalmıştım piyanoda: *Rhapsody in Blue, The Man I Love, Embraceable You...* Piyo hocam bendeki caz aşkını fark etmiş olmalı ki, bana *ragtime* notaları vermişti, kendisinin klasik müzik dersleri vermesine karşın, biliyorsun ki *ragtime* bir caz türüydü. Müzik okulunda verdiğim birkaç konserde, *Rhapsody in Blue* adlı parçayı ikinci bir piyano eşliğinde çaldım, çok da keyif almıştım caz çalmaktan... Caz müziğini ilk kez müzikal filmlerde duydum, seninle birlikte evde, *Singin' in the Rain* adlı filmdeki caz dansını seyretmiştik, sanki büyülenmiştik, sonra plaktan dinlediğimiz Dean Martin şarkıları, beraber gittiğimiz caz kulübünde dinlediğimiz piyano müziği... Uzunca bir süre *Holiday Inn* adlı filmdeki caz şarkılarıyla ve danslarla yaşadım, duyduğum o ezgileri piyanoda çalmak istiyorum şimdi. Eski müzikal filmlerdeki tüm müzik parçalarını piyanoda çalmak için sonsuz bir istek duyuyorum. Seninle birlikte piyano başına geçip çalalım mı o caz ezgilerini? Hem Bing Crosby'nin, hem de Marilyn Monroe'nun söylediği *Incurably Romantic* adlı parçaya ne dersin? Belki de bu bizim için bir çizgi, bir yaşama biçimi olacak, caz müziğini seninle paylaşmak büyük bir mutluluk, benimle bu güzelliği paylaştığın için seni çok seviyorum, hep seninle yaşıyorum.

Aşk şarkıları mırıldanıyordum boyuna, böyle bir sevmek hiç görülmemişti. *Havana'da Bayram* cazlı günlerden kopup gelmiş, yaşantımıza karışmış, içimiz Doris Day'in sesiyle çalkalanmış, kayalık bir kıyıda dalgalar köpürmüştü. Ansızın kendini aşk-evlilik oyunu içinde bulan Doris Day, gemi güvertesinde şarkılar söyleyecek, baştanaşağı ışıltılar içinde, caz yıldızının parlaklığıyla boy gösterecekti. Uzak diyarlara yolculuğa çıkarken aşk kokuları sürünüp, pudralarla, dudak boyasıyla makyaj yapıyor, alacalı renkler kuşanıyordum, renkten renge bürünen Doris Day ise, Jack Carson'a yoğun aşk hisleri duyuyor, Oscar Levant'ın piyanoda dağıttığı caz havası, aşka eşlik ediyordu. *Havana'da Bayram* bir renk cümbüşüydü, *Paris'te Bahar*, *Rüyalarımın Kızı* gibi diğer Doris Day'li filmler de kalbimde açacak, sonra *Muhteşem Gatsby* romanını okurken çimenliklerdeki caz gecelerine, davetlere katılacaktım. Pastanede oturup çay içerken, piyano müziği dinlerdik, meyveli ya da çikolatalı kekten dilimler alırdık, öğle saatinin zevkine varırdık. Bir nefeste okuduğum D.H.Lawrence'ın *Aşık Kadınlar*, *Lady Chatterley'in Sevgilisi* romanları, karanlıkta pırıl pırıl öpüşlere karışıyor, ezbere polkalar çalıyordum, sarhoştum, kalbim kıvılcımlarla alevleniyordu. Pencereme gökte salınan caz yıldızı dökülmüştü, çiçekler dökülmüştü, biraz çakırkeyif, plaktaki cazbant ezgilerine kapılmıştım. Mehtabı içmiş, geceyarısından geçerken saatler durmuştu, aşk rüyası görmüş, Hollywood yağmuruna tutulmuştum, sonra kirpiklerim ıslanmıştı. İçimde bir caz şarkısı, başımda sarhoşluk, meydanlara sığamazdım, sokaklar dar gelir, ansızın arabayla dünya turuna çıkardım, Jules Verne romanlarını bir çırpıda diplerdim. *Kazablanka*'daki tren istasyonunda ayrılık anı gelmişti, *İnsanlar Yaşadıkça* hislerle, sellerle akıyordu, *Hayat Ağacı* güzel kadın tabloları sunarken romantizm yüklüydü, *Bazıları Sıcak Sever* ise Marilyn Monroe'lu caz şarkılarıyla salınıyordu, biz gece kulüplerindeki içkili eğlencelerle tutuşuyorduk. Çakmak çakmak gözleriyle aşkını salardın, *Havana'da Bayram* rengarenk akardı, *Muhteşem Gatsby* aşk şarkılarıyla baştanaşağı yaldızlanırdı, biz hep caz yıldızının ardında, caz sıcaklığında yüzmeye giderdik, gece göğü altında suda kayar, aşkla dolu, buğulu süzülürdük.

CAZLI MÜZİKAL FİLMLER

Marilyn Monroe cazlı filmlerden birinde, *Let's Make Love*'ı söylerken dünyayı alevler alırdı. *I wanna be Loved by You* ile erotizmin doruklarına erişen Marilyn, *Bazıları Sıcak Sever* adlı filmde dişiliğini sergilemişti. *Erkekler Sarışınları Sever* adlı filmde *Diamonds are a Girl's Best Friend*'i söyleyen Marilyn, şekerleme gibi akıtırken şarkı sözlerini, yer sarsıntılarına yol açmıştı, yine aynı filmdeki *Bye Bye Baby*, gönülleri fethetmişti. *After* adında bir şarkı daha vardı ki, Marilyn o filmde de gösteri dünyasına ne denli yakıştığını sergiliyordu. *Incurably Romantic* ise gerçekten çaresiz romantikler için bir şarkıydı, aşkın tedavisi mümkün değildi, Marilyn bu şarkıyı söylerken nasıl da içten hissediyordu... Bir dönemin şeker kızlarından Doris Day, o neşeli, ışıltılı filmlerde birbirinden hoş şarkılar söylemişti; *By the Light of the Silvery Moon* sevgililerin ay ışığı altında söyledikleri bir şarkıydı, *On Moonlight Bay* yine ay ışığında bir gölde sandalla gezinirken söylenen bir parçaydı, diğerleri gibi filmle aynı adı taşıyan *Tea for Two* ise iki kişilik bir aşk içindi. Doris Day'in eski müzikal bir filmde söylediği *Secret Love*, gizliden gizliye aşk hisleri duyulan bir kişiye söylenmiş bir şarkıydı... Bir dönemin aşk sarhoşu, caz sarhoşu erkeği Bing Crosby'nin zaman zaman piyanoya geçerek söylediği şarkılar nasıl da gönlümde taht kurmuştu. *White Christmas*'ı her yılbaşında dinlerim, aynı zamanda da şarkıyı mırıldanmadan duramam, özellikle de yağan kar altında. *Going Hollywood* adlı filmde, *Temptation*'u söyleyen Bing Crosby, bir yandan da içkisini yudumluyordu, büyüleyici bir erotizmle yüklü bir şarkıydı. *The Road to Morocco* ise Bing Crosby'li yol filmlerinden birindeki parçaydı, neşe doluydu. *Swinging on a Star*, döneminde nasıl da dört bir yanı kasıp kavurmuştu, bu şarkıyı dinlerken yıldızlara sürüklenmek isterim. *I Can't Begin to Tell You* ise bir sevgiliye açılmak isteyen, içini dökmek isteyen bir kişinin söylediği parça, inanılmaz güzellikte bir piyano eşliğinde... Kayıp hazine avcıları gibi ardına düşüğümüz eski müzikal filmlerdeki caz parçaları bitmek tükenmek bilmiyor. Cazlı müzikal filmleri içimizin en değerli köşesinde saklayalım. En güzel caz parçaları sizin olsun.

CAZLI, DANSLI GÜNLER

Gecenin içinde kayan dans adımlarıyla, *Asri Aşıklar* filminde buluşan sevgililer, renkten, ısıltıdan yapma çiçekler gibi parkı süslüyorlardı. Fred Astaire, Cyd Charisse'i sanki incitmekten korkarcasına, belinden kavıyor, kollarında dansa sürüklüyor, birlikte yıldızlara, göğe uzanıyorlardı, aşklarını kalpten sunuyorlardı. Sahnede sergilenen bir gösteriye hazırlanırken, provalarda ansızın aşka yaklaşıyorlar, sonra cazlı, danslı günler, çılgınlıklar, renk karışımları arada geliyor, yaşam altüst oluyordu. Aşk acılarıyla geçen dakikalarda *Asri Aşıklar* çıkagelir, içime ısıltılar yayılırdı, Cyd Charisse dans ederken yaşam puslardan arınır, o güzel, aydınlık günler geri gelirdi. Posta kutusuna atılan mektupları, sevgilimin gizlice bıraktığı gülleri merakla beklerdim, gün boyunca kitap okuyarak hayallerle avunur, aşk romanlarıyla yaşırdım. Geceleri parkta gezinirken, karanlıkların içinden çıkan dansları anımsardım, özellikle o *Asri Aşıklar*'daki dansı... Kumsalda yürüyüş yapar, bahçedeki çiçekleri sulayıp okşardım, küçük çocuklara bisküvi dağıtır, meyve suyu ikram ederdim, *Mary Poppins* filmindeki hayal gücünün hayranı kesilir, diğer çocuklarla birlikte bu şaşırtıcı filmi seyrederdim. Cyd Charisse gibi dans etmek isterdim, o sihirli bacaklarla dünyayı dolaşmak isterdim, ya da bir Vera-Ellen olmak, bir Marilyn Monroe olmak isterdim. Kar yağışlı sabahlara açılırdım, sabaha her yeri karla örtülü bulup mutlulukla dolardım, geceleri ise yıldızlı, ay ışıklı gökyüzünü seyrederek, sonra sevdiğim filmlerin hayalini kurardım, *Asri Aşıklar*, *Herşey İkimiz İçin*, *Gönül Kimi Severse*, *İpek Çoraplar*... Dans provalarında biraraya gelen sevgilileri, parkta yıldızlı gece göğü altındaki buluşmalarını düşünüyordum, aşktan tutuşmuştum, derin bir özlem duyuyordum, yağmurlara kapılıp gidiyor, rüzgarla serinliyordum. Evimin pancurlarını sonuna dek açıyor, içim kavruldukça, yıldızları piyano başına döküyor, aşk içinde boğuluyordum, sonra Fred Astaire'ın ateşten adımlarıyla, caz adımlarıyla sürükleniyor, günlerce, gecelerce dans ediyordum.

ÇİÇEKLİ DESENLER

Umutla yeni güne başlıyordu fırıncı. Taze ekmek kokuları çevreye yayılıyordu.

Acı, tatlı yanları ile sürüp gidiyordu yaşam.

Yağmurlu günler,

güneşli günler

ardarda geçiyordu.

Şimşekler çoksa da, âşıklar bir ağaç altına sığınıp, romantizmi yaşayabiliyorlardı.

Emily Bronte'nin romanları doğanın sesleri ile doluydu. Çılgınca esen rüzgârlar, kopan fırtınalar.

Sözcükler, bir sis perdesinin ardından seçiliyordu.

Emily Bronte'nin yarattığı tutkuları paylaşmak istiyordu âşıklar.

Gürkan, sevgilisi Neşe'ye sıkıca sarılmıştı. Birbirlerini kucaklayarak doğayı seyre dalmışlardı.

Dostoyevski, romanlarında, uzun öykülerinde, yüreğinden kopanları haykırmıştı.

Karamazof Kardeşler'in yazarı, insanın iç gerçekliğine eğilerek, ruhsal irdelemeler yapmıştı.

İnsanı irdelemek, sanatın ve bilimin başlıca amaçlarından biriydi.

Ruh güzelliğine verilen önem sanata yansıtılmıştı.

Marty adlı filmde, insanlar tarafından beğenilmeyen bir kadınla bir erkeğin, biraraya gelip birbirlerinin iç dünyalarını keşfetmeleri anlatılıyordu. Başkalarının fark etmediği ruh güzelliklerini gün ışığına çıkarmaktan mutluluk duyuyorlardı.

Filmde, sıradan görünen insanların yaşamları konu edilmişti.

Manav Hasan, dükkanını açarken, yaşama renk katıyordu güler yüzüyle.

Bir sokak satıcısı,

hoşgeldili ezgiler ile müşterileri karşılıyordu.

Korku saçan Hitchcock filmleri bile aydınlık yüzlüydü.

Daphné du Maurier'nin yapıtından sinemaya uyarlanan *Rebecca*, sergilediği romantizmle bambaşka dünyalara götürüyordu insanı.

Les Sylphides adlı bale yapıtında, ormanda dans eden bembeyaz tüllere bürünmüş balerinlerin, Chopin müziği eşliğinde yarattıkları büyü hiç unutulmayacaktı.

Rimbaud'nun şiirleri gibi büyü.ü.

Scriabin'in piyano sonatları gibi gizemli.

Chopin, Berlioz ve Wagner'den etkilenen Scriabin, sonatta, kendinden geçme, bir başka dünya arama kaygıları içindeydi.

Neşe'nin koyu renk gözleri karşısında, Gürkan'ın içi titriyordu. Sevgilisinin iç güzelliği gözlerine yansımıştı sanki.

Gürkan, genç kadını yanına alıp uzaklara kaçmak istiyordu.

From Here to Eternity – İnsanlar Yaşadıkça adlı filmde, Burt Lancaster, Deborah Kerr'ı öpücöklere boğuyordu kumlar üzerinde.

Denizden gelen dalgalar üzerlerinden geçiyordu.

Deniz sonsuzluktu.

Gürkan, denizin boylarını aşan dalgaları içinde kaybolmak istiyordu.

Manav Hasan, gün boyu, okula başlayan çocuklarını düşünmüştü. Onlara çocuk kitapları alacaktı.

Çocuk kitapları deyince, Anderson'dan Masallar, Demiryolu Çocukları, Küçük Kadınlar.

Manav Hasan, bu ince düşünceyle, akşamüzeri, dosdoğru kitapçıya gitmişti.

“Ah kimselerin vakti yok

Durup ince şeyleri anlamaya”

diye yazmıştı Gülten Akın.

Boğaziçi Şıngır Mingır adlı kitapta, geçmiş Boğaziçi yaşantısını anlatan Salâh Bırsel, kendine özgü üslubuyla tarihi öne çıkarıyordu.

Vivien Leigh'li, Laurence Olivier'li *Lady Hamilton* adlı film, tarihsel kişiliklere ışık tutarken, bir aşkı konu ediyordu.

Geçmişe dönmek olanaksızdı.

Yaşanan her anın güzelliği bilinmeliydi.

Thornton Wilder'ın *Our Town* adlı tiyatro eseri, yaşamın fark edilmeyen incelikleri üzerineydi.

“Birlikte geçirdiğimiz anların zevkine varalım” diyordu Gürkan sevgilisine.

Yağmurlu gecede, âşıklar, bir ağaç kavuğuna sığınıp, yağmurun dinmesini beklemişlerdi. Birbirlerine kenetlenip ısınmışlardı.

İçiçe uyurlarken, yağmurlu gece, romantik bir havaya bürünmüştü.

Eylül romanı güz betimlemeleriyle yüklüydü. Bu eserde, insan psikolojisiyle, aşk ilişkilerini irdelemişti Mehmet Rauf.

Her güz gelişinde bu roman akla geliyordu.

Ağaçlar yapraklarını her döküşünde.

Manav Hasan, evinde, çocuklarını kucaklıyor, onlara hediyeler dağıtıyordu. En güzel hediye kitaptı.

Kitaplarda çiçekler açıyor, yağmurun ardından gökkuşağı çıkıyordu.

DAĞ OTELİNDE BİR TATİL

Bir dağ otelinde başbaşa tatil geçirmek, sen ve ben, ne güzel... Geçen kış, karla kaplı dağlarda ne hoş gezintiler yapmıştık, gürül gürül akan ırmaklar, kar çiçekleri, kar taneleri, upuzun yürüyüşlere çıkmıştık, kızakla kaymıştık. Zarif bir otel odası, oldukça alçakgönüllü ve şık, bir de yapılan yemek servisleri, ayrıca özel bir şarap servisi de yapılmıştı bize. Seninle geçirdiğim bu tatil sanki ilaç gibi gelmişti. Hep senin yanında olmak, en sonunda sana kavuşmak, ne çok özlemini çekerdik birbirimizin, o kaybetmek korkusu yok mu birbirimizi? Bavulumu tıka basa doldurmuştum, geceleri kitap okumak düşüncesiyle, ama senin yanında olmaz ki, sıcak kollarının arasına sokulmak geceleri, uzun uzun öpüşmek, sabaha dek... Bu dağlar bizim olsun, bu yıldızlar bizim olsun, keşke buradan hiç ayrılmazsak, dağ çiçekleri gibi süzülsek yamaçlarda, her gece yıldızların altında aşk şarkıları söylesek. Pencereden görünen gece göğüne dalıp giderken bedenine yaslanıyordum, aşkımı ılık ılık akıtıyordum dudaklarına, bu sarhoş edici koku, renk, ansızın kendimden geçmişim. Geceler bambaşkaydı. Bu dağ otelinde başka müşteri de yoktu. Bize yapılan özel servisler, otel sahibinin birbirinden hoş sohbetleri, sanırım tatil için en uygun yeri ve zamanı bulmuştuk. Her an pikapta çalan dinlendirici piyano müziği, en lezzetli yemekler, en güzel kır çiçekleri, hepsi ikimiz içindi... Otelin sahibi çok iyi keman çalıyordu, bize akşam yemeklerinde kemaniyla eşlik ediyordu, ne romantik anlar yaşıyorduk. Eve döndüğümüzde, ben de sana her gece, piyanoda aşk müziği çalacaktım, öyle söz vermişim. Birlikte de piyano başına geçebilirdik, tuşlar üzerinde beraber kaymak ne hoş olurdu. Bu dağ otelinden ayrılmak istemiyorum ama. Biraz daha burada kalalım, başbaşa romantik saatler geçirelim, aşkımızı yaşayalım. Seni o kadar çok seviyorum ki sevgilim, senin ardından bu dağlara geldim, bu dağlara aşk hisleri duydum, senin için dünyanın öteki ucuna bile gidebilirim. Dağ otelinde geçirdiğimiz o tatilde birbirimizi daha yakından tanımış, birbirimizi ne kadar çok sevdiğimizi anlamıştık ve sonsuza dek kenetli kalacağımızı görebiliştik.

DANS AYAKKABILARI

Yıldız tozu akıyordu üzerimize gökyüzünden, gümüşsü ışıltılar içindeki dans ayakkabıları, bale ayakkabıları, parıltılı patenler göz kamaştırıyordu, birlikte sonsuz coşumlarla sürükleniyorduk, *Shall We Dance* adlı filmde Ginger Rogers'la Fred Astaire dans adımları sergiliyorlardı. Paris'ten New York'a yol alan bir gemide dansçı Ginger Rogers, bale topluluğunda yer alan Fred Astaire'la karşılaşacak, ikisinin evli olduğu dedikoduları yayılacak, bu olay genç kadının hoşuna gitmeyecekti. Kente vardıklarında bir otelde kalan dansçılar, gazetelere konu olacaklar, sonunda çareyi sonradan boşanmak üzere bir evlilik yoluna gitmekte bulacaklardı. Ne var ki, aralarında duygusal bir yakınlaşma da yüz göstermişti, yanlış anlamaların ardından Ginger Rogers kırılacak, Fred Astaire ise onu geri getirmek için sahnede maskeli bir gösteri sunacaktı... Gershwin'in müziğiyle bezeli bu müzikal komedide, Ginger-Fred dans ikilisi gemi güvertesinde yürüyüşe çıkıp şarkı söylüyorlar, bir parkta paten kayıyorlar, finalde tiyatro salonunda danslı bir gösteri sergiliyorlardı... Gece göğü altında sokakta yürüyüşe çıkmış, yıldızlar altında romantizmle süslenen anlar yaşıyorduk, alacakaranlıkta gezinirken beni öpüyordun, boğazın ışıltılı suları önünde yitip gidiyorduk. Gümüş patenlerimi geçirip, parkta bir dans gösterisi yapmıştım, tıpkı filmdeki gibi döndükçe dönüyordum, kayıp gidiyordum. *It's always fair weather* adlı filmde, Gene Kelly de sokak ortasında bir paten gösterisi yapmıştı, belki de *Shall We Dance* adlı filmdeki Ginger-Fred ikilisine bir gönderme yaparak... Beyazperdedeki müzikal komedilere, romantik komedilere karışıyorduk, gece hayallerimizi Ginger-Fred ikilisinin *Top Hat*, *Swing Time*, *Roberta*, *Barkleys of Broadway* adlı filmleri süslüyordu. Fred Astaire'ın Cyd Charisse'le renklerle akan danslar yaptığı *The Band Wagon* ve *Silk Stockings*, eflatunlarla bezeli Judy Garland'lı *Easter Parade*, ışıltılar dağıtan Jane Powell'lı *Royal Wedding*, zerafet içindeki Vera-Ellen danslarıyla *Three Little Words*... Ay ışığında sular yakamozlanırken senin yanındaydım, başbaşa binbir gece masallarına, Ginger-Fred ikilisinin danslarıyla bezeli *Shall We Dance* adlı filme karışıyorduk, aşk hisleri içimize akıyordu.

DANSLI GECELER

Göl kıyısında uçarcasına kayıyordum, aşk sözleri havada salınıyordu, *The Broadway Melody of 1940*'da, Fred Astaire'la George Murphy, Broadway müzikallerinde iş arayan dansçılar olarak görünüyordlardı, gösteri dünyasının bilinen koşulları içinde yaşıyor, çalkantılarla boğuşuyorlardı. Su üzerinde kelebekler gibi süzülüyordum, çiçeklerden süsler yapıyordum, güzel yıldız Eleanor Powell ile önce George Murphy dans edecekti, ancak genç adam içki içiyordu, gösterilerden önce sarhoş oluyordu, çok geçmeden yerini yetenekli Fred Astaire alacaktı. Cole Porter müziğinin eşlik ettiği *The Broadway Melody of 1940*, gösterişli bir müzikaldi, dans sahnelerine özen gösterilmişti, finaldeki görkemli sahnede Eleanor Powell'ın dans adımları, Fred Astaire'ın kıvraklığıyla buluşacaktı, birlikte cilası parlayan pistte, kanatlanıp dans edeceklerdi, birbirlerine kavuşmuşlardı. Şekerlerle yaldızlanıyordum, gözkapaklarımda sümbüller açıyordu, bol yıldızlı *Broadway Melody* serisinin davetlisi oluyordum, *Gold Diggers* serisine karışıyordum, birbirinden hoş gösterilere tanıklık ediyordum, çevreme güller serpiyor, mutluluktan gözlerimde yıldızlar parlıyordu. Parktaki karanlıklarda gezinen Eleanor Powell'la James Stewart, *Born To Dance* adlı filme ısıltılar dağıtmışlardı, romantik birlikteliklerini bir şarkıyla kutlamışlardı, sonra gece göğünde kaymışlardı, ne derin bir hazdı. Başucu lambasının ışığında Knut Hamsun'un *Rosa* adlı romanını okuyordum, Scott Fitzgerald'ın caz çağı öykülerini okuyor, şiirlerden şiir beğeniyordum, Ginger-Fred filmleri ise düşlerime karışıyordu. *Silindir Şapka*, *Şen Dul*, *Dans Zamanı*, *Rio'ya Uçuş* gibi Ginger Rogers'ın Fred Astaire'ın kollarında döndüğü müzikaller hep siyah-beyaz, hep düşsel olup, beni bambaşka iklimlere sürüklemişti, gözlerim kamaşmıştı, böyle bir güzellik karşısında soluğum kesilmişti. Caz orkestrasının konserini birlikte dinlemiştik, ellerimi tutmuşsun, gözlerimin içine bakmıştın, o zaman beyazperde düşleri içime akmıştı, Eleanor Powell hiç durmadan dans etmiş, Fred Astaire tüm zerafetiyle uçarcasına süzülmişti. Beyaz tüller içinde dans ediyordum, göl kıyısında çiçekleri kucaklıyordum, *The Broadway Melody of 1940* danslı gösterilerle çalkalanıyordu, yıldızlı gecede aşk rüyası görmüştüm, alacakaranlıkta kendimden geçmişim.

DİPTEKİ PARILTILAR

Suyun dibi bir dinginlik köşesiydi, titrek ışıltılarla parlayan mercanlarla, parlak renkli balık sürüleri arasında yitip gidiyordum, ışıltılı sular içinde senin kollarında kayıyordum, siyah-beyaz günlere karışırken *All About Eve* adlı film platin dalgacıklarla belirliyordu. Bu filmde, Bette Davis ünlü bir tiyatro sanatçısını canlandırıyordu, Anne Baxter ise ona hayran bir genç kız rolünde, yardımcıları olarak yanında çalışırken tiyatro çevresinin de içinde bulunuyordu. Ne var ki, genç kızın amacı bir yıldız olarak tiyatro dünyasında yükselmekti, kendi kendine yaptığı planlar doğrultusunda hareket ederek Bette Davis'in yerini almak istiyordu. Çevresindeki insanlara büyük bir nezaketle, sevgiyle yaklaşan Anne Baxter, gerçekte çok hırslıydı, böylece planları başarıyla sonuçlanıp düşleri gerçekleşecekti. *All About Eve* adlı filmde Marilyn Monroe, Celeste Holm, George Sanders gibi bir dönemin gözde yıldızları da yer alıyordu, suların dibi dev bir akvaryum ekranı gibiydi, saatlerce süren renkli bir seyirlik film gibiydi, mercan kayalıklarda hatıralarımızın en kuytu köşelerindeki beyazperde aşklarını yaşıyorduk, kanatlanıp uçarcasına su altı dansı yapar gibi... Yazlık evin bahçesindeki küpeçiçekleri, baygın kokulu leylaklar, sarmaşık gülleri, unutulmaz erguvanlar, alacalı yıldızçiçekleri sanki aşkımızın birer parçasıydı, ay ışıklı gece göğü altında ağaçlı yollardan birlikte geçiyorduk, açık hava tiyatrosundan dönüşte gökyüzündeki yıldızlar çipil çipil gülümsüyorlardı, sahilden şırıl şırıl dalga sesleri akıyordu içimize... Kumsalda pırıl pırıl öpücüklerle dolu upuzun geceler geçirirken uzak yalnızlık limanlarına karışıyorduk, gözyaşları şampanya kadehlerine dökülüp çalkalanıyordu, bir düş kadar inanılmazdın, içime gökteki bir yıldız gibi doğmuştun. Gecelerin büyüüne *All About Eve*'i yöneten Mankiewicz'den *Üç Kadına Bir Mektup*, Ava Gardner'ın göz kamaştırıcı güzelliğini sergilediği *Çıplak Ayaklı Kontes*, Marlon Brando'nun şarkılar söyleyip dans ettiği *Guys and Dolls*, Elizabeth Taylor'la Richard Burton'ın beyazperdede görüldüğü *Kleopatra* gibi filmler karışıyordu... Uyuklayan koyda küçük bir yelkenli belirliyordu ansızın, dağlar gün ışığında tertemiz yıkanıyordu, ikimiz gitgide kabaran dalgalar içinde yanyana kulaç atarak yüzmeye çabalıyorduk, suların dibinde *All About Eve* adlı film mışıl mışıl uyuyordu, yakamozlar arasında siyah-beyaz parıltılı bir aşk yaşıyorduk.

DÜŞLERİN SONSUZLUĞU

Düşlerimizin sonsuzluğunda birleşiyorduk, ay ışığı altında buluşmuştuk, *Funny Face* romantizme sarınmıştı, Audrey Hepburn beyaz gelinliği içinde Fred Astaire'ın kollarında dönüyordu, genç kız aşktan sarhoş olmuştu. Audrey Hepburn'ün güzel yüzünü Fred Astaire keşfetmiş, onun fotoğraflarını çekmişti, birlikte Paris'e moda gösterisine gidiyorlardı, gözlerimin içine bakmıştın, ellerimiz sımsıkı kenetliydi, tren istasyonunda dudağıma bir öpücük kondurmuştun. Paris'te aşk bambaşkaydı, Audrey Hepburn moda defilelerine hazırlanırken, bir yandan da felsefe söyleşilerine katılıyor, felsefeye olan düşkünlüğü açıkça belirginleşiyordu, Fred Astaire ise uykusuz duraksız genç kızın fotoğraflarını çekiyor, bu benzersiz model karşısında soluğu kesiliyordu, bizse Paris'in gizemlerini öğreniyor, gece yaşantılarına karışıyor, ışıklar ne denli göz kamaştırıcıydı, *Funny Face* çılgın danslarla bezeniyor, aşkla akıyordu. *Sabrina*, *Öğleden Sonra Aşk*, *Roma Tatili* gibi Audrey Hepburn filmleri, *Kraliyet Düğünü*, *İpek Çoraplar*, *Asri Aşıklar* gibi Fred Astaire filmleri gözümün önünden kayıyordu, her biri oldukça romantikti, *New York Güzeli*'nin içine girip çıkıyordum, *Sihirli Bacaklar* birbirinden hoş danslarla bezeliydi, Fred-Ginger ikilisinin filmleriye apayrı rüyalarından kopup geliyordu. Gözlerimiz içiçe, bakışlarımız içiçe, düşler diyarında geziniyorduk, beyazperdenin binbir tablosuna giriyor, Hemingway'e, Steinbeck'e doğru yol alıyorduk, *Pardayanlar*'ı bir nefeste okuyor, sonra şiir gecelerine karışıyor. Stanley Donen'in yönettiği filmler ısıltılı akıyor, renkleri göz alıyordu, kumsalda ay ışığını birlikte seyretmiştik, yaz aşkımızın ateşiyle tutuşuyor, birbirimizden kopamayacağımızı biliyorduk, tenime dokunuyordun, içinin alevini salıyor, beni öpüyordun. *Kente Dönüş*, *Klimanjar*'nın *Karları*, *Geceyarısı*, *Şahane Züğürtler* gibi filmler aşkımızın bir parçasına dönüşüyor, yıldızların ısıltısına bürünüyor, şekerli düşlere dönüşüyordu, bizse içimize gece göğünü sığdırıyorduk. Mehtap kesmişti yolu, ay ışığını yakalamıştık, dumanlı ağaçların altında dans eden Audrey Hepburn sevdalıydı, Fred Astaire genç kızı belinden kavramıştı, *Funny Face* aşkla yaldızlanıyordu, içimden sümbüller geçiyordu, hep aşkı düşünüyor, aşka sarınıyordum, gece gündüz şarkılar döküyor, piyano başına geçtiğimde, pencereden içeri yağın yıldızlara dalıp gidiyordum.

ECE’NİN DÜNYASI

Ece’nin evi, kar giysilerine bürünmüştü. Pencereden dışarıyı seyreden Ece, düşen kar tanelerinden birinin peşine takıldı. Gözüne çarpan ilk kar tanesinin. Eliyle tutabildiği ilk kar tanesinin. Erimeyen, yok olmayan, sonsuzluğu duyuran.

Konuşmaya çalıştı kar tanesiyle. Bakışlarını kar tanesi üzerinde yoğunlaştırdı. Ece kar tanesine bakıyordu. Kar tanesi de ona bakıyordu. Ece soruyordu kar tanesine. Nereden geliyordu, nereye gidiyordu, neler görmüştü, neler geçirmişti?

Bir ad verecekti kar tanesine. Her şeyin bir adı olmalıydı. Düşündü. Nasıl bir ad? Çevresindeki adlar aklına geldi. Gümüş, Minnoş, Suna, Pembe, Bekir... Kar tanesine de bir ad seçti: Susi. Gördüğünü adlandırdı böylece. Ellerini açtı gökyüzüne ve yüksek sesle tekrarladı: “Susi”

Ev duydu kar tanesinin adını.

Bahçe duydu.

Bir nokta oluyordu kar tanesi, sonra bir çizgi, sonra bir yüz. En sonunda da bir sözcük. Ece kar tanesini eline aldı. Havaya fırlattı. Hop! Hop! Bir oyuna başladı. Kar tanesi, diğer kar tanelerinin arasına karıştı. Diğerleriyle birlikte gökyüzünden döküldü.

Bir keman sesi geldi bir yerlerden, bir zamandan. Ece duydu keman sesini. “Kar, müzik eşliğinde dans ediyor” dedi. “Müzik” diye bağırdı. “Keman” diye bağırdı.

Eve, keman sesleri yağıyordu.

Bir an, unuttuğu bir şeyleri hatırladı sanki. Geçmişi hatırladı sanki. Geçmişten geliyordu keman sesleri. Ece’nin düş dünyasından geliyordu. Ece, düşlerindeki keman seslerini kovaladı. Kaçıyorlardı o kovaladıkça. Sonra da yok oluyorlardı.

Ece’nin gözleri kapalıydı. Dinliyordu gözleri kapalıyken. Görüyordu gözleri kapalıyken. Duyduğu şeyler keman sesleriydi. Gördüğü şeyler kar taneleriydi.

Kendi kendine sordu Ece. “Ne yapıyorum? Niçin? Niçin kar tanelerinin peşindeyim?” Düşündü. Uzun uzun düşündü. Bir sözcük düşündü. Bir cümle düşündü.

Renkli kalemelerini aldı eline. “Niçin?” diye yazdı. “Niçin buradayım?”. Sonra da, “Kar yağıyor” diye yazdı.

Kendi adını yazdı: “Ece”.

Kar tanesinin adını yazdı: “Susi”.

“Susi, keman sesleri eşliğinde dans ediyor” diye yazdı.

“Evin içinde keman sesleri geziniyor.” diye yazdı. Yazdı, yazdı. Yazdıkça sorularına cevap bulacaktı.

GECE GÖĞÜ ALTINDA

Narçiçeği gibi güzeldi o eski filmler, beyazperde büyüyle altüst oluyordum, sinema tarihinden krem karamelli filmler geçiyor, usta yönetmenler iz bırakıyor, biz her gece geçmiş günlere yolculuğa çıkıyorduk. Bir avuç yıldız serpiyordum gözlerine, elele gece göğüne yükseliyorduk, ay ışığında dans edip coşuyorduk, Bing Crosby'li yılbaşı filmleri ardarda geçiyordu, *Holiday Inn*, *White Christmas* gibi filmlerin vazgeçilmez davetlisiydik. Ağaçlar altında yürüyüşe çıkardık, o anlarda kalp kalbe, gözgöze birleştirdik, içimizde ısıtılar birikir, sıcak sevgimizi duyarak hiç durmadan dans ederdik, leylaklar darmadağın olurdu ansızın... Gene Kelly yağmurun içinden çıkıp gelirdi, Gary Cooper bir halk kahramanını canlandırırdı, Audrey Hepburn ise *Öğleden Sonra Aşk* adlı filmin viyolonsel çalan genç kızıydı, her biri hazine değerindeki bir dönemin en parlak yıldızlarıydı... Beyazperdede Hemingway'den uyarlanan *Çanlar Kimin İçin Çalıyor* adlı filmle sarmaşdolaş oluyorduk, gece usul usul iniyordu, gökteki çörek ay nemli nemli üzerimizi ıslatıyordu, bahçedeki salıncakta sallanırken ellerimi tutuyordun, avuçlarımızın içinde yıldızlar yanıp sönüyordu. Saçlarıma papatyalar ilıştirmiştim, kulağıma eski tangoları fısıldıyordun, ansızın yağmur çiselemeye başlıyordun, kameriyeye sığınıyorduk, beni soluğumdan öpüyordun. Salkımsaçak karanlıklarda gizlice buluşmuştuk, *İnsanlar Yaşadıkça* adlı filmde tutkulu aşklar yaşıyor, savaş tüm acımasızlığını sergiliyordu, *Hayatımızın En Güzel Yılları* adlı film ise savaştan dönen askerlerin yaşamlarını anlatıyordu, derin bir aşkın yaşandığı Fredric March'lı, Merle Oberon'lu *Esmer Melek* ise düşlerimizi örüyordu... Çıplak gecelerde plaklar ağılıyordu, içimiz ürperiyordu, yüzüme doğru eğilip gözlerimden içmiştin, ay ışığında pırıl pırıl kaymıştık, kirpiklerimiz ıslanmıştı, sonra Marlene Dietrich'in siyah-beyaz gizemli filmlerine karışmıştık. Rüzgar aklımı başımdan almıştı, aşktan sarhoş olmuşum, yanına yanaşıp gözyaşı akıtmıştım, yağmur çiseliyordu, elele tutuşup uzaklara doğru yola koyulmuştuk.

GECE İŞİLTİLERİ

Geceleri kurduğumuz hayallere bir kadeh şarap, bir kadeh de şampanya katıp aşkla sürüklenir, rüzgarlı uçurumların sonsuzluğuna kendimizi bırakırdık, yağın yağmurun fısıltısını dinlerken Hitchcock'un yönettiği *I Confess* adlı filmi seyrediyor, sanki büyüleniyorduk. Siyah-beyaz görüntülerin büyüüne kapılıp, bir cinayetin açığa çıkışına tanıklık ediyorduk, bir rahip rolündeki Montgomery Clift'in sırrını taşıması, yağmur altında sevgilisiyle kameriye sığınması, haksız bir biçimde suçlanması birer birer gözlerimizin önüne yağıyordu. *I Confess* adlı filmde Hitchcock'un ustalığı açıkça belirginleşiyor, sinema büyüyle birleşiyordu, Anne Baxter'ın çaresizliği göze çarpıp, geçmişte Montgomery Clift'le yaşadığı aşk ortaya çıkıyordu, siyah-beyaz gerilim gitgide yükseliyordu. Boğazdaki kafede Hitchcock filmlerinden söz açıyorduk, *Sapık* adlı filmin beni ne çok korkuttuğunu söylüyordum, özellikle o banyo sahnesini belirtiyordum, sonra filmler diyarında gezintiye çıkıyorduk, *Öldüren Hatıralar*'daki psikiyatrik çözümlemeler baş döndürücüydü, anlatılan aşk hikayesi ne denli etkileyiciydi. Uçsuz bucaksız gökler altına uzanınca ansızın senin hayalin belirirdi, uçuşan tüllere sarınıp hiç durmadan dans ederdim, meyve ağaçlarının altındaki yaz günümde aşk romanları okurdum, yaz geceleri senin hasretine kapılırdım. Boğazın dalgaları önünde buluştuğumuzda aşk hisleri ansızın içimize boşalmıştı, sıcacık koluna yaslanmışım, ılık öpüşlerinin sarhoşluğu beni sarıp sarmalamıştı, sinema salonundaki koltuklara sereserpe uzanmıştık, içiçe sokulmuştuk. Hitchcock filmlerinden Marlene Dietrich'in başrolde görüldüğü *Stage Fright*, Kim Novak'ın soğuk güzelliğini sergilediği *Vertigo*, James Stewart'la Grace Kelly'nin bir apartmanda başbaşa romantizm yaşadığı *Arka Pencere* hep birlikte paylaştığımız beyazperde düşleriydi. Ay ışığında gizemli bir parlaklığa bürünen Hitchcock filmlerini seyre koyulmuştuk, boğazın dalgaları gitgide kabarıken içimiz aşkla doluyordu, bol yıldızlı gecede romantizmin işıltıları beliriyordu. Baştanaşağı beyaz dantellere bürünmüş seni bekliyordum, yılbaşı gecesinde birlikte havai fişekleri seyre koyulacaktık, şömine başına akan yeni yıl düşlerine *I Confess* adlı filmin siyah-beyaz romantizmi karışıyordu, ansızın senin aşkınla tutuşuyordum.

GECEYARISI RÜYASI

Aşkla karşılaşacaktım ansızın, aşkın büyüüne kapılacaktım, *All That Heaven Allows*'da dul bir kadın olan Jane Wyman, kendinden genç bahçıvanı Rock Hudson'la tutkulu bir aşk yaşayacaktı, ne var ki, çok geçmeden yakınlarının, çocuklarının tepkisiyle yüzyüze gelecekti. Jane Wyman, yalnızlığının içinde bu yasak aşkla avunuyordu, *All That Heaven Allows* karlı günlerden çıkıp gelen, tipik bir Douglas Sirk melodramıydı, ısıltıyla akıyordu, sevgililer umutsuzlukla çırpınıyorlardı. Kar yağarken sevgilisini kollarına alan Rock Hudson, aşkını açıklıyordu, ışıkları söndürmüştük, romantik bir caz müziği çalıyor, biz içiçe dans ediyorduk, pencereden pırıltılı ağaç dallarını seyrediyor, birbirimize sokuluyorduk, gökten yıldızlar yağıyordu. Sevgililer kar manzarasını arkalarına almışlar, içleri titreyerek birleşmişlerdi, sonunda bir kaza onları biraraya getirecek, sorunlarına bir çözüm bulunacaktı, beyazperdedeki parıltılı Douglas Sirk melodramını seyrediyordum, gönlüm akmıştı, mis kokulu çiçekleri kucaklamıştım. *The Magnificent Obsession*, *Zehirli Hayat*, *Interlude*, *Aşk Rüzgarları* gibi Douglas Sirk filmlerini derinden içime çekiyordum, bu benzersiz aşk rüyalarını sana hediye ediyor, baştanaşağı ısıltılı, yanıbaşına uzanıyor, birlikte renkten renge bürünüyorduk. Sinema tarihinden William Wyler, Frank Capra, George Cukor gibi yönetmenler geçiyor, Norma Shearer, Joan Crawford, Clark Gable, Jean Harlow gibi yıldızlar beyazperdede ölümsüzleşiyor, sinema afişleri ıslıl ıslıl parlıyor, sinema salonları dolup taşıyordu, biz hep romantizmi yaşıyorduk, aşkımızla gururlanıyor, beyazperde büyüüne kapılıyorduk. Ay ışığında gezinip şarkılar söylemiştik, gece göğüne doğru uzanmış, kendimizden geçmiştik, bir kadeh şampanyayla başımız dönmüştü, sonra Doris Day'li, Rock Hudson'lı *Yastık Sohbeti* adlı filme karışmıştık. Scott Fitzgerald, John Cheever, Virginia Woolf romanlarını diplemişim, *Mrs. Dalloway*'i bir solukta okumuş, geceleri aşk öykülerine sığınmıştım, beyazperdedeki *Broadway Melody of 1940* filminin şarkıları, dansları beni altüst etmişti, geceyarısı romantizmle sürüklenmiş, Fred Astaire'la Eleanor Powell gözlerimi kamaştırmıştı. Mercan kayalıklarda dalgalar köpürmüş, gece göğünde yıldızlar ışıldamıştı, *All That Heaven Allows* parıltılarla bezeniyordu, ben hep kuyruklu yıldızın ardından gidiyor, penceremden içeri hercailler dökülüyor, ağaç dallarına aşk sözleri yazıyordum.

GECEYİ ÖRTEN YILDIZLAR

Günbatımını seyre koyulmuştum, baygın gökyüzünü derin derin içime çekmiştim, *Gold Diggers of 1935* bir otelde geçiyor, oteldeki zengin bir kadın, kızı Gloria Stuart'ın kitap yazan bir adama karşı nazik davranmasını söylüyordu, ancak genç kız onunla evlenmek istemiyordu. Gölün serin sularında yüzüyordum, birlikte balık avlıyorduk, sonra çimenlere sereserpe uzanıyorduk, *Gold Diggers* serisinin bu ikinci filminde, otelde çalışan Dick Powell, genç kıza, yaz günlerinde eğlenmesi için para karşılığı eşlik edecek, bense hep renk renk açacaktım. Adolphe Menjou da otelde kalanlar arasındaydı, sahnede bir müzikali yönetecekti, Gloria Stuart'ın annesi ise gerekli parayı sağlayacaktı, gösteri işinin içindeydi. Bir gece, Dick Powell genç kızı yanına alıp tekneyle gezintiye çıkmıştı, sular çalkalanırken yıldızlar gülümsüyordu, yıldızların altında kalpleri karşılıklı çarpıp duruyordu. Pırıl pırıl bir gökkuşağının ardından gidiyordum, ilkyazların kıyısından geçip dalgaların üzerinde kayıyordum, filmdeki yardım gösterisinin masrafının bir bölümünü ise kitap yazan adam karşılayacaktı, ayrıca şarkıları da yazacaktı, provalara başlanmıştı. Dick Powell'la Gloria Stuart da gösteriye başrollerde katılacaklardı, genç kızın annesi ise aralarındaki ilişkiyi öğrenince sinirlenecekti, gösteride hareketli kuyruklu piyanoları çalan genç kızlar, koreograf Busby Berkeley'in dahice buluşlarıyla olağanüstü güzellikte görüntüler sergiliyorlardı. Kırmızı ipek abajurlu lambanın ışığında, Colette'in *Cicim, Avere Kadın, Gigi* gibi yapıtlarını okuyordum, içim titriyordu, geceden aşkı ödünç alıp beyazperde düşlerine karışıyordum, Gloria Stuart'ın annesi herkesin parasının peşinde olduğunu düşünecek, ancak sonunda kızının Dick Powell'la evlenmesine izin verecekti. Busby Berkeley imzasının belirginleştiği *Gold Diggers* serisi, Judy Garland'lı, Mickey Rooney'li bir gençlik dinamizmi taşıyan *Babes in Arms*, su perisi Esther Williams'ın Berkeley koreografisine apayrı bir renk kattığı *Easy to Love*, Judy Garland'la Gene Kelly'nin romantizm sunduğu *For Me and My Gal* gibi filmlerdeki Busby Berkeley buluşlarına karışmıştım. Yaz günleri plajdan dönerken o ince rüzgar çıkardı, bisiklet kornaları duyulurdu, garden partilerin gözde davetlisiydim, *Gold Diggers of 1935* özgün bir estetik anlayışıyla akıyordu, ansızın anılar sökün etmişti, yazdığım mektuplara sevinç gözyaşları akıtmıştım.

GİZEMLİ IŞILTILAR

Beyaz köpüklü mor, hırçın sularda yüzüyordum, platin dalgacılar kıvrıla kıvrıla kıpırdıyordu, *Notorious* ise siyah-beyaz gizemle yüklüydü, İngrid Bergman, Cary Grant'a duyduğu aşka karşın, önemli bir görev nedeniyle bir Nazi'yle evlenip casusluk yapıyor, sıkıntılı günler geçiriyordu. Gölün çevresinde ışıklar parlıyordu, sık gül ağaçlarının saldığı yoğun koku başımı döndürüyordu, uyku buğusunda eriyordum, İngrid Bergman'ın amacı Nazi'lerin aralarına girip, bir takım gizli bilgileri elde etmektir. Çok geçmeden, Cary Grant'la birlikte şarap mahzeninde uranyum depoladıklarını keşfedeceklerdi, bunun farkına varan kocası ise, İngrid Bergman'ı yavaş yavaş zehirleyerek yok etme yoluna gidecekti. Porselen fincanlarda çay içiyordum, sabah esintisine kendimi vermişim, *Notorious* 'un unutulmaz finalinde, Cary Grant, hasta İngrid Bergman'ı kollarına alarak evin görkemli merdivenlerinden aşağıya taşıyacak, sevdiği kadını yanına alıp kurtuluş yolunu açacaktı. Hitchcock'un yönettiğı *Notorious* bir aşk, tutku filmiydi, sanki bir satranç oyunu gibi geliyordu, beyazperdedeki bu film ikimizin de içini titretmişti, siyah-beyaz düşler içinde yitip gitmiştik, gerilime kendimizi kaptırmıştık. Kalbim bir gökgürültüsü gibiydi, bir duygu dalgası benliğimi kaplamıştı, *Notorious* 'ta bir dönemin usta oyuncusu Claude Rains de yer alıyor, göz alıcı bir oyunculuk örneğı gösteriyordu. Göller ve çiçek bahçeleri altın bir buğuyla kaplıydı, yapraklar firdolayı uçuyordu, çimenlere uzanıp Virginia Woolf'un *Mrs. Dalloway* adlı romanını okumuştum, romanın sonuna doğru artan gerilim içimi sarmıştı, gizemli ısıltılar çevremde yanıp sönüyordu. Hitchcock'un en güzel filmlerine dalıp çıkıyorduk, Montgomery Clift'in bir rahibi canlandığı *I Confess*, İngrid Bergman'ın bir doktor olarak görünüp, Gregory Peck'in karışık zihnini çözmeye çalıştığı *Spellbound*, Grace Kelly'nin James Stewart'la birlikte bir cinayeti açığa çıkardığı *Arka Pencere* hep Hitchcock'un gizemli filmleriydi. Leylak ağaçcıklarıyla donanmış köşkte derin bir uykuya dalmıştım, sanki beyazperde düşleri akıyordu, elimde bir lavanta çiçeğı dalı tutuyordum, Hitchcock filmlerinden *Şüphe*, *Sahne Korkusu*, *Rebecca* düşlerime karışmıştı. Sanki bir kokteyl parti havası esiyordu, şampanyayla sarhoş olmuştum, çılginca dans etmişim, *Notorious* 'ta ise şarap mahzenine iniliyordu, ay ışığında kameriyede oturup düşlerde geziniyordum.

GİZLERİN İÇİNDE

Ünlü cazcılarının yaşamlarını konu alan filmlerden *The Benny Goodman Story* ya da *The Glenn Miller Story*, şarkı sözü yazarı-besteci ilişkilerini anlatan *Three Little Words* parıltılı, başarılı filmlerdi. George Gershwin'in yaşamını konu alan *Rhapsody in Blue*, Cole Porter'in yaşamına yer veren *Night and Day* gönlümde taht kurmuşlardı. Doris Day'in *Calamity Jane* adlı filmde, *Secret Love*'ı söylemesi ne unutulmazdı. Doris Day-Rock Hudson ikilisinin başrolde görüldüğü *Lover Come Back*, *Pillow Talk* gibi filmler beni ne çok güldürmüştü, Doris Day ilk filmlerinde de yine komedi-müzikallerde oynamıştı, adını bir şarkıdan alan *Tea for Two*, *Romance on the high seas* bunlardan bazılarıydı. Dean Martin, Frank Sinatra, Sammy Davis Jr. ise *Ocean's Eleven*'da bir araya gelmişti, soyguncular rolünde... Audrey Hepburn, *Breakfast at Tiffany's* adlı filmde sıra dışı bir kişiliği canlandırmış, *Moonriver*'ı ne hoş bir biçimde söylemişti, *Charade* adlı filmde ise Cary Grant'la görünmüştü. Rita Hayworth, Fred Astaire'la *You were never lovelier*, *You'll never get rich* gibi filmlerde şarkı söyleyip, dans etmişti, ardından *Gilda* adlı filmde, erkekleri baştan çıkaran bir kadın rolünü oynamıştı. *Guess Who's Coming to Dinner* adlı film, Katharine Hepburn-Spencer Tracy çiftini öne çıkarırken, ırk sorunlarını, ırkçılığı konu alıyordu. Marilyn Monroe ise, Clark Gable, Montgomery Clift gibi oyuncularla *Misfits* adlı filmde aşk yaşamıştı, kırılgan, hassas bir kadın rolünde... *To Catch a Thief* adlı filmde, eski bir mücevher hırsız gerçek kimliğini Grace Kelly'den saklıyordu. *Love in the Afternoon* adlı filmde de, Audrey Hepburn kendi kimliğini Gary Cooper'dan saklıyordu. Swing döneminin ünlü klarinetçisi, Benny Goodman'ın rakibi Artie Shaw, *Second Chorus* adlı filmde, Fred Astaire ve Paulette Goddard'la birlikte görünmüş, caz orkestrası eşliğinde klarinet çalmıştı. *Casablanca*'da ise, geçmişte aşk yaşamış sevgililer tekrar karşılaşıyorlardı, savaş zamanında...

GÖZYAŞI AŞKLARI

Kıyı boyu serili çakıl taşlarını topluyordum, hisler boncuk boncuk akıyordu, sanki bir çığ, sanki bir çağlayan, parıldayan gözlerinin içinde yitip gidiyordum, sonra ansızın pul pul dökülüyordum. *Kazablanka* adlı filmdeki tren istasyonunda ayrılık anı gelmişti, gözyaşları akıp gidiyordu, İngrid Bergman'la Humphrey Bogart'ın yarım kalan aşkları... Oysa Dooley Wilson piyano çalarken aşklarını ne derinden yaşıyorlardı, Paris günleri hep aşkla doluydu, savrulan saçlar, bir kadeh şampanya, bir gece kulübünde dans, coşkuyla sürüklenirlerdi. Ne var ki, savaş sevgilileri ayırmıştı, Humphrey Bogart'ın yaralı bakışları İngrid Bergman'ın gözyaşlarına karışıp sonsuzluğa doğru yol alıyordu, beyazperdedeki filmi seyrederken ikimiz elele tutuşmuştuk, içimiz titriyordu. Açık pencereden içeri yıldızlar yağarken başbaşa kadeh kaldırıyorduk, dönen plakta ise eski güzel Bing Crosby şarkıları, tümü siyah-beyaz günlerden gelen... Yağmur bardaktan boşanırcasına yağarken Humphrey Bogart'ın elindeki mektupta mürekkep lekeleri, gözyaşı aşkları, sonradan *Kazablanka*'daki Rick'in barında sevgililer tekrar karşılaşacaklardı, içli içli ağlıyordum, içimdeki ateş gitgide yükseliyordu... *Aşk Güzel Şeydir* adlı filmi seyrederken ne çok sarsılmıştım, Jennifer Jones'la William Holden'ın derin aşkları, birbirlerine bağlanışları beni ne çok etkilemişti, tepedeki buluşmaları, sonra yine savaşın onları ayırması... *Piknik*, *Hayatımızın En Güzel Yılları*, *Mrs. Miniver* hep duygusal, romantizm yüklü filmlerdi, ben hep dantelalı aşkların, elmas parıltılarının ardından gidiyor, bol yıldızlı yaz gecelerini düşlüyordum, ay ışığında kumsaldaki buluşmamız ne hoştu. *Kazablanka* adlı filmde bir uçak kalkıyordu, son kez sevgililerin gözleri birleşecekti, biz tekrar karşılıklı bakışacak, filmin romantizmine kendimizi kaptıracaktık, mora kesen dağlara akşam usul usul iniyordu, kamp ateşinin başucunda oturuyorduk, başbaşa konuşuyorduk. Kuyruklu yıldız altında bir geceydi, kıyı boyu dalgalarla çalkalanıyordu, yakamozlar arasında kayboluyor, suların dibinden mücevherli ısıltılar çıkarıyordum, saçlarımı bana verdiğin çiçeklerle süslemiştim, ay ışığında kumsaldaki dalgaları seyrederken umutla gökyüzüne bakışımızı çeviriyor, yaşam boyu sürececek birlikteliğimizi kutluyorduk.

GÜMÜŞ AY

Bahçedeki mis kokulu çiçekleri kucaklıyordum, çiçeklerin geçit törenine katılıyor, *By the Light of the Silvery Moon* adlı filme karışıyordum, *Mehtap Koyu*'nun bir devamı olarak da düşünülebilen filmde, Doris Day genç kızlığının duygusal bir döneminden geçiyor, evlilik hazırlıkları yapıyordu. Gordon MacRae'nin öncelikle bir işe girip para kazanması gerekiyordu, askerden dönmüştü, evlenmek için biraz daha beklemeleri gerektiğini düşünüyordu, içim ürpermişti, baştanasağı gelin dantelleri içindeydim, düste geziniyordum sanki. Kıvılcımlı gözleriyle bakmıştın bana, gölün sularında serinlemiştik, yıldızlar geceyi örtmüştü, Doris Day neşeyle şarkı söyleyerek ev işi yapıyordu, Gordon MacRae ile birlikte piyano başına geçtiklerinde, apayrı güzellikteki bir şarkıyla sanki ay ışığında kayıyorlardı. Doris Day'in küçük erkek kardeşi komşunun hindisini çalıyor, kasabaya gelen tiyatro grubuyla ilgili işleri karıştırıyor, alabildiğine geniş bir hayal gücüyle dedektif oyunları kuruyordu. Köprülerden geçiyordum, insan seline karışıyor, kendimi bir alışveriş yerinde buluyordum, *By the Light of the Silvery Moon* 'da sevgililer evlenmeye karar vereceklerdi, doğru zaman gelince birlikte buz patenleriyle bir dans yapacaklardı, filmin sonunda, ailece kızakla karlı yollarda ay ışığı altında kayacaklardı. Bahçeden kucak kucak meyve topluyor, bir sepetin içine koyuyordum, sonra mutfakta neşeyle iş yapıyordum, akşam indiğinde ise beyazperde zamanı geliyordu, Doris Day'li filmler ardarda dökülüyordu. Jack Carson'la Doris Day'in başrollerde görüldüğü *Havana'da Bayram*, *Rüyalarımın Kızı* renkli, parlak müzikallerdi, sonra *Lullaby of Broadway*, *Paris'te Bahar*, James Cagney'li gösteri dünyasının kapılarını açan *Love Me Or Leave Me*, Hitchcock'un yönettiği *Çok Bilen Adam*, Rock Hudson'lı *Aşka Davet* hep Doris Day'in yaldızlı, ısıltılı filmleriydi. Yaprakların arasından geçerken romanların içinde yaşıyordum, *Muhteşem Gatsby*, *Gece Sevecendir* gibi Scott Fitzgerald'ın en güzel romanlarını hayal ediyordum, Hollywood'un Altın Çağ'ının filmleri ardarda akıyordu, kendimden geçmişim. Menekşelere bürünmüş, tepeden tırnağa aşkı kuşanmışım, bahar dallarını kokluyordum, *By the Light of the Silvery Moon* gümüşü ısıltılar gönderiyordu, altına kesmişim, caz şarkılarıyla sürüklenip yıldızların altında kaymışım.

HER PAZAR PARKTA

Genç kız, pazar ikindileri parkta verilen konserlere giderdi. Hiçbirini kaçırmadan. Her zaman, orkestranın yakınındaki masada oturur, müziği yoğun bir ilgiyle dinlerdi. Her zaman yalnızdı.

Üzerinde sade elbiseler taşırdı. Kestane rengi saçlarını açık bırakırdı. Gençliğini, güzelliğini gizlemek ister gibi bir hali vardı.

Orkestrada piyano çalan Erol, genç kızın aydınlık yüzünü, dinleyiciler arasından seçebilmişti. Çevresindeki insanlardan ayrılmasını ilk görüşte fark etmişti. İri gözlerindeki derin, düşünceli bakışlardan etkilenmişti.

Uzunca bir zaman, bir yandan piyano çalarken, bir yandan da gözlem yapmıştı. Hiçbir ön bilgisi olmadan, genç kıızı anlamaya çalışmıştı.

Onu görmek bir alışkanlığa dönüşmüştü. Genç adam, pazar günlerinin gelmesini beklemeye başlamıştı.

Gökyüzü berraktı. İkinci güneşinin parlak ışınları parkı tarıyordu.

Orkestra, Kern'ün A Fine Romance adlı parçasını çalıyordu. Bir şarkıcı, zaman zaman müziğe katılarak, güzel sesini duyuruyordu.

Erol piyanoda ana temayı çalarken, notaların genç kıza ulaştığını hissediyordu. Sanki uzaktan uzağa bir aşk yaşıanıyordu. Seslendirilen caz parçasındaki gibi.

a fine romance

with no kisses

Erol, genç kızın yüzünün, akıp giden müzikle birlikte canlandığını görmüştü. Bedeni, müziğin ritmine uyarak hafifçe sallanıyordu. Orkestradan yükselen sesler, iç dünyasında birikip mutluluğa dönüşüyordu.

Parça bittiğinde, genç adam, tüm cesaretini toplayıp, onunla konuşmaya karar verdi. Oturduğu masaya yanaştı.

“Siz de kar manzarası düşlediniz mi?” diye sordu nazikçe. Bir filminden söz ediyordu.

“Evet” dedi genç kız şaşırarak. Orkestradaki bir müzisyenin kendisiyle konuşmasını hiç beklemiyordu. “O filmi görmüştüm. Adı: Swing Time”.

“Filmde, Ginger Rogers ile Fred Astaire az önce çaldığımız parçayı söylemişlerdi. Kar yağışını arkalarına alarak.” dedi Erol.

Genç kız o hassas noktaya dokunulduğu için heyecanlanmıştı. Kalbinde, müzikal filmlerin özel bir yeri vardı.

“Sizi, her pazar burada görmekten mutluyum. Orkestrayı dinlediğiniz için teşekkür ederim” dedi Erol.

Genç kız, bu sözlerle büsbütün altüst olmuştu. Yanaklarının kızarmasına engel olamıyordu. Bir an duraksadı.

“Müzikten hoşlandığınız belli. Müzik aleti de çalıyor musunuz?” diye soran Erol, onu konuşturmaya çabalıyordu.

“Evet, piyano çalarım.”

“Demek, siz de piyanistsiniz”

“Yalnızca piyano dersleri veriyorum” dedi genç kız. Adamın koyu renk gözlerinin karşısında utanıyordu. Bir an önce, bu söyleşinin bitmesini diliyordu.

“Adınızı öğrenebilir miyim?” diye sordu Erol.

“İnci Meriç”

“Tanıştığımıza memnun oldum. Ben de Erol Dinçer.”

Genç adam, onun, bu durumdan rahatsız olduğunu görmüştü. Genç kızı zorlamamak için, sohbeti, bir sonraki görüşmeye saklamayı uygun buldu. İnci, o zamana kadar, biraz açılırdı belki.

Parkta çalınan parçalar, İnci’yi, özlem duyduğu bir romantizme kavuşturuyordu. Müzik sesleri, kendi iç dünyasından kopup gelir gibiydi. Düşlediği aşklar, yaşamlar hep o ezgilerde gizliydi.

Müzik, yaşamın tekdüzeliğine karşı koyabilen tek güçtü.

İnci, evindeki piyanonun başında, bir öğrencisinin ellerini düzeltiyordu. Çocuğa, avuç içini yuvarlak tutmayı, baş parmağı sıkmamayı öğretiyordu.

Gerekli düzeltmeleri yaptıktan sonra, çocuktan, *Silent Night* adlı parçayı çalmasını istedi.

Çocuk, notaları sökebiliyor, ancak parçaya duygu katamıyordu.

“Sessiz bir gece düşün” dedi İnci. Öğrencisinin düş gücünü harekete geçirmeyi amaçlıyordu. “Yıldızlarla kaplı bir gökyüzü. İnsanlar, bu parlayan göğün altında, ellerini açıp dua ediyorlar.”

Bu kısa açıklamayla, çocuğun önüne, ışıltılı bir yol açılmıştı. İnci, müzik sevgisini, öğrencisine geçirmeyi başarmıştı.

Çocuk, parçanın gizine varabiliyordu artık. Diğer öğrenciler gibi, o da, sabırlı öğretmenine karşı, saygıyla karışık bir hayranlık duyuyordu.

Erol, parkta, genç kızı tekrar gördüğünde yanına gitti.

“Oturabilir miyim?” diye sordu Erol.

“Tabi, buyrun” dedi İnci. Genç adamın konuşmaya geleceğini tahmin etmişti.

“Çay ister miydiniz?”

“Evet, teşekkür ederim”

“*Tea for Two* adlı parçayı bilir misiniz?” diye soran Erol, müziği mırıldanmaya başladı.

Erol’un şakayla karışık söyleyiş biçimi, İnci’yi güldürdü. Genç kız, bir hafta öncesine göre rahat davranışlar sergiliyordu.

“Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?” diye sordu Erol.

“Oldukça iyi” dedi İnci.

Garson, çayların yanında, ufak kek dilimleri ikram etmişti. Bu, yalnızca o masaya yapılan bir servisti.

“Neler dinlemekten hoşlanırsınız?” diye sordu Erol.

“En çok Gershwin’i severim.”

“Onun bestelerini sık sık çalıyoruz. Sizi memnun ediyorsak ne büyük mutluluk.”

İnci, genç adamın sakin, olgun tavırlarını beğeniyordu. Onu, çok sevdiği bir yıldız olan Bing Crosby’ye benzetiyordu.

“Bing Crosby’nin yumuşak sesini dinlemek de hoşuma gider” dedi İnci.

Erol, genç kızın ruhunda yatan güzellikleri gün ışığına çıkarırken, bir hazine keşfediyordu.

“Biraz kendinizden söz etsenize” dedi İnci. Genç adamın yaşamını merak ediyordu.

“Çocukluğumdan beri, piyanoda caz çalarım. Caz, zamanla edinilen bir zevk. Bir yaşama biçimi. Pazar günleri parkta çaldığım müzik, bunun dışında verdiğim konserler tüm yaşantımı açıklıyor.” dedi Erol.

“Sizi anlıyorum”

“Günün birinde, caz parçalarını insanlara sunarken, müziği kalpten duyan bir kişi ile karşılaştım. O an, neler hissettiğimi anlatamam.”

İnci gözlerini kaçırdı. Erol’un duygu yüklü sesi, genç kıza dokunmuştu.

“Ne var ki, bu kişi, kapalı bir kutu gibi.” dedi Erol.

Kısa bir sessizlik yaşandı. Erol, aklında yer eden soruyu sormak gereksinimi duydu.

“Yalnızca piyano dersleri vermek tatmin edici mi?” diye sordu Erol.

“Evet. Ben sanatı böyle yaşıyorum”

“Toplum önünde çalmak için hiç istek duymadınız mı?”

“Bana göre değil. Ben eğitimciliği seçtim. Sevgimi, bilgimi ders vererek aktarıyorum.”

Erol, bu seçimin, içedönüklük ile toplumdan soyutlanmanın bir sonucu olduğunu anlamıştı.

Erol, genç kıza da söylediği gibi, çocukluğundan beri caz çalıyordu. İlk göz ağrısı *ragtime* olmuştu. Rag parçalarını, bir piyanist olan babasından öğrenmişti. On iki yaşındayken, Joplin’in *ragtime*’lerini, müzik okulunda verilen bir konserde çalmıştı. Kendisine büyük destek veren ailesinin ve öğretmenlerinin gözünde, bur yıldız gibi parlamıştı.

İlk gençlik yıllarında, müzikle örülü mutlu bir dünyada yaşamıştı. Birkaç kez bu dünyanın dışına çıktığında, aşkla karşılaşmıştı. Ne var ki, bir mükemmelliyetçi olarak, aşkla ilgili yüksek beklentilerinin karşılığını bulamamıştı.

İnci’nin içindeki müzik sevgisi, müzikal filmler ile uyanmıştı. Judy Garland’lı, Gene Kelly’li filmler düşlerini süslemişti. Ailesi içinde, müziğe düşkünlük gösteren tek kişiydi. Bitmez tükenmez ısrarlarının sonunda, bir tanıdıktan alınan eski bir piyanoyla müziğe başlamıştı.

Bu, İnci'nin yalnızlığının başlangıcı olmuştı. Çevresinde, müziği paylaşacak kimse yoktu. Müzikten alınan mutluluğu tek başına aramıştı. Daha sonra da öğrencileriyle.

İnci, müziğin dışındaki yaşamı hiç tanımamıştı.

İnci'nin ilk gençlik yıllarında seyrettiği *Second Chorus* adlı filmde, Artie Show ile orkestrası görülüyordu. Başrolde oynayan Fred Astaire, bu orkestraya katılmayı amaçlayan bir trompetçiyi canlandırıyordu. İnci'nin *big band* sevgisi, caz ile bezeli bu filmle başlamıştı.

Genç kız, Erol'a bu sevgisinden söz açmıştı.

"Bizim orkestramız, *big band* geleneğinin bir devamıdır" demişti Erol.

İnci ile Erol, her pazar, parkta görüşüyorlardı.

Erol, bu güzel günlerden birinde, genç kızını, orkestra şefi Cemal Bey ile tanıştırdı. İnci, büyük bir mutluluk duydu bundan.

Cemal Bey yaşlıydı, ama müzik sevgisinin dışa yansımalarının bir sonucu olarak, yaşını göstermiyordu. İnci'nin piyano çaldığını öğrenmişti. Genç kıza, piyanonun, diğer müzik aletlerine olan üstünlüğünden söz etti.

"Ünlü caz bestecileri, orkestra şefleri, emprovizasyon ustaları arasında genellikle piyanistler yer alır" dedi Cemal Bey. Genç kıza, bir piyanist olarak, farklılığını bilmesi gerektiğini açıklamaya çalıştı.

Erol, genç kızın piyano çalışını dinlemeyi, zarif ellerinin tuşlar üzerinde kayışını görmeyi çok istiyordu. Orkestra ara verdiğinde, dinleyicilerin ilgisi dağıldığında, İnci piyano çalabilirdi.

"Lütfen beni kırmayın" dedi Erol.

"İnsanların önünde çalamam ben" dedi İnci.

"Farkına bile varamayacaklar"

Erol'un isteğini geri çeviremeyen İnci, elinden geldiğince dikkati çekmemeye çalışarak piyanoya geçti. Gershwin'in '*S Wonderful* adlı bestesini çalmaya koyuldu.

Gerçekten de, dünya, birdenbire harika görünmeye başlamıştı genç kıza. Erol, bir sandalye çekerek yanına oturmuş dinliyordu. İnci, genç adamdan aldığı güçle, parmaklarının ucundaki tuşlardan renk renk sesler çıkarıyordu. Bir insanın sevgisiyle dopdolu olduğunu duyuyordu.

Erol, parçanın sonunda, genç kızın klavye üzerindeki ellerine dokundu.

“Her şey harika, değil mi?” diye sordu Erol.

İnci’nin yanındaki küçük oğlan çocuğu, öğrencilerden biriydi. İnci, çocuğun, parkta çalınan müziği dinlemesini, gelişimi açısından gerekli görmüştü.

“Adın nedir?” diye sordu Erol.

“Emin” dedi küçük çocuk.

“Müziği seviyor musun?”

“Müziği de, İnci öğretmeni de çok seviyorum.”

Çocuğun varlığı, İnci ile Erol’un arasında yepyeni bir hava estirmişti.

İnci’nin bir tutkusu da Schumann’ın müziğiydi. Genç kız, caz parçalarında olduğundan daha farklı şeyler buluyordu bu müzikte. Schumann’ın eserlerini çalarken, bir kitaptan öyküler okur gibi hissediyordu kendini. Bu öyküler bestecinin yaşam felsefesi çevresinde kurulmuştu. Düşler birbirini zincirleme kovalıyordu.

Erol’a, Schumann’ın müziğinin, kendi üzerindeki etkisini anlatmıştı. Genç adam, İnci’nin duygularını yürekte paylaşmıştı.

Erol, yaşamı boyunca aradığı insanı bulduğuna inanıyordu. Şans kapılarının, önüne açıldığını görüyordu.

Evinde, bir davet vermeyi tasarlıyordu. İnci’yi de çağıracaktı. Belki de, genç kıza açılabilirdi.

“Sizin de gelmenizi çok isterim” dedi Erol.

“Ne yazık ki ben davetlerden pek hoşlanmam. Kalabalıktan rahatsız olurum” dedi İnci.

“Hiç merak etmeyin. Sadece birkaç kişi olacak”

İnci, bir süre düşündükten sonra kararını verdi.

“Hatırınız için kabul ediyorum”

“Hoşunuza gideceğinden eminim.”

Geceleyin, Erol'un boğaz manzaralı evindeki davette, orkestra şefi Cemal Bey ile eşinin yanısıra, bir de müzik eleştirmeni bulunuyordu. Geniş oturma odasındaki rahat koltuklarda yerlerini almışlardı. Bu davetin, İnci için verildiğini biliyorlardı.

Erol, bir köşede duran kuyruklu piyanonun başına geçmiş, hafif bir şeyler çalıyordu. İnci'yi beklerken duyduğu heyecanı, bu yolla bastırmaya çalışıyordu. Kapının çalınışıyla ayağa kalkıp, konuğu karşılamaya gitti. İnci, tüm güzelliğiyle karşısında duruyordu.

Oturma odasını sessizlik kaplamıştı.

İnci, az sayıda insan ve sıcak bir ortamla karşılaştığı için memnun olmuştu.

Cemal Bey ile eşi, genç kızı aralarına aldılar. Onu, müzik eleştirmeni ile tanıştırdılar. İnci, tatlı bir sohbetin içinde buldu kendini. Boğaza açılan pencerelerin önünde, mehtabın güzelliğinden söz ediliyordu.

Erol içki ikram etti. İnci'ye duygularını açıklayabilmek için uygun zamanı bekliyordu. Ona dinletmek istediği bir plak vardı. Konuklar kendi aralarında tartışırken, genç kızın yanına giderek, müzik odasına geçmeyi önerdi.

İnci ile Erol, sessizce oturma odasından ayrıldılar.

Genç adam, Jimmy Dorsey orkestrasının bir plağını koydu. *Perfidia* adlı parça çalınıyordu.

“Sanki ruhumu okuyorsunuz” dedi İnci.

“Bu parçayı çok sevdiğinizi biliyordum” dedi Erol. Genç kızın neşelenip rahatlamasını, çekingenliğinin kalkmasını istiyordu.

Müzik odasında başbaşaydılar. Erol, genç kızı dansa davet etti. Onu, hafifçe, kolları arasına aldı. İncitmekten korkarcasına. Müzik eşliğinde döndüler, döndüler... İnci, genç adamın gözlerindeki aşkı okuyunca durdu. O an, aşkı, ruhunun derinliklerinde duyduğunu fark etti. Nasıl bir tepki göstereceğini bilemedi. Erol'un kollarından sıyrılarak, oradan kaçtı. Konuklara bir şey söylemeden davetten ayrıldı.

Erol, davetin ardından, defalarca kendi kendine sordu. Nerede hata yapmıştı, niçin İnci kaçmıştı?

Pazar günü, İnci parka gelmemişti. Erol, genç kızın korktuğunu, hazır olmadığı bir anda, aşkla ilk kez yüzyüze geldiğini düşünüyordu. Aceleci davrandığı için kendini suçluyordu.

Orkestra, Gershwin'in *Love is here to stay* adlı parçasını çalıyordu. Piyano başındaki Erol, gözleriyle İnci'yi arıyordu. Onu, her zamanki yerinde değil, arka masalardan birinde otururken gördü.

Çaldığı parça hissettiklerini açıklıyordu. Genç adam, piyano tuşlarına gömülüyor, derinliklere içini döküyordu. Kalbindeki kişinin, müziğe yansıyan duygularını anlayacağından emindi. Aşklarının yaşamasını diliyordu.

It's very clear

Our love is here to stay

Not for a year

But ever and a day

Erol, ara verildiğinde, İnci'nin yanına gitti.

"Bu parça sizin içindi. Kabul eder misiniz?" diye sordu Erol.

İnci'nin önünde yeni bir yaşam çizgisi belirmişti. Bu durum karşısında, yalnızlığına son verecek bir karar olarak, sevdiği erkek ile beraber bir gelecek kuracaktı.

İÇİÇE GEÇEN SARMAŞIKLAR

Kırılgan kır çiçeklerinin içinden çıkıp gelen *Desk Set* adlı film, ansızın beni romantizmle sarmalamış, esintilerle savrulmuştum, filmde oynayan Katharine Hepburn ile Spencer Tracy bir dönemin gözde çiftiydi. İçiçe geçen sarmaşıklar hep Katharine Hepburn içindi, Spencer Tracy ise ince ince güldüren sözleriyle, olgun, hoş tavırlarıyla ne denli gönül okşayıcıydı. Sinema tarihinin esintileri içime ılık ılık yayılıyordu, yaz yaprakları gibi hafifçe uçuşuyordu dantel eteklerim, filmin baş yıldızı dönemin en güzel, zarif kadınlarından biriydi.

Desk Set adlı filmde kadınla erkek ilk buluşmalarında birbirlerinden etkileneceklerdi, Spencer Tracy genç kadına hayranlık besleyecek, onu kazanmak için elinden geleni yapacaktı, yağmurlu bir gecede genç kadının evinde başbaşa kalacaklardı. Öyle bir sevgiydi ki onlarınki sinema tarihine iz bırakmıştı, *Yılın Kadını*, *Adam's Rib*, *State of the Union* gibi filmleri unutulmayanlar arasına karışmıştı, beraberlikleri hep sürdü, onlar aşk için uçurumları göze almışlardı. Güller, manolyalar aşkı benim içimi sarardı, bana gönderdiğin gece yıldızları gözlerimin önüne yağardı, ay ışığı kumsala nemli nemli akardı, beraberliğimizi taçlandıran sözlerin kalbimde saklı... *Desk Set* hem şaşırtıcı, hem romantik bir film, ilk gençlik anılarım arasında yer alıyordu, mutlu, tasasız günlerdi onlar. Nedir, kalbim hep sinema için, edebiyat için, müzik için çarpıyordu, aşkla dopdoluydum, William Wyler, Frank Capra gibi yönetmenler iç dünyamı romantizmle, mutlulukla süslüyorlardı, çatapatların yıldızlarına bürünmüştüm. Aşkımız bir yaz günü açmıştı, bir yaz gecesi buluşmuştuk, unutulmayan filmler diyarında gezintiye çıkmıştık, sözler, kahkahalar, fısıltılar havada uçuşuyordu, başbaşa şampanya kadehlerini kaldırmıştık. Hepburn-Tracy çifti için yer yerinden oynamıştı, aşkları gecenin gizlerinden biriydi, *Desk Set* hep gülücük doluydu, incedi, zekiceydi, menekşelerle bezemişti içimi. Limanda gezinirken hep senin özleminle kavruluyordum, geçen yazın şarkıları açmıştı bende, aşkın beni dik yamaçlara sürüklemişti, aşkın beni çaresiz bırakmıştı, beyazperde düşleri ansızın yağmıştı, o eski güzel filmler beni baştanaşağı sarmıştı.

İPEK DESENLER

Yaz geceleri gölün ılık sularında yüzmeye giderdik, kıvılcımlı bakışlarla aşkını salardın. Yakamoz ısıltısına sarınıp köpük köpük sarhoş olurdum aşktan. Akşamları bir kıyıda boy gösterirdim, ipek elbiseler, danteller içinde. Kayalık yollardan geçiyorduk, azgın dalgaların manzarası karşısında büyüleniyordum. Aşkı akıtıyordum dudaklarına, şampanya kadehlerinden, yudum yudum sunuyordum sana ve yıldızlı geceye. Marilyn Monroe gibi parıldardım baştanaşağı, yanıbaşına geldiğinde nedense hep Marilyn kesilirdim, ay ışığının büyüüne sarınırdım. Bedenimi sımsıkı kucaklardın, öpüşlerinle sarhoş ederdin beni, aşktan aklımızı yitirirdik. *Yaz Bekarı* adlı filmde Marilyn'ın etekleri uçuşurdu bir yaz gecesi, *Erkekler Sarışınları Sever* 'de Marilyn gemi yolculuğuna çıkardı, bizse gece göğüne yükselirdik. Art arda içki kadehlerini yuvarlıyordum, barda duyulan caz müziğine kapılıp gidiyordum. Akşam yemeklerinde şık giysiler içinde boy gösteriyordum, günün yorgunluğunu bir kadeh şarapla çıkarmaya çabalıyordum. *Yılın Kadını* adlı filmde, Spencer Tracy bir spor yazarını canlandırıyordu, Katharine Hepburn'ün güzelliğinden, kişiliğinden büyülenmişti, onunla evlenmek istiyordu. Seninle birlikte yüzerken aşk dalgaları içimi sarmıştı, senden kopamamıştım, birbirimize sımsıkı sarılmıştık. Gece kumsalları bizi darmadağın etmişti, altüst olup çıldırmıştık. Yağmurlu güller kuşanıp yanıbaşına gelmişim, çevreme mis kokular dağıtıyordum. Yıldız alacasında buluşmuştuk, gecenin mor ipekleri üzerimize akıyordu. Parktaki yaprak kırıntıları arasında dolaşp, içiçe geçen sarmaşıklara sarınırdık, hisler ansızın boşalırdı. Tepeden turnağa çiçek çiçek açmıştım, aşk hayalleri içinde savruluyordum. Gece yıldızları arasında gezintiye çıktığımızda, Marilyn gibi ıslıl ıslıl parlıyordum, öpüşlerin sonu gelmiyordu, aşktan tutuşmuştuk, ansızın yeryüzüne dökülmüştük.

İŞİLTİLİ DÜŞLER

Aşk mektubu yazarken güller, gelincikler gibi açıyordum, kırmızı ipek abajurlu lambanın ışığında gece düşleri kuruyordum, içim özlemle avruluyordu, *Woman of the Year* adlı filmdeki evlilik oyunlarına kapılmıştım. Köşe yazarı Katharine Hepburn, spor yazarı Spencer Tracy'le tanışınca, beyzbol üzerine ateşli bir tartışmaya girecekler, sonra ansızın birbirlerine aşk hisleri besleyip, bir evlilik kurma yoluna gideceklerdi. Sanki bir düşte geziniyordum, yıldızlı gece göğünde kayıp gidiyordum, baştanaşağı inciler, zümrütler kuşanmıştım, beyazperdedeki filme ise elmas parıltıları dökülmüştü, *Woman of the Year* suların dibinden altın ışıltılar dağıtıyordu. Katharine Hepburn evliliğine gereken özeni göstermeyecek, kocası Spencer Tracy ise bu durum karşısında öfkelenenecekti, leylaklar darmadağın olmuştu, ay ışıklı bir gece davetinde dans ediyorduk, Altın Çağ filmleri karşılıklı çarpan kalplerimizin içinde parılıyordu. Gözlerin gözlerime değince altüst olmuşum, ikimiz *Woman of the Year* adlı filmdeki ışıltıya kapılmıştık, beyazperdenin güçlü kadını Katharine Hepburn yılın kadını seçilecekti, ancak ardından hatasını anlayacak, evine, kocasına önem vermediğini fark edecekti, Spencer Tracy'ye kendini bağışlatmak için, onu tekrar kazanmak için elinden geleni yapacaktı... Lepiska saçlarımı üzerine dökmüştüm, senin sevgilindim, buluşma anımızı heyecanla bekliyor, ay ışığında kumsalda geçirdiğimiz geceyi unutamıyordum, sanki beyazperde düşleri içimize akmıştı... Katharine Hepburn'le Cary Grant'ın birlikte görüldüğü filmlerden *Holiday*, *Bringing Up Baby*, Humphrey Bogart'lı *Afrika Kraliçesi*, bir edebiyat uyarlaması olan *Küçük Kadınlar* hep birbirinden hoş beyazperde düşleriydi... Tatil kasabalarına akşam usul usul iniyordu, kıyıda yürüyüş yapıyorduk, boylarımızı aşan dalgaları gözleyip başbaşa konuşuyorduk, filmlerden, kitaplardan söz açıyorduk. Hepburn-Tracy ikilisinin *State of the Union*, bir büroda geçen *Desk Set*, avukatların evliliğini anlatan *Adam's Rib* gibi filmlerine karşıyorduk, George Stevens'in yönettiği *Woman of the Year* ise derin, duygusal anlarıyla belleklerimizde yer etmişti. Çiçeklerden yaptığım taçlarla saçlarımı süslemiştim, göl kıyısındaki caz orkestrasının müziği eşliğinde dans etmiştim, *Woman of the Year* ise George Stevens'in yönetiminde ışıltıyordu, alacakaranlıkta gezinmişim, bahçenin bir köşesinde düşlere dalmıştım.

İŞİLTİLİ GECELER

Ay ışığında gemi yolculuğuna çıktığımızda beraberliğimizi kutlar, otobüs yolculuklarında birbirimizin sıcaklığına sığınırız, *Bus Stop* adlı filmde Marilyn Monroe otobüsle kaçırılıyor, karlı dağların manzarası önünde renkten renge bürünüyor. Marilyn'i seven bir genç heyecandan ala mora kesiyor, aşkından tutuşuyordu, ne var ki genç adamın Marilyn'e olan davranışları şaşırtıcı olmakla birlikte genç kıızı düş kırıklığına uğratiyordu. Sözlerin beni paramparça etmişti, ansızın darmadağın olmuştum, dört bir yanı ateşle kavruluyordu, hercaimenekşeler, afrikamenekşeleri çevremi sarıp sarmalamıştı. Sarışın güzelliğini sunan Marilyn beyazperde büyüyle birleşip *Bus Stop* adlı filme ısıltılar yağdırıyordu, sinema salonunda alkış sesleri duyuluyordu, yıldızlar pırıl pırıl göz kırpmıyorlardı. Genç adam Marilyn'e karşı olan tutumunu değiştirecek, genç kıza daha nazik davranacak, aşkını sunacaktı, Marilyn ise çiçek çiçek açacaktı o anda... Dalgın dalgın düşlere sürükleniyor, ilkyazların kıyısından geçiyordum, aklımda hep o şarkı, başbaşa geçirdiğimiz dakikalar beni yıldızlara uçuruyordu. Dalgalara kendimi bırakırken Marilyn Monroe filmleri art arda yağıyordu, *Gel Sevişelim* adlı film danslı gösterilerle çalkalanıyor, *Erkekler Sarışınları Sever* ısıltılı bir rüya olup çıkıyor, *Bazıları Sıcak Sever* hep yaldızlarla gözleri okşuyordu. Ay ışıklı gecede aşk hayalleri kuruyordum, sinema tarihinden birbirinden güzel filmler geçiyordu, *Aşk Güzel Şeydir*, *Piknik*, *Hayatımızın En Güzel Yılları* gibi... Gözlerin gözlerime değince ansızın kül olmuştum, otobüs durağında elimi tutuşunu unutamamıştım, birlikte yazlık sinemalarda hoş anlar yaşıyorduk, beyazperde düşleri ipeksi bir biçimde akıyordu, Hollywood'un Altın Çağ filmleri düşlerimizi süslüyordu. Beraberliğimiz gökteki yıldızlar kadar güzeldi, sevgiyle bezeliydi, Marilyn ısıltısı *Bus Stop* adlı filmi sarıyordu, dünya döndükçe filmler art arda dökülüyordu, sinema salonlarında aşk saatleri geçiriyorduk. Uzak diyarlara yolculuklara çıkıyor, beraberce dünyayı geziyorduk, sinema tarihindeki değerli filmler gece düşlerimizin konukları oluyordu, hep aşkla yaşıyorduk.

KAHKAHA DOLUSU GECELER

Güller, gelincikler içinde yıkanırken kokunu içime çekiyor, sulardan ay ışığını çıkarıp dudaklarına döküyordum, beni ansızın belimden kavıyordun, yakamoz ve havaifşek ısıltısı içinde sürüklenen *A Night at the Opera* adlı filmi seyre koyuluyorduk. Marx Kardeşler'den Groucho, bir operanın sahneye konulması için çaba harcamakta, bu arada maddi destek için Margaret Dumont'un aklını çelmekteydi, piyano çalan Chico ile arp çalan Harpo da bu işin içine karışacaklardı. Bu arada üçü de opera topluluğunda yer alan sevgililerin aynı temsilde biraraya gelmesine çalışacaklardı, çok geçmeden komik olaylar, espriler art arda dökülecekti, bir gemiyle yolculuk, gemi güvertesinde düzenlenen müzikli, danslı bir eğlenti ve finalde konser salonundaki büyük gösteri... Öyle bir piyanistti ki Chico, tuşlar üzerinde parmaklarıyla sirk cambazı olurdu, öyle bir arp çalardı ki Harpo, dinleyenler nefeslerini tutup büyülenirlerdi, biz müzik kutusundan yıldızlar dağıtır, piyano başına geçip yanyana otururken tuşların derinliğinden ısıtılar çıkarırdık. Beni belimden kavrayıp kendine doğru çektiğinde heyecandan soluğum kesilmiş, içimde ay aşkları açmıştı, ay ışığı kumsalına doğru bir yolculuğa çıkmıştım, eski yaz günlerinin anısına... Yıldızlar altında kurduğum hayallere Marx Kardeşler'in *Duck Soup*, *Room Service*, bir sirk topluluğundaki gülünç olayları anlatan *At the Circus*, ya da *A Day at the Races* gibi filmleri karışıyordu. Üç Ahbap Çavuşlar adıyla da bilinen Marx Kardeşler'in dehasına tanıklık ediyordum her gece, sular içinden yakamozlar dağıtıyorduk birlikte, neredeyse açıklara doğru yüzecektik. Kahkaha dolusu geceler geçirirken *Üç Ahbap Çavuşlar Altın Peşinde*, *Üç Ahbap Çavuşlar Kazablanka'da* adlı filmlerin büyüyle sürükleniyor, *The Cocoanuts*, *Horse Feathers*, *Animal Crackers* gibi filmlerle içimiz çalkalanıyordu. Boğazda ay ışığı aşkları yaşarken kabaaran dalgalara kendimizi koyverirdik, kafelerde, lokantalarda başbaşa yemek yedik, sahil yolunda yürüyüşe çıkıp sellerle sürüklenirdik, sonra beyazperde aşkları yaşırdık. Sinema salonundaki koltuklarda içiçe sokulurken beni soluğumdan öpüyordun, yıldızlar göz kırparken *A Night at the Opera* adlı filmin büyüüne kapılıyorduk, geceye dökülen bir kadeh kırmızı şarapla kendimizden geçiyorduk.

KAHKAHA PATLAMALARI

Caz ezgileri evimden taşıyordu, dışarıda ağaçlar salınıyordu, *His Girl Friday* birbirinden ince esprilerle yol alıyor, kahrkaha patlamaları duyuluyordu, gazeteci Rosalind Russell hapse atılan yoksul bir adamla konuşup, yardım etmeye çabalayacaktı, neşeli caz ezgileriyle dans ediyordum, kollarında dönüyordum. Rosalind Russell'ın gazeteci eski kocası Cary Grant yeniden evlenmelerini, birlikte gazetede çalışmalarını istiyordu, oysa genç kadın bir başka erkeğe söz vermiş, nişanlanmıştı, *His Girl Friday*'de espriler ardarda yağıyordu, gülmekten gözlerim yaşarmıştı, Howard Hawks'ın yönettiği film hızlı bir Amerikan komedisiydi, alabildiğine serbestçe sürükleniyordum, parlak ateştoplarıyla oynuyordum, yıldızları kucaklayıp sonra göğe fırlatıyordum. Mahkûmun hapisten kaçması olayları altüst edecekti, gazeteci genç kadın öyküyü hızla yazacaktı, yaşamı ansızın değişecek, Cary Grant'la tekrar biraraya gelecekti, beyazperdedeki filmin içine girmiştik, loş ışıkta şampanya içip, başbaşa konuşmuştuk, sonra Howard Hawks filmleri akmıştı. *Rio Bravo*, *El Dorado* gibi Howard Hawks westernlerinde John Wayne, Dean Martin, Robert Mitchum gibi oyuncular görünmüştü, *Maymun Akıllı*, *Erkekler Sarışınları Sever* gibi filmlerde Marilyn Monroe beyazperdede ışıldamıştı, *Bringing Up Baby* ise Katharine Hepburn'lü bir güldürüydü, filmler usul usul inen geceye karışıyordu, uykusuz gecelerin zamanıydı. Sıcağı sıcağına Barbara Stanwyck'li bir film olan *Ateş Topu*, cazla salınan *Samba Kralı* hep güzellikler sunuyordu, ponpon çiçekleri arasında kayıyordum, leylakların içinden süzülüyor, manolyaları zarifçe baştacı ediyordum. Meyve ağaçlarının altında geçen günlerde William Faulkner, Ernest Hemingway romanları okuyordum, nefes nefese kitapları diptiyordum, *To Have and To Have Not*, *The Big Sleep* gibi Hawks filmleri geceye akmıştı, *Kızıl Nehir* bir western epiğıydi, penceremi çiçek saksılarıyla donatmıştım, bir panayırda midilliyle gezinmiş, yaşamın gizli güzelliklerini keşfetmişim. Cary Grant'lı, Doris Day'li renk cümbüşü *That Touch of Mink* düşlerimi süslemişti, aşkla yaldızlanmıştım, pırıltıdan gözlerim kamaşmıştı, *His Girl Friday* çılgınca sürükleniyor, neşeden binbir çiçeğin rengine bürünüyordum, durmadan dans ediyordum.

KALPLERDE AÇAN ÇİÇEKLER

Genç bir kadın, akşamüstü, gün boyu biriktirdiği mutlulukla evine dönerken, “Yaşam ne güzel, yaşamak ne güzel” diyordu içinden.

Hüzünlü şarkılar geçmişti kalmıştı.

Küçük çocuklar ilk aşklarını yaşıyorlardı.

Sokağın bir köşesinde bekleyen simitçi, eline geçen bir miktar kazançla ailesini geçindirmeyi umuyordu.

Şöyle demişti Orhan Veli:

“Deli eder insanı bu dünya

Bu gece, bu yıldızlar, bu koku

Bu tepeden tırnağa çiçek açmış ağaç”

Boğazın mavisi ile gökyüzünün mavisi uzaklarda bir yerde birleşmişti.

Erguvan mevsimi geldiğinde, beraberinde baharı getirmişti. Pembe bir tül ile örtünmüştü doğa.

Kış mevsiminde ise, beyaz bir dantele sarınmıştı ağaçlar.

Şoför Akın, boyuna dalıp dalıp gidiyordu başka dünyalara. Sevdigiyle ne zaman birleşebileceğini düşünüyordu. Bir yuva kurmanın umuduyla yaşıyordu.

Yaşam, bir roman gibi akıp gidiyordu.

Boğazda yol alan bir geminin güvertesinde göz göze gelmişlerdi.

Genç bir adam, öğretmen Gül hanım’ın yanına yaklaşmış, onunla tanışmak istemişti. Şöyle sormuştu:

“Neden sizi daha önce tanıyamadım? Yaşamıma neden böyle geç girdiniz?”

Geceleyin, yıldızlar altında aşk şarkıları söyleniyordu.

Ahşap bir köşkün bahçesinde, kedi yavruları, çimenlerin üzerinde altalta üstüste oynarlarken, ağaçlardaki kuşlar neşeli neşeli ötüşüyorlardı.

Gemideki adam, Oktay Rifat’ın bir şiirini anımsıyordu Gül hanım’ı düşünürken:

“Gittikçe beyazlaşan entarisi

Bulutsu ve uzak

Alacakaranlığında akşamın”

Boğazın akıntısına kapılmış sözler, sevenleri birbirlerine kavuşturuyordu.

Pencereden dışarıyı gözleyen küçük bir çocuk, gündüz düşleri kuruyordu kendi dünyasında. Evdeki piyanonun tuşları üzerine dökülüyordu duygular.

Gün batarken, bir kuş sesi açmıştı yüreğinde evine dönen genç kadının.

Şoför Akın, sevgilisine, Oktay Rifat’ın bir şiirini okuyordu:

“Sen mi o gülleri takındın, Güzel,

Yoksa o güller mi seni takındı!”

Öğretmen Gül hanım, gemide tanıştığı adamdan bir mektup almıştı. Okurken sevinç gözyaşlarını tutamamıştı.

Simitçi son simidini satarken, günün yorgunluğunu sırtında duysa da mutluydu.

Yaşamak güzeldi.

KALPLERİN SESİ

Geceleyin, yıldızların altında oturan sevgililer kalplerinin çırpınışlarını dinliyorlardı. Birbirlerine besledikleri aşkın sesiydi bu.

Ansızın, Çetin'in duyguları kabarmıştı. Sevgilisi Nazlı'yı öpücüklerle boğuyordu.

Love is a many – splendored thing – Aşk Güzel Şeydir' de (1955), William Holden'ın kalbi Jennifer Jones için çarpıyordu. Unutulmayacak bir aşk yaşıyorlardı.

Suyun dibinde çakıl taşları parlıyordu.

İşıl işıl yanıyordu Nazlı'nın gözleri.

Top Hat – Silindir Şapka (1935), birbirinden güzel danslarla bezeli bir Venedik düşü olup çıkıyordu.

Casablanca – Kazablanka (1942), savaş sırasında yaşanan benzersiz bir aşkı anlatmıştı.

Uzak adaların ışıkları. Kim bilir neler yaşanır uzak kıyılarda?

Çetin'in hep aşkı çağıran bakışları karşısında Nazlı'nın içi titrerdi. Kalbinde yanan ateşin sıcaklığı başını döndürdü.

Dangerous When We' de (1953), su perisi Esther Williams'ın Tom ve Jerry ile birlikte yüzmesi belleklere yerleşmişti.

Judy Garland, *Easter Parade*'ın (1948) hoş şarkısını söylerken, Fred Astaire, genç hanımı belinden kavrayıp dansa davet ediyordu. Muhteşem bir ikili olmuşlardı.

Bir bahar dalı göle düşerken, ardında çocukların masum düşlerinden izler bırakıyordu.

Güz yaprakları ile bezenmişti park. Nazlı, güz mevsimi geldiğinde *Eylül* romanını okumak istemişti.

*Holiday Affair – Tatil Aşk*ı (1949), mavi bir kış akşamını anımsatıyordu. Janet Leigh'e âşık olan Robert Mitchum, genç hanımla evlenmeyi diliyordu. Yağan kar altında bir mutluluk tablosu çiziyorlardı.

Prensler, prensesler ile dolu bir kar masalı nasıl olurdu?

Bir akşam, evindeki pencerenin kıyısında oturan Nazlı, *Pride and Prejudice – Aşk ve Gurur* adlı romanı okuyordu. Az sonra, sevgilisi gelip, onu kollarına alacaktı.

John Ford'un yönettiği *The Quiet Man – Sessiz Adam*'da (1952), John Wayne, yeni evlendiği Maureen O'Hara'yı çok sevmekteydi. Bununla birlikte, genç hanımla, üzerinde anlaşılamadığı konular vardı.

Cumartesi günlerinin o alışılmış alışveriş kalabalığı yollarda. Gökyüzü hep parlak, hep mavi.

Çimenliklerde, müzikli, danslı bir gece geçiriliyordu. *Begin the Beguine* adlı parça çalarken, şampanya kadehleri kaldırılıyor, fısıltılar gülüşlere karışıyordu. Çetin, genç sevgilisi ile bir ağacın altında otururken aşktan söz açıyordu. Nazlı'nın güzelliği karşısında soluğu kesilmişti. Çetin, genç hanımı göğsüne bastırıp ince boynundan, dudaklarından öpünce, birdenbire, gecenin içinden bir alev yükseldi, aşk yıldızlara ulaştı.

Dalgalar içindeki teknelerin hareketleri.

Evde düzenlenen çay saati, bir Çehov öyküsünden kopup gelmiş gibiydi. Yuvarlak masa üstünde meyveli pasta tabağı ile çay fincanları.

The Women – Kadınlar (1939), Norma Shearer, Joan Crawford, Rosalind Russell gibi yıldızlarla dolu, hanımlar üzerine kurulmuş bir film. Norma Shearer, ailesine olan bağlılığı ile evliliğini kurtarma çabasına girerken, hanımların dedikoduları sanki evlerden taşıyordu.

Gene Kelly, *Cover Girl – Kapak Kızı*'nda (1944), kollarına aldığı Rita Hayworth'u öpüyordu. Omuzlarını açıkta bırakan mavi bir elbise giymiş genç hanıma *Long Ago and Far Away* adlı şarkıda eşlik ediyordu.

Bir gece, kristal avizelerle aydınlatılmış bir salonda *Temptation* adlı parça eşliğinde dans ederlerken, Çetin, gözlerini Nazlı'dan ayıramıyordu.

Anne, kucağındaki çocuğa, yumuşacık, sevgi dolu bir sesle kitap okuyordu. Yağmur Yağdıran Kedi, Heidi, 101 Dalmaçyalı...

Mary Poppins (1964), çocuklara, mutluluk getiren, yaşamın güzelliklerini gösteren bir iyilik meleği ile ilgiliydi.

How Green Was My Valley – Vadim O Kadar Yeşildi Ki (1941), Galler bölgesinde yaşayan bir madenci ailesini anlatırken, duygusallıkla akıp gidiyordu.

Nazlı, kitap okumaya doyamazdı. İnce bir zevkle döşenmiş odasının her bir köşesi kitaplarla doluydu.

Alice Adams'da (1935), Katherine Hepburn, bir genç kızın beğenilerini, özendiği ayrıntıları sergilemişti.

Bir çocuğu olmasını çok isteyen Irene Dunne, *Penny Serenade*'da (1941), eği Cary Grant'ı ikna ediyor, bir bebeğin bakımını üstleniyordu.

Anne, küçük kızıyla birlikte evcilik oynuyordu. Yatağın üzerindeki bez bebek uyurken, oyuncak mutfak eşyalarını kullanarak birlikte yemek yapıyorlardı.

Eflâtun renkli günbatımlarında, boğazda gezintiye çıkarlardı. Nazlı, Çetin'e iyice sokulur, genç adamla bütünleşmek isterdi.

Buona Sera adlı parça çalınırken, İtalya'da geçirilen bir tatil anımsanıyordu. *Roman Holiday – Roma Tatili*'nde (1953), saraydan kaçan bir prensesi canlandıran Audrey Hepburn, bir gazeteci rolündeki Gregory Peck'e âşık oluyordu.

Sevdiği erkeği bekleyen Judy Garland, *Meet Me In St. Louis – St. Louis'de Buluşalım*'da (1944), şarkılar söyleyerek özlemlerini, aşkla ilgili düşlerini açıklayacaktı. Küçük Margaret O'Brien'a da yer veren film, pastel renklerle boyanmış bir aile tablosu çiziyordu.

Broadway Melody of 1940'da (1940), Fred Astaire ile Eleanor Powell, Cole Porter'ın *Begin the Beguine* adlı parçası eşliğinde, pistte kayarcasına dans ediyorlardı. Milyonların gönlünü kazanmışlardı.

Leylâk rengi akşam sönüyordu. İşten eve dönüşün gün boyu beklenen rahatlatıcı kokusu duyuluyordu.

Bir ağacın dalında öten kuş, insanları karşılıyordu.

“Akşam olunca beni özlüyor musun?” diye sormuştu Nazlı.

“Seni her zaman özlüyorum” demişti Çetin.

“Merak etme, gündüz olsun gece olsun birlikte olacağız.”

Birinci Dünya Savaşı sonrasında geçen *Three Comrades* (1938), üç arkadaşın ilişkilerini anlatırken, Margaret Sullivan'ın yaşadığı aşkı da gözler önüne seriyordu.

Evin taraçasında bir salıncak duruyordu. Üzerinde de çiçek desenli minderler. Neşe dolu bir aileyi yansıtıyordu salıncağın görüntüsü. İçinden sevginin taşıdığı bir ev olmalıydı burası. Bir köşede evin kedisi.

For Me and My Gal (1942) adlı filmin şarkısı nasıl da sarıyordu insanı. Ellerini piyano tuşları üzerine hafifçe bırakan Judy Garland ile yanbaşındaki Gene Kelly, birlikte kuracakları mutlu geleceği düşünüyorlardı. Birbirlerine olan sevgilerini bu yumuşacık ezgiyle açıklıyorlardı.

Nazlı, piyano tuşlarında parmaklarını gezdirirken, *Smoke gets in your eyes* adlı parçayı mırıldanıyordu. Çetin, birdenbire yanibaşında belirmiş, genç hanımın kollarını usulca okşamıştı. Nazlı, ürpererek heyecanını belli etmişti.

Stage coach (1939), birlikte seyahat eden yolcuları anlatırken, John Wayne, beyazperdede eşsiz bir yıldız olarak parlamıştı.

Gece çökünce, yakıcı caz ezgileri Çetin'in evinden taşıyordu. Hep yaz gecelerini anımsatan, hep aşk dolu.

Geceler bambaşkaydı.

An Affair to Remember'da (1957), Deborah Kerr ile Cary Grant, bir gemide tanışıyorlar, birbirlerini seviyorlar, buluşmak üzere sözleşiyorlardı.

Nazlı, Bing Crosby'den *Incurably Romantic* adlı parçayı dinliyordu. Bu parça eşliğinde, Çetin ile birlikte dans ederek gökyüzüne yükselmek istiyordu.

Çetin, genç sevgilisi Nazlı'ya, aşklarının sonsuza dek süreceğini anlatmak istemişti. Nazlı, onu dikkatle dinlerken, sözlerine hayran kalmaktan kendini alamıyordu. Çetin, genç hanımı kollarına almış, dudakları birbirine değmişti. Aşklarının gücünü, hiç ayrılmayacaklarını açıklamışlardı.

KAR ÇİÇEKLERİ

Köpük köpük baloncuklar arasında kayıp gidiyordum, caz ezgilerine kapılmıştım, zarif çiçekler içinde yerimi almıştım, *White Christmas* adlı film güzellikler içinde akıyor, Bing Crosby'nin söylediği Noel şarkısı filme apayrı bir yumuşaklık katıyordu, kar yağışı gözleri okşuyordu. İcimden yıldızlar geçiyor, *Meet John Doe* adlı filmde, Gary Cooper'ın canlandığı halk kahramanını seyreliyordum, Barbara Stanwyck'in güçlü oyunculuğu beni etkiliyordu, özellikle filmin finalindeki kar yağışı ne dokunaklıydı. Oturma odasının loş ışığında başbaşaydık, birlikte konuşuyorduk, dönen plaktaki Dean Martin şarkılarını dinliyorduk, bazen de gözgöze, kalp kalbe dans ediyorduk, beni belimden kavıyordun. Bir kolej müzikali olan *Good News*'da June Allyson yer alıyordu, genç yıldız *Küçük Kadınlar*'da da Joe'yu canlandırmıştı, Dean Martin'le Jerry Lewis'in birlikte çevirdikleri filmleri seyrederken ne çok gülmüştüm, sinema salonunda patlamış mısırları atıstırmış, renkten renge bürünmüştüm. Audrey Hepburn'ün bir prenses rolünde görüldüğü *Roma Tatili* beni bambaşka kıyılara sürüklemişti, kendimi ansızın siyah-beyaz romantizm içinde bulmuştum, *Öğleden Sonra Aşk*'ta ise Audrey Hepburn viyolonsel çalıyordu, Gary Cooper'la aşk saatleri geçiriyordu. Charles Dickens'ın *Bir Noel Ezgisi* adlı kitabını okurken kendimden geçmiştım, Jane Austen'in romanları ise başucumda duruyordu, Dostoyevski'nin *Beyaz Geceler* adlı öyküsünden büyülenmişim, her biri bambaşka bir dünyanın kapılarını açıyordu. Rock Hudson'la Jane Wyman'ın başrollerde görüldüğü, yönetmen Douglas Sirk'ün *Magnificent Obsession, All That Heaven Allows* gibi filmleri melodram türünde olup içimi eritmişti. Müzik odasından piyano sesleri geliyordu, biz çimenliklere alabildiğine serbest uzanmıştık, tenis oyunlarını, golf oyunlarını seyreliyor, kendi aramızda eğleniyorduk, gölde kuğular yüzüyordu. Kendimi ansızın manolyaların, güllerin arasında bulmuştum, çiçeklerin geçidine katılmışım, Glenn Miller orkestrasının caz müziğiyle sarmaşdolaş olup dans etmişim, Benny Goodman'ın klarinetini dinlemiş, Louis Armstrong'un trompet çalışını gözlemişim. Aşkla dopdoluydum, gece göğündeki yıldızların arasında kayıyordum, şarkılar mırıldanıyor, çevreme ışıltılar dağıtıyordum, baştanaşağı yaldızlanmışım, renklerden renk beğenmişim.

KAR PARILTILARI

Yeni yıla mutlulukla girerken pırlantalı kar tanelerine bürünüp ışıldıyorduk, çatapatların yaldızlarıyla uçuşurken, yılbaşı çamı altında hediyelerimizi açıyorduk heyecanla, ardından *Only Angels Have Wings* adlı filmin siyah-beyaz romantizmine, gümüşsü parıltısına kapılıyorduk. Bu filmde Cary Grant bir pilotu canlandırıp tehlikeler içine kendini bırakıyordu, onu derinden seven Jean Arthur endişelense de genç adamın mesleğini kabulleniyordu, bir gece Jean Arthur piyano başına geçip unutulmaz ezgilerle süslemişti çevresini, Cary Grant'ı etkilemişti. Ne var ki, Cary Grant geçmişte Rita Hayworth'la bir aşk ilişkisi yaşamış, pilotluk mesleğinin sorunlarından dolayı acı çekmişti, böylece genç kadından ayrılmıştı, yaşadıklarının tümünü Jean Arthur'a açıkça anlatabiliyordu. Alacakaranlıkta hayallerle sürüklenirken beni soluğumdan öpüyordun, kuyruklu yıldız kayarken, havafişekler gökte yükselirken geceyarısından geçiyorduk, içim ürpermişti, başbaşa krizantem aşkları yaşamıştık. *Only Angels Have Wings* adlı filmde Cary Grant acı aşk deneyimini unutacak, Jean Arthur'la bir yaşam sürdürme yoluna gidecekti, filmin finalinde Jean Arthur'un gözleri pırl pırl parlıyordu, siyah-beyaz romantizm içimi sarmıştı. Her gece beyazperde düşlerine karışıyorduk, alacakaranlıkta Cary Grant'lı *Unutulmayan Aşk*, *My Favorite Wife*, *Talk of the Town*, *To Catch a Thief* gibi filmler diyarından geçiyorduk, beyazperdede Irene Dunne, Deborah Kerr, Grace Kelly gibi yıldızlar boy gösteriyordu. Baştanaşağı yaldızlanıp yanbaşına geldiğimde renk renk mevsim çiçekleri açmıştım, mevsim dönümlerinde romantik aşkların içinden geçerdik birlikte, beyazdan gecelerde başbaşa yürüyüşe çıkardık, özellikle her yılbaşında... Howard Hawks'ın yönettiği *Only Angels Have Wings*, yine Cary Grant'ın başrolde görüldüğü *His Girl Friday*, *Bringing Up Baby*, Marilyn Monroe ışıltısının göz aldığı *Erkekler Sarışınları Sever* ya da Barbara Stanwyck'li *Ateş Topu*, Lauren Bacall-Humphrey Bogart ikilisinin görüldüğü *To Have and Have Not*, *The Big Sleep* hep bizim hayallerimizdi. Yumak yumak yünlerin arasında dantellere bürünüp aşk sözleri söylemiştim, çam ağacının altında piyano tuşlarında gidip gelmiştim, birlikte *Only Angels Have Wings* adlı filmi seyre koyulup, yakamozlar, yıldızlar arasında yitip gitmiştik.

KAYNAYAN HİSLER

My Funny Valentine adında bir şarkı vardı, o şarkıda her günün Sevgililer Günü olmasından söz açılıyordu, bu güzel aşk şarkısını sıcak yaz gecelerinde bana söylerdin. Sevgilinin bakışları, saç, güzelliği anlatılıyordu bu şarkıda. Uzun süredir şarkılarla birlikte okyanusa açılıyorum, tekneyle dalgalara doğru sürükleniyorum, yanımda sen varsın, senin ateşin... Piyanoda bas seslerde çılgınlıklar yarattım, kontrbas çalarcasına. Senden aldığım aşkla besteler yaptım, caz havaları dağıttım piyano başında, işte şimdi bana *My Funny Valentine* adlı şarkıyı söylüyorsun ve ben diyorum ki her gün Sevgililer Günü olsun. Sana kırmızı güllerle, içkiler ikram ederim, yanında çikolatalı, meyveli pastalar ya da portakallı kekler, sana piyanoda aşk parçaları çalarım, aşk şarkılarıyla yıldızlanırım, ateşten tutuşurum. Sıcak gecelerde güçlü kollarına sığınırım ve biz yıldızlara sürükleniriz, ay ışığını ellerimizle yakalarız, ay ışığı pırıl pırıl. Bir yastık sohbetine dalarız seninle, ardından gülüşürüz, palmyeler diyarında buluruz kendimizi. Piyanonun 'bird'ü Bud Powell gerçekten de şarkı söylercesine uçuyordu piyanoda, tıpkı Charlie 'Bird' Parker gibi... Ben de piyano başında bir kuş gibi şarkılar söylemek istiyorum, seninle birlikte dört el çalarız, yıldızlara uzanırız yaz geceleri. Bir kumsalda bulmuştum kendimi, bir kıyıda, bir koyda, senin yanıbaşında. Kaynayan hislerle buluşmuştuk, çılgınca kahkahalar havada uçuşan, sözler süzülüp giden dalgalarla, sırrı çözülemez bir aşktı bu, gizleri bilinmeyen bir aşktı bu. Yaz mevsiminde yaz aşkı, kış mevsiminde kış aşkı yaşırdık seninle, caz müziği bize eşlik ederdi, caz kulüplerine giderdik beraberce. Kendimi sonsuz bir boşluğa bırakıyorum ve tüm dileklerimi birer birer söylüyorum, hepsinde sen varsın, seninle ilgili şeyler var, müzik gibi... Gölün ılık sularına bırakıyorum kendimi, içim içime sığmıyor, bir tür kendinden geçiş gibi, piyano çalmak gibi, piyano çalarken kendimden geçerim. Caz müziği insanın kendini en doğal yoldan ifadesi, özellikle caz doğaçlama, seninle caz doğaçlamalarda dört el buluşmuştuk ve ay ışığını yakalamıştık.

KÖPÜK KÖPÜK RÜYALAR

Gümüş tozu serpintileri akmıştı yıldızlardan, dudaklarımda gül yaprakları açmıştı, beyazperde düşleri ipek yumuşaklığında süzülürken, geceler boyu Hollywood yağmuru yağmıştı. Gözlerin mor kıvılcımlarla tutuşuyordu, gözlerin cam kırığı, sözlerin sanki müzik parçaları, birlikte gizemli ışıltılarla parlayan *Laura* adlı filme karışıyorduk, bir dedektif rolündeki Dana Andrews'ı seyre koyuluyorduk, hayallere tutsak oluyorduk. Gecenin ırmağında yüzüyordu çiçekler, buğulu gece lambaları ışık kırpıntıları dağıtırken aşk saatleri yaşıyorduk, Sherlock Holmes öykülerinin esrarını çözüyorduk, ansızın gölge oyunları ardından gidiyorduk. Sımsıcak bakışlarının, kaçamak gülüşlerinin sarhoşu olmuştum, hatıralarımın en kuytu köşelerinde *Grand Hotel* adlı film yer alıyordu, bu filmde Greta Garbo parlak bir oyunculuk sergiliyor, ışıltılar dağıtıyordu çevresine. Akşam inince gölü eflatun bir hüznü sarıyordu, caz orkestrası ılık ılık ezgiler yayıyordu, göl kıyısındaki parkta kadife rüyalar içinde yitip gidiyordum, içimde yaz aşkları ansızın açmıştı, yaz mevsiminin kristal aydınlığı... Gökyüzünün uçsuz bucaksız sonsuzluğu başımı döndürmüştü, çimenlerin üzerine sereserpe uzanmıştım, kaygan yapraklı ağaçlar altındaki yaz günümde aşk hayalleri kuruyordum, *A Place in the Sun* adlı filmdeki Elizabeth Taylor'la Montgomery Clift'in umutsuz aşkına karışıyordum, ne derin bir histi. Büyülü iklimlere ait kokundu beni çeken, uzak diyarların çiçeklerini sunmuştun bana, senin için rüzgarlı uçurumları göze alıp sınırlara yaklaştırdım, yorgun gemilerin limanına süzülüp seni bekledim. Kesme şeker küplerinden oyuncaklar yapıyordum, bez bebekler bir köşede ısıl ısıl parlıyorlardı, sinema salonunda *The Philadelphia Story* adlı filmin gösterimi yapılıyordu, Katharine Hepburn, Cary Grant, James Stewart gibi bir dönemin en gözde yıldızları beyazperdede boy gösteriyorlardı... Ay ışığına batmış şarkılar açmıştı içimde, tepeden tırnağa yıldıza kesmiştim, gecelerin altının serili olduğu gölde yüzerken hep seni düşünüyordum, başbaşa geçirdiğimiz dakikalar gözlerimin önüne yağıyordu, baştan aşağı çiçeklenmiştim. Köpükten yapma pırlıl pırlıl bir gökkuşağının ardından gidip, yumuşacık renklerle sarnalanmıştım, yoğun bir dirlik sergiliyordum, gümüş işlemelerle bezeli elbisem esintide uçuşuyordu, tüller içinde kayıp gidiyordum, aşk hayalleriyle sürükleniyordum.

KÖPÜK KÖPÜK TÜLLER

Romantizmi doyasıya yaşarken aşkıma salıyordum gözlerine, köpüren tüller içinde sürüklenip gül çalılıklarının arasında yitip gidiyordum, sonra *Love is a many-splendored thing* adlı filmdeki derin aşkı sana yudum yudum akıttıyordum. Bu filmde Avrasyalı bir doktoru canlandıran Jennifer Jones, evli bir gazeteci olan William Holden'la aşk ilişkisi yaşayacak, güçlükler karşısında direnecekti. Beyazperdedeki filmi seyrederken gökten yıldızlar, yakamozlar yağıyordu, Jennifer Jones'la William Holden'ın manzaralı bir tepede buluşmaları, birlikte kumsala inip karşı kıyıya yüzmeleri hep unutulmaz anlardı. Savaş çıktığında sevgililer ayrılmak zorunda kalacak, William Holden savaş muhabirliği yaparken bir yandan da Jennifer Jones'a mektuplar gönderecekti, ne var ki aşkları yarım kalacaktı... Başucu lambasının ışığında gece düşleri kuruyordum, aşkımız ne kadar derin, ne kadar inanılmazdı, ay ışığı kumsalındaki yaz gecesi buluşmamızı hatırlıyordum, sonra boğazda kış gezintilerimiz, başbaşa sohbetlerimiz ne unutulmazdı. Dalgın yıldızlar alemleri hayallerimi süslerdi geceleri, *Love is a many-splendored thing* adlı filmdeki romantizm içimi sarardı, *Picnic* adlı filmdeki William Holden'ın erotik dansı beni kıvılcımlar içine sürüklerdi. Kehribar rengi boğazın sularına bırakıyordum kendimi, sonsuz hayaller ve dalgalar içinde akıyordum, ışık kırpıntıları içinde yüzüyordum, bedeninin sıcaklığına sığınyordum usulca ve ansızın ürperiyordum. Sinema salonunda Jennifer Jones'un başrolde görüldüğü *Silahlara Veda*, *Love Letters*, *Carrie*, ya da Scott Fitzgerald'dan uyarlanan *Tender is the Night* adlı filmlere, William Holden'ın başrolde görüldüğü *Kwai Köprüsü*, *Sabrina*, *Stalag 17*, *Born Yesterday*, *Sunset Boulevard* gibi filmlere karışıyorduk. Mercan kayalıkların manzarası önünde şarap içiyorduk, hisler bir çığ gibi akıyordu, şelalelerin içinde yıkanırken içimiz aşkla kaynıyordu, beyazperde düşleri ansızın akın ediyordu. *Love is a many-splendored thing* adlı filmin finali ne acıydı, Jennifer Jones'un tepede içli içli ağlayışı ne dokunaklıydı, koluna usulca yaslanmıştım, gözlerinin içine bakmıştım, seni sevdiğimi söylemek istemişim. Gökten yağın yıldızlar altında geçirdiğimiz gecede şarap tadında bir aşk yaşıyorduk, *Love is a many-splendored thing* adlı filmin romantizmi üzerimize usul usul akıyordu.

KOYLARDAN BİR ÇİÇEK

Uluç, akşam usul usul inerken balıktan dönüyordu. Kıyıda bekleyen karısı Neşe, balıkçı motorunun gelişini uzaktan görmüş, el sallamıştı. Az sonra kocasının kollarındaydı Neşe.

Akşam yemeği için bahçede tahta masa kurulmuştu. Kocasının sevdiği yemekleri hazırlamaktan mutluluk duyardı genç kadın.

İki küçük çocuğu ile kocasının yanında huzuru bulan Neşe, böyle bir yaşam sürdüğü için şükrediyordu.

Balıkçı köyünden bir aile resmi çiziyorlardı.

Duygu, yaz tatilini bir köyde geçiriyordu. Akşamüstü sahile inmiş yürüyüş yaparken, bu koyda yaşayan, kenti terk etmiş bir adamla tanışmıştı.

Genç adam, Duygu'ya, doğaya olan düşkünlüğünden söz etmiş, yaşam felsefesini açıklamıştı.

Sabahleyin, Neşe, evin kapısının önüne bırakılmış bir yavru kedi buldu. Ufak, çelimsiz bir yavruydu. Kıvrılmış uyuyordu.

Neşe, yavru kediyi evin içine aldı, ona süt verdi.

Uluç, kediyi görür görmez, içi acıma, sevgi duygularıyla dolmuştu.

“Bir çocuğumuz daha oldu.” dedi genç adam karısına. Birlikte yavruyu kucaklayıp okşadılar.

Yavru kedi bir yuva kazanmıştı.

Duygu'nun tanıştığı genç adam, bitkilerden, denizin derinliklerinde yaşayan canlılardan söz açıyor, bu konulardaki bilgisini cömertçe sunuyordu.

Duygu'ya, evinin bahçesindeki çiçekleri de göstermişti. İri iri açmışlar, bir renk cümbüşü oluşturmuşlardı.

Doğanın güzellikleri, Duygu'nun gözlerini kamaştırmıştı.

Uluç, karısının doğum gününde, ailesini motora alarak yakındaki koyları gezdirdi. Neşe'ye, kendi elleriyle yaptığı boncuk kolyeyi hediye etmişti. Genç kadının yanık teni üzerinde renk renk parlıyordu kolye.

Motorda, Neşe, çocukları kucağına almış, Uluç'un yanına yerleşmişti. Akşam rüzgârı genç kadının saçlarını dalgalandırıyordu.

Uluç, karısının eline dokunuyor, gözlerinin içine bakarak “Seni seviyorum” diyordu.

Dantel gibi işlenmiş koyların içlerinde gezinerek, doğanın güzelliğini iç dünyalarına katmışlar, aşkı doğanın kucağında yaşamışlardı. Böylece, dağa, taşa sevgilerini duyurmuşlar, aşklarını ölümsüz kılmışlardı.

Duygu, bambaşka bir dünyanın içinde bulmuştu kendini. Tanıştığı bu genç adam, karşısına hiç bilmediği bir yaşam çıkarıyordu. Birlikte yüzerlerken, onun yanında ne kadar mutlu olduğunu fark etmişti. Birbirlerine âşık oldukları belliydi.

Bu sevgi dolu, huzurlu, sakın yaşamın derinlikleri güzellik doluydu. Genç kadın, bunları nasıl bırakıp gideceğini düşünüyordu.

“Benimle birlikte burada kalın. Birlikte yaşayalım.” demişti genç adam Duygu’ya. Gözleri birbirine değmişti o an.

Duygu, kente gidip biraz düşünmesi gerektiğini söylüyordu. Olup bitenler karşısında şaşkınlığa düşmüştü.

“Unutma, seni bekleyeceğim.” demişti genç adam. Duygu geri dönecekti. Yaşamın anlamını bulmuş, gerçek aşka kavuşmuştu. Bu güzellikleri bırakamazdı, çok geçmeden geri döneceğini biliyordu.

KRİSTAL GÖZYAŞLARI

Kirpiklerimden aşk gözyaşları akıyordu, yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyor, baştanaşağı sırlıslıkam oluyordum, *The Women* adlı filme ise yıldız yağmuru dökülmüş, George Cukor'un yönetiminde çalkalanmıştı. *The Women*'da Norma Shearer tehlikeye düşen evliliğini kurtarma çabasına girecekti, küçük kızını ve kocasını çok seviyor, ailesi için büyük özveride bulunuyordu, bu arada güzellik salonları, evlerdeki çay partileri beyazperdede art arda geçiyordu, mücevherli düşerle sarmaşdolaş olmuştum. Kristal çanaklar, porselenler arasında kayboluyordum, gümüş parıltılı akşam giysileri kuşanıp, davetlere katılıyordum, filmde hanımların dedikoduları evlerden taşıyordu, Rosalind Russell, Paulette Goddard, Joan Fontaine gibi dönemin kadın oyuncularını beyazperdede görünüyor, Joan Crawford ise baştan çıkaran, evlilik yıkan bir kadın olarak beliriyordu. Norma Shearer'in kocası bir mağazada çalışan Joan Crawford'la ilişkiye girmişti, genç kadın kızıyla birlikte, umudunu yitirmemeye çabalıyor, yakın arkadaşlarından destek görüyordu, çok geçmeden kocasına olan inancıyla güzel günlere kavuşacaktı, içimde salkımsöğütler ağlamıştı, ikimiz birlikte filmin parıltısına kendimizi kaptırmıştık. Şık giysilere bürünüp güzel evlere konuk oluyordum, bahçede sabun köpüklerinin ardından gidiyordum, yönetmen George Cukor'un gözde oyuncularından biri olan Norma Shearer beyazperdede boy gösteriyordu, yönetmenin Hepburn-Tracy çiftiyle çektiği *Keeper of the Flame*, *İki Ateş Arasında*, *Pat and Mike* gibi incelikli filmlere karışıyordum, renk renk çiçek açmışım. Marilyn Monroe'nun şarkılar söyleyip, cazibesini sergilediği *Let's Make Love*, Ingrid Bergman'a ödül getiren *Gaslight*, Judy Holliday'in başrolde görüldüğü *Born Yesterday* hep George Cukor'un önemli, başarılı filmleri, kadın oyuncularını ne denli iyi yönetiyordu. Gece lambasının ışığında Katherine Mansfield öyküleri okuyordum, *Garden Parti*, *Yeni Moda Evlilik*, *Bir Tatil Günü* arasında yitip gidiyordum, Çehov'dan sevdiğim öyküleri anımsamışım, Çehov'un kısa öyküleri sinemaya da uyarlanmıştı, geceyarısından geçerken gökteki yıldızlara uzanmışım. Ansızın Chaplin'in olağanüstü güzellikteki filmi *Büyük Diktatör*'de Paulette Goddard'ı görmüştüm, tıpkı ansızın bir gece parkta yürüyüş yaparken karşıma çıktığın andaki gibi heyecanlanmışım, *The Women*'da gösteriş, şıklık göz alıyordu, kendimden geçmişim, bahçedeki çiçekleri sımsıkı kucaklamışım.

KUMSALDAKI DALGALAR

Aşk dalgası sarmıştı benliğimi, ay ışıklı kumsaldaki yaz gecesi, kendimizi sulara bırakacaktık neredeyse, açıklara doğru yüzecektik, *From Here to Eternity*'de ise kumsalda azgın dalgalar içinde sevişen Deborah Kerr'le Burt Lancaster, tutkulu bir aşk yaşayacaklardı. Burt Lancaster karizmatik kişiliğine duygusallığı ekliyor, Deborah Kerr'ı derin bir bağlılıkla seviyordu, aşklarının gerçekleşmesinin çok güç olduğunu bilseler de savaş zamanı birbirlerinden kopamıyorlardı. Montgomery Clift ise bir dans salonunda tanıştığı Donna Reed'e tutulacaktı, iç dünyasını genç kadına açacaktı, hassasiyetini, ruhundaki fırtınaları trompetine döküyordu, her biri askerliklerini disiplin kuralları içinde gerçekleştirirken, derin arkadaşlıklar kuruluyor, Frank Sinatra askerler arasındaki dostluğu, rekabeti simgeliyor, bir keresinde kavgaya karışıyordu... Ay ışığı kumsalında buluşacaktık, yaz gecesini şampanyayla kutlayacaktık, gökyüzüne doğru uzanıp yıldızları bir çırpıda yakalıyorduk, çevredeki otellerden dans müziği duyuluyordu, ansızın beni soluğumdan öpmüştün, geceyarısından geçmiştik... *From Here to Eternity* adlı filmin finalinde, Deborah Kerr'le Donna Reed, ölen asker sevgilileri için gemi güvertesinden suya çiçekler bırakıyorlardı, ne duygu yüklü bir sahneydi, gönlüm akmıştı, sıcacık koluna dokunmuştum, sonsuza dek senin yanında olduğumu söylemiştim. Uykusuz gecelerimdin, kalp ağrısı günlerimdin, açık hava gösterisindeki danslara karışmıştık bir yaz gecesi, sonra bisikletimizi alıp evlerimize dönerken birbirimizden kopamamıştık... Otobüs durağında elimi tutmuştun, gözlerimin içine gülümseyerek bakmıştın, beni sevdiğini anlamıştım, bir gece de başbaşa viski içmiştik barda, sırlıslıkla aşk sarhoşu olmuştuk, konuşmuştuk gece boyu. Yıldızlar altında Montgomery Clift'in Elizabeth Taylor'la aşk yaşadığı *A Place in the Sun*, Burt Lancaster'ın olay filmi *Elmer Gantry*, ya da Deborah Kerr'lı, Cary Grant'lı romantizm sunarken gözleri okşayan *An Affair to Remember* gibi filmler gözlerimizin önünden geçiyordu. Seni evime davet ettiğimde pikaba Dean Martin şarkıları koymuştum, başbaşa konuşmuştuk, ikimizden söz etmiştin, kendinden söz etmiştin, büyük ustalardan biri olan Fred Zinnemann'ın yönettiği *From Here to Eternity* adlı filmi birlikte seyretmiştik, sonra sabah yıldızının parıltısına kapılıp aşkla sürüklenmiştik.

MEHTAP DÜŞLERİ

ıçmeye eğildim de mehtabı
pırıl pırıl sular buldum orada

daldım çıktım boyuna
ıçimde gökyüzü
ışıltılar buldum orada

bir zamanlar düşlerde gezerdim
uzun yolculuklara çıkardım
uzak diyarlara
hep gökyüzünü aradım
gece göğünün altında

ıçmeye eğildim de mehtabı
anlatılması olanaksız hisler yaşadım
pırıl pırıl sularda

MÜZİĞİN ARDINDA

The Great Ziegfeld'in ardından gelen *Ziegfeld Follies*, bir dönemin Ziegfeld gösterilerinin ihtişamını yansıtıyor, pek çok dansçı ve şarkıcıyı beyazperdeye taşıyordu. *The Gene Krupa Story*, ünlü bir caz davulcusunun yaşamını anlatırken, Susan Hayward'ın başrolde görüldüğü *I'll Cry Tomorrow*, alkol bağımlısı bir şarkıcının yaşamından kesitler sunuyordu. Debbie Reynolds, Ann Miller, Jane Powell gibi yetenekler, *Hit The Deck* adlı müzikalde bir araya gelmiş, bu filmde Tony Martin, *More Than You Know* adlı şarkıyı söylemişti. Fred Astaire'lı, Ginger Rogers'lı bir müzikal olan *Shall We Dance*, hep George Gershwin'in müziğiyle yüklüydü, *They Can't Take That Away From Me* şarkılardan biriydi. Gershwin kardeşler Hollywood'da, *Girl Crazy*, *Strike Up The Band* gibi filmlerin müziği için bulunmuşlar, bu filmlerde dönemin yetenekli müzisyenleri yer almıştı. *The Fabulous Dorseys* ise, Tommy Dorsey ile Jimmy Dorsey'nin yaşamını konu alırken, müzisyen kardeşlerin arasındaki ilişkiyi anlatıyordu. Ünlü caz şarkıcısı Lena Home da Hollywood'a gitmiş, *Words and Music*, *Till the Clouds Roll by* gibi filmlerde rol almıştı. *From Here to Eternity* adlı filmde, Montgomery Clift'in trompet çalışı ne unutulmazdı, bu filmde Burt Lancaster, Frank Sinatra, Deborah Kerr gibi oyuncular da yer almıştı. Frank Sinatra, Doris Day'le *Young at Heart* adlı filmde bir araya gelmiş, bir caz piyanistini canlandırmıştı. Judy Garland ile Mickey Rooney, bir dizi filmde buluşmuşlar, Broadway gösterileri yapan gençleri canlandırmışlardı, *Babes on Broadway*, *Love Finds Andy Hardy* bunlardan bazılarıydı. William Holden'lı *Sunset Boulevard*, Hollywood'un karanlık bir yanını gösteriyor, unutulmuş eski bir film yıldızını anlatıyordu, yine William Holden'lı *Picnic*'te, bir dansa eşlik eden *Moonglow* adlı müzik parçası duyuluyordu. Audrey Hepburn ile Gregory Peck'in başrolleri paylaştığı *Roman Holiday*'de, genç kız bir prenses olduğunu, tanıştığı gazeteciden gizliyordu, Roma kentinin sokaklarını, ihtişamını arkasına alarak...

O GÜZEL CAZ PARÇALARI

Beni benzersiz bir içsel yolculuğa sürükleyen, eşsiz caz parçalarını size ve yıldızlı geceye hediye etmek isterim. *Love is Here To Stay*, gecenin pusları arasında nehir kıyısında gezinen sevgilileri anımsatıyor, eski bir film sahnesinden koparak. *These Foolish Things*'i dinlerken, yaşamın renkli incelikleri hep sevgiliyi hatırlatır. *Tiffany'de Kahvaltı* adlı filmde, Audrey Hepburn'un söylediği *Moon River*, aşkın, sevginin, dostluğun bulunduğu bir nehir... *Fly Me to the Moon* çalarken, gökyüzüne uçmak, yıldızları, ay ışığını kucaklamak isterim. Aştan başım dönünce, aştan sarhoş olunca, *Everything Happens to Me* akla gelir. Gizemli bir aşk için, *Somebody Loves Me* hatırlanır; Gershwin'in bir şarkısıdır. Bing Crosby'nin söylediği *Too Marvellous for Words* özel bir sevgili için. *Star Dust*'ı dinlerken gökten yağan yıldız tozlarına, aşk çiçeklerine dalıp giderim, ıslıl ıslıl, elmas kesiminde... Geceleri uyumadan önce, piyanoda çaldığım *Embraceable You*, yine George Gershwin'in bir parçası; ipek kumaşlara sarınıp sarmalanırım, sevgilim yanıbaşına gelir. *Desifinado* ise bir Latin parçası, içimden dans etmek gelir... Yağmurlu sonbahar mevsimini, düşen yaprakları çağıran *September in the Rain* ne denli romantik, ne denli kulak okşayıcı. Eski siyah-beyaz filmleri, eski caz şarkılarını, eski romanları severim hep, onları daha romantik bulurum, bu yüzden *I'm Old Fashioned* benim için bir şarkı. Charlie Chaplin'in *Modern Zamanlar* adlı film için bestelediği *Smile*, hem hüznü, hem de romantik bir parça, yaşama gülebilmek... Art Tatum, sergilediği olağanüstü virtüöziteyle benzersiz bir caz piyanisti. Bill Evans ise buğulu, romantik hayaller kurduran bir piyanist. Sarah Vaughan'ın bir rüyaya sürükleyen sesi, eski müzikal filmlerde de seyrettiğimiz Doris Day'in neşeli, parıltılı sesi ne denli hoş a gidiyor. *The Song is You*, sevgiliye duyulan aşkı anlatıyor, caz orkestrası eşliğinde dinlemiştim. *Like Someone in Love* ise aştan sarhoş bir insanın hislerini açıklarken, akla uçan balonlar, uçurtmalar, sabun köpükleri geliyor. Caz parçaları insanı bambaşka bir dünyaya, bambaşka iklimlere sürüklüyor, ne olağanüstü. O güzel caz parçaları için...

PARİS'İN DİLİ

Paris, eski bir dosttu Selin için. Defalarca okunmuş bir kitaptı. Senelerdir Paris'te yaşıyordu Selin. Her sabah Paris'te uyanıyordu. Her gün Paris'i kokluyordu. Paris onundu. Parisliler onundu.

Paris'i bir denkleme benzetiyordu Selin. Sayılar ve harflerle içiçe bir denklem. Ne güzel. Paris ki bir ayrıntısıydı dünyanın. Güzelliğin kardeşiydi. Seslerle, yüzlerle dolu.

Selin'in önüne bir okuma sunuyordu Paris. Kenti okurken bambaşka bir dili söküyordu Selin. Direniyordu kentin önünde. Sonunda onu sökecekti. Binaları, yolları, caddeleri, sokakları.

Eyfel kulesi, Paris'in uzun boylu şarkıcısıydı. Kent, ona çok şey borçluydu. Camlardan içeri giren kimdi? Eyfel kulesiydi cevap. Her yere burnunu sokan kimdi? Yine Eyfel kulesiydi cevap.

Paris bir denklemdi. Concorde Meydanı, denklemdeki bir sayıydı. Etoile, yaşamı dengeleyen bir teraziydi. Grande Arche, dev bir oyuncaktı. Opera binası, sesin mutluluğuydu.

Selin okuyordu Paris'i. Kent, başka neler anlatıyordu? Yaşamın ayrıntılarını anlatıyordu.

Sevinçleri

hüzünleri

buluşmaları

ayrılıkları.

Lacivert gözlü bir çocuğun gülüşünü, metrolardaki koşuşturmayı, büyük mağazaların açılışını, parklarda ötüşen kuşları anlatıyordu.

Paris'i anlamak için görmeyi bilmek gerekiyordu.

İnsanları

evleri

balkonları

pencereleri görmeyi.

Paris'in dilini oluşturuyordu bunlar.

Selin durdu bir an, bekledi. “Her şey” dedi, “Her şey”. Paris’i çözmek için cevabı bir yüzde aramak. Bir seste aramak. Bir renkte aramak. Hiç durmadan sormak.

Selin sordu. Günlere sordu, haftalara sordu, aylara sordu. Anılara sordu.

Paris, her keresinde eski bir dost gibi karşısına çıkıyordu.

PARKTA KAHVALTI

Sabah yıldızları altında parkta buluştuğumuz o günü hatırlıyor musun? Ne kadar berrak bir gökyüzüydü üzerimizde gezinen. O sabah parkta önce yürüyüş, ardından kahvaltı yapmıştık, *Tiffany'de Kahvaltı* adlı Audrey Hepburn'ün başrolde oynadığı filmi bilir misin? Eskiden beni Audrey Hepburn'e benzetirlerdi, çok eskiden. Ne iç açıcı bir sabahtı, sabahları yürüyüş yapmanın bu kadar güzel olduğunu bilmiyordum doğrusu. Parkın kafesinde yaptığımız kahvaltıda bir yandan da sohbet etmiştik, önümüzde boğaz manzarası... Yakınlarda bir göl de vardı, çevrede ağaçlar, doğanın içinde bir kahvaltı, ne hoş vakit geçirmiştik. Kahvaltıda çörek ikram edilmişti, ekmeğe reçel sürmüştük, yanında da sabah kahvesi. Çilek reçelinin tadı damağımda kalmıştı, fındıklı kahvenin de... Bir de sürekli çalan caz müziği, birlikte *bebop*'tan söz açmıştık o gün, *bebop* caz müziğindeki bir dönemde akım olmuştu. Art Tatum, *bebop* akımının en sevdiğim piyanistiydi. O berrak gökyüzü aniden geriye dönmesin mi? Birdenbire yağmur başlamıştı ve işte Bill Evans'tan da *Here's That Rainy Day* adlı parça çalıyordu pikapta, buğulu bir piyano müziğiydi. Yağan yağmur düşünceleri de sürüklemişti, sözler akıp gidiyordu, yağan yağmur akıp gidiyordu. Kafeye sığınmıştık, yağmurun dinmesini bekliyorduk, kahvaltımız da bitmişti. Yağmur dinmek bilmiyor, aksine hızlanıyordu, acaba eve mi dönseydik? Bir taksi bulmalıydık, yağmur ne hızla yağıyordu, üstelik ne zamandır böyle bir yağmuru görmemiştik. Ansızın caz dersleri aklıma düşmüştü, caz derslerine başlayacaktım, sana o konudan söz açmıştım, müziği benimle paylaşıyordun, birlikte müzik dinliyorduk. Hem piyano çalışıma da yararlı olur diye düşünmüştüm, hem de dağarcığım gelişir... Kafeden ayrılıp tekrar yürümeye başlamıştık, yürürken bir yandan da konuşuyorduk, buluşmamız *Tiffany'de Kahvaltı* adlı filme dönüşmüştü. O filmde de yağmur sahnesi vardı, yağmur altında sevgiyi, aşkı, yaşamın anlamını keşfeden bir kadınla bir erkek... Yine de hoş bir sabah olmuştu, kahvaltının ardından yağmura yakalanmıştık, belki biz de filmdeki gibi yaşamın anlamını, değerini keşfetmiştik.

PIRIL PIRIL YILDIZLAR

Piyano tuşlarında ellerimi bir uçtan bir uca gezdirirken, çılgınlıklar içinde sürüklenip nehirlerin akışına kendimi bırakıyordum, rüyalarım yaz gecesi kumsalı, ay ışığının büyüğü karışıyordu, sonra *Paris When It Sizzles* adlı film akıyordu. Bu filmde, William Holden bir senaryo yazarını, Audrey Hepburn ise sekreterini canlandırıyordu, senaryo yazımı çalkantılı bir süreç olarak geçecekti, hayal gücü bol bol akıtılıyordu. Ne var ki, senarist yazdıklarını bir türlü beğenmiyor, üzerinde tekrar düşünüyordu, o sırada Eyfel kulesi, parklar, kutlamalar, Paris sokakları, bir maskeli balo, kaçış, kovalamaca senaryonun bir parçasına dönüşüyordu. Bu arada Audrey Hepburn'le William Holden karşılıklı aşk hisleri besleyecekler, birbirlerinden kopamayacaklardı... Yaz günlerini, gecelerini unutamıyordum, buluşma anlarımızı, birbirimize kavuşacağımız anı sabırsızlıkla bekliyordum, pırıl pırıl yıldızlar rüyalarımı süslüyordu, binbir film gece hayallerime karışıyordu. *Roma Tatili*'nde Audrey Hepburn bir prenses olarak Roma'da gezinirken, gazeteci Gregory Peck'e aşk hisleri duyuyordu, *Öğleden Sonra Aşk* yine Audrey Hepburn'lü romantik bir film, Maurice Chevalier'nin de unutulmaz katkısıyla... Beyazperde zamanından Billy Wilder'ın kendine özgü mizah anlayışıyla yönettiği *Sabrina* adlı film geçiyordu; başrollerde Audrey Hepburn, William Holden, Humphrey Bogart. Beni en heyecanlandıran filmler arasında yer alan William Holden'lı *Aşk Güzel Şeydir*, *Piknik* hep romantik rüyalar, sonra *Sunset Boulevard*, *Stalag 17*, *Born Yesterday*... Boğazdaki kafede başbaşa aşk saatleri geçirirken sular çalkalanıyordu, sahilde yürüyüşe çıkıyorduk, eski güzel yaz günlerindeki gibi eğlenip, kahkahalar salıyorduk, ya da seni evime davet ediyordum. Birlikte sinema tarihine dalıp gidiyorduk, kucak dolusu güller dağıtıyordum çevreme, mis kokular içinde rüyalar alemine karışıyorduk, komedi-müzikaller, romantik komediler, gangster filmleri, gotik gerilim filmleri, fantastik filmler... Beyaz güllerin, al güllerin içinden *Paris When It Sizzles* adlı film parıltılar dağıtıyordu, birlikte romantik rüyalara karışıyorduk, yıldızlara doğru sürükleniyorduk.

RENGARENK DÜŞLER

Aşk sürüyordu bende, tepeden tırnağa gül yaprağı kesmiştim, boncuk boncuk his akıtmıştım, *Summer Stock* bir çiftlik evinde düzenlenen gösterileri sergiliyordu, çiftliğin sahibi Judy Garland'ın kızkardeşi bir gösteri topluluğu çağırmıştı, beraberinde getirdiği sevgilisi Gene Kelly ise müziği, dansları yönetiyor, zaman zaman kendi de katılıyordu. Boyuna aşk gözyaşları döküyordum, filmdeki çiftlik evinde yaşananları beyazperdede seyrediyordum, Judy Garland'ın kızkardeşi, Gene Kelly ile öpüşüyordu, o zaman en derinde çiçekler açıyordu. Cumartesi gecesi dansa gitmiştim, gözgöze buluşmuştuk, genç kızlar delikanlılarla eğleniyorlardı, sinema salonunda ise *Summer Stock* müzikle akıyordu, zaman içinde Gene Kelly, Judy Garland'a aşk hisleri besleyecekti, bir keresinde birlikte dans edeceklerdi, genç kadın da gösteriye katılacaktı, provalarda ter dökecekti. Bu müzikal film sinema tarihindeki iki büyük sanatçıyı biraraya getirmişti, daha öncedende *For Me and My Gal*, *The Pirate* gibi filmlerde buluşmuşlardı, kendimden geçmiştim, yıldızlar, yakamozlar arasında yitip gitmiştim. Filmde bir dönemin gözde oyuncularından Gloria de Haven, Phil Silvers da yer alıyordu, filme apayrı bir renk katıyorlardı, finalde beklenen gösteri gerçekleşecek, Judy Garland ise sevdiği erkek olan Gene Kelly'ye kavuşacaktı, ben hep caz çağı romanlarından *Muhteşem Gatsby*'nin, *Gece Sevecendir*'in ardından gidecek, elmas parıltılarıyla gözlerim kamaşacaktı, Scott Fitzgerald'ın sözleri ışıldayacaktı. Judy Garland filmlerinden *Babes in Arms*, *Ziegfeld Girl*, *Easter Parade*, *Meet Me in St. Louis* karşısında soluğum kesilecekti, *Strike Up the Band*'de, *Andy Hardy* serisinde Mickey Rooney ile olan birlikteliklerinden ne çok haz duymuştum, bu şeker kızın yeteneğinden ne çok etkilenmiştim, *In the Good Old Summertime* ise gizli mektup arkadaşlarının aşklarını anlatıyordu. Caz sicağında kayarken ay ışığında geziniyordum, Gene Kelly'nin Cyd Charisse'le erotik bir dans yaptığı *Yağmur Altında*, ardından da Esther Williams'lı *Gençlerin Sevgilisi* gibi filmlere karışıyordum, aşktan başım dönmüş, kuyruklu yıldız altında bir aşk gecesi yaşamıştım. Mücevherli düşlerle sarmaşdolaş olup, müzikal filmlerin büyüüne kapılmıştım, *Summer Stock* beni rengarenk sarmıştı, müzik eşliğinde dans etmiş, mutluluktan al al açmıştım, sonra uykuya dalmıştım.

RENGARENK ELBİSELER

Uçuşan tüllere sarınıp bahar çiçeklerini kucaklarken aşk öpücükleri sunuyordum, kristal şişelerdeki parfünlerden sürünmüştüm, narçiçeği elbisemin içinde döndükçe dönüyordum, *Easter Parade* adlı filmde Judy Garland'la Fred Astaire şarkılar söyleyip, dans ediyorlardı. Ann Miller'la birlikteliğinin ardından, kendine yeni bir dans eşi arayan Fred Astaire, Judy Garland'la karşılaşınca ona dans etmeyi öğretecek, çok geçmeden başarılı bir ikili olup sahnelerde yer alacaklardı. Yakın dostları Peter Lawford'la da hoşça vakit geçiren dansçılar, birbirlerinden kopamayacaklarını anlayınca geçit törenine katılıp beraberliklerini açıklayacaklardı. Bu arada filmde, Ann Miller'ın başarı hırsı, Judy Garland'ın kırılganlığı göze çarpıyor, süslü elbiseler, şapkalar, şapka kutuları, çiçekler, oyuncaklar, zevkli döşenmiş mekanlar dikkat çekiyordu, Judy Garland'la Fred Astaire sahnede rengarenk müzikal gösteriler sergilerken... Sana doğumgünü hediyesi alırken mağazalarda geziniyordum, tutuşan renkler içinde kaybolup giderken hep seni düşünüyordum, başbaşa aşk saatleri geçirmemizi umutla bekliyordum. Aşklar diyarından kopup gelen binbir film beyazperde rüyalarımıza karışıyordu, o an mutlulukla ışıldıyorduk, pırıl pırıl yıldızlar alemine dalarcasına sinema tarihine karışıyorduk, ay ışığının büyüsyyle bezeli... Sinema salonunda Judy Garland'ın başrolde görüldüğü *Broadway Melody of 1938*, *Ziegfeld Girl*, *Andy Hardy* serisi, Vincente Minnelli'nin yönetimindeki *St. Louis'de Buluşalım*, *The Clock* ve ardından *İlk Vals*, *In the Good Old Summertime* gibi rüya filmlere karışıyorduk. Sıcak yaz gecelerinde caz orkestrası eşliğinde dans ederdik, ıslıl ıslıl taraçalarda kahkahalar salardık, ay ışığı aşkları yaşardık başbaşa ve hercaimeneşelerin, gece morlarının renklerine bürünürdük. Judy Garland'lı, Gene Kelly'li filmlerden *For Me and My Gal*, *The Pirate*, *Summer Stock* gibi müzikaller hep bu yetenekli oyuncuların sanatlarını sergiledikleri yapıtlara dönüşüyor, gece göğü salkım salkım yıldızlarla parlıyordu. Uzak, büyülü iklimlerin kumsalları, kıyıları çalkalanıyordu, yakamozlanan sulara yıkanırken gökyüzünden *Easter Parade* adlı film akıyordu, ansızın aşkla doluyorduk.

ROMANTİK CAZ

Aşk gecelerine uygun birkaç müzik parçasından söz etmek istiyorum. George Gershwin'den *The Man I Love*, en sevdiğim aşk müziği. Dean Martin'den dinlediğim *Sway*, insanı sarıp sarmalamasıyla unutulmaz. O ihtirası hissettiren *Kiss* 'i ise Marilyn Monroe, *Niagara* adlı filmde söylemişti. Eski cazlı filmlerden birinde, *Puttin' On The Ritz* adlı şarkı söyleniyordu. Geceleri piyanoda çaldığım *Rhapsody in Blue* ise caz ile klasiğin parıltılı bir bileşimi, gökteki yıldızların parlaklığında... *Night and Day* çalarken gece olsun, gündüz olsun kendimden geçerim. *Polka Dots and Moonbeams*, ay ışıklı bir gecede bahçede verilen daveti anımsatır, kahkahalar, fısıltılar, şampanya kadehleri... Caz-kafelerdeki buluşmalarda hep *I'll Be Seeing You* akla gelir. Gece hayallerine *Imagination* eşlik eder, yastığının altına koyduğum müzik kutusu... Caz müziği hep aşkı çağırır, romantik geceleri, yıldızları, ay ışığı düşlerini getirir. Caz romantiktir, piyanonun ısıltılı tuşlarından yayılan melodi, kontrbasa, trombona, trompete geçer, insanı alıp götürür, bambaşka kıyılara sürükler. Aşk geceleri için caz müziği uygundur. *Love* adlı şarkı aşkın simgesine dönüşür. *Kazablanka* adlı filmin unutulmaz müziği *As Time Goes By* ise geçmişte aşk yaşamış sevgililer için. *Cheek to Cheek*, yanak yanağa dans için uygun bir parça. Yılbaşı geceleri yağan kar altında, Bing Crosby'den *White Christmas* 'ı dinlerim, caz müziğiyle bezeli filmini de seyrederim. Ne olursa olsun, aşkın müziği cazdır. Caz aynı zamanda dünyanın en güzel müziği, en keyifli müziğidir. *You Belong to My Heart* ise bir sevgiliye söylenebilecek en güzel şarkılardan biri. Caz müziği bazen enstrümantal, bazen insan sesine yöneliktir. Ella Fitzgerald dinlediğim en güzel seslerden biri. Dean Martin ise oldukça rahat bir biçimde yorumlamasıyla beni etkiledi. Louis Armstrong'un hem trompeti, hem sesi benzersiz. Aşk gecelerinin müziğini *Love is a many-splendored thing* ya da *The Nearness of You* ile bitirelim. Her ikisi de muhteşem. Aşk dolu cazlı günlerle, geceler için...

ROMANTİK SAATLER

Sahil yolundaki bir kafede sıcak çaylarımızı yudumlarken, gökten yağan yıldızlar pencerenin kıyısına dökülüyor, başbaşa romantik saatler geçiriyorduk, *The Glenn Miller Story* adlı filmde ise James Stewart, besteci, orkestra şefi Glenn Miller'ı canlandırıyor, caz ezgileri beyazperdeden taşıyordu. James Stewart trombon çaldıkça kahkahaçiçekleri sanki çevrede uçuşuyor, benekli kelebekler döndükçe dönüyorlardı, genç adam beste yaparken karısı June Allyson'ın desteğini görüyor, bu bestelerden birini genç kadına hediye ediyordu, bir gün o beste eşliğinde kalp kalbe dans edeceklerdi. *Moonlight Serenade* ise en güzel bestelerden biriydi, caz müziği eşliğinde başbaşa konuşuyorduk, romantik diyarlardan geçerken içimiz aşkla doluyordu, ansızın kahkaha selleriyle sürükleniyorduk, o an gözlerin pırıl pırıl parlıyordu. Sahil yolundaki beyazdan kafede bir köşedeki sobayı, boğazın dalgalı sularını, vapurları gözlüyorduk, alacakaranlık aşklarına karışıyorduk, gece usul usul iniyordu. *The Glenn Miller Story* adlı filmde savaş çıktığında, James Stewart caz orkestrasını bu kez askerler için yönetecekti, besteleri sonsuza dek yaşayacaktı, içim ansızın akmıştı, ansızın ürpermişim. James Stewart'ın bir hayal arkadaşıyla konuştuğu *Harvey*, bir kitapçıda geçen *The Shop Around the Corner*, Hitchcock yönetiminde James Stewart'ın başrolde görüldüğü *Arka Pencere*, *Çok Bilen Adam*, *Vertigo* gibi filmlerden karşılıklı söz açıyorduk. Alacakaranlıkta beni taksiye bindirirken usulca bedenime dokunmuşsun, bana aşkla dolu gözlerle bakmıştın, o an yıldız salkımları gökten üzerimize yağmıştı, ay ışığı nemli nemli üzerimizi ıslatmıştı, mor eflatun bir gecede kopamamıştık birbirimizden. Gümüş ay altında takside giderken yolda seni görmüştüm uzaktan, gülümseyip el sallamıştım sana sevinçle, sonra sonsuz hayallere dalmıştım, birlikte yaşadığımız anlar hep gözlerimin önüne yağmıştı. Sinema salonunda beyazperde aşkları yaşıyorduk, Betty Grable'lı *Miami'de Mehtap*, *Dağlarda Bahar* gibi renk cümbüşü müzikallere karışıyorduk, dantelalı aşklar diyarında geziniyorduk, ay ışığı *The Glenn Miller Story* adlı film üzerine nemli nemli aktıkça içimiz aşkla doluyordu.

RUS ŞARKISI

Ağaçlık yollarda yürürken eski siyah-beyaz filmler ansızın belirliyordu, *Tovarich*'te Rusya'daki devrimin ardından, Paris'e kaçan soylular, zengin bir ailenin evinde, uşak ve hizmetçi olarak çalışmaya başlayacaklardı, Claudette Colbert, Charles Boyer gibi bir dönemin gözde yıldızları beyazperdede boy gösteriyordu, içinden ısıtılar dağıtıyordum. Mekanlar zarif ve göz kamaştırıcıydı, soylu çift beş dakika içinde, evin hanımının küçük köpeğini bulacak, genç kızla delikanlının giysilerini ütülecek, kaybolan bir ayakkabıyı arayacaktı, *Tovarich* zerafetle bezeliydi, ısıt ısıt akıyordu. Birlikte hazine değerindeki bu filmi keşfediyorduk, zaman zaman kahkahalar atıyorduk, gözlerin parlıyor, beni sımsıkı kucaklıyordun, Claudette Colbert evde gitar çalarak Rus şarkıları söylüyordu, Rus kültürü aile bireylerinin dillerinde dolaşıyordu, Charles Boyer'le güzel karısı herkesin hayranlık dolu bakışlarına karışmışlardı. Piyano çalarken yanıbaşına oturmuştun, ellerimi seyredep, bedenime dokunmuştun, *Tovarich* 'teki babayla oğul Claudette Colbert'e tutuluyorlardı, evde verilen yemekli bir davette ise çar soyundan oldukları gerçeği ortaya çıkıyordu, kalplerimiz birleşmişti. Anatole Litvak'ın yönettiği film gecenin içinden çıkıp geliyordu, gökte yıldızlar parlıyordu, Charles Boyer'lı, İngrid Bergman'lı *Gaslight* adlı filme girmiş, yine Charles Boyer'lı *Şafak Sökmesin*'de beyazperdede Olivia De Havilland'ı seyretmiş, ardından Claudette Colbert'in Don Ameche ile bir macera yaşadığı *Midnight* adlı filme karışmıştık. Büyük Rus romanları arasında kaybolmuştum, Tolstoy'dan *Anna Karenina*, *Savaş ve Barış*, Dostoyevski'den *Suç ve Ceza*, *Karamazov Kardeşler* rüyalarımın girmişti, hiç durmadan Rus şarkıları mırıldanıyordum, seyrettiğim filmin etkisi altındaydım, bir gece bahçedeki kameriyede uyuyakalmıştım. Claudette Colbert'in güzelliğini sergilediği *Cleopatra*, Clark Gable ile birlikte boy gösterdiği *Bir Gecede Oldu*, savaş sırasında geçen *Since You Went Away* hep birbirinden güzel rüyalar, apayrı bir değer taşıyorlardı, parlak oyuncunun en gözde filmi *Arise My Love* ise gönlüme akmıştı. Yıldızların altında aşk düşleri kuruyordum, mücevherler içinde salınıyordum, *Tovarich*'teki Rus ezgileri dillerde geziniyordu, romantizmi kuşanmıştım, gece göğünde gezintiye çıkmıştım.

RÜYA ÇİÇEKLERİ

Çiçek kokuları sürünüp romantik rüyalarda gezinirken, mimozalar, manolyalar, erguvanlar içinde kayıyordum, senin kollarının arasında eriyip gidiyordum, *Monkey Business* adlı filmde bir bilim adamını canlandıran Cary Grant, insanları gençleştirmenin formülünü arıyordu. Laboratuvarda kullandığı maymunun yardımıyla, Cary Grant bir rastlantı sonucu formülü bulacak, bu karışımı içince ise kolejli bir delikanlı gibi davranmaya başlayacak, bir sekreteri canlandıran Marilyn Monroe'yla yüzmeye, paten kaymaya, arabayla gezinmeye gidecekti. Cary Grant'ın karısı Ginger Rogers da bir gün, karışımı içince giderek gençleşecek, küçük bir kız gibi davranmaya başlayacaktı, geceleyin otelde çılgınca dans edecekti. Bir keresinde de, Cary Grant çocuklarla kızılдерili oyunu oynuyordu, sonunda tüm bu tuhaf davranışlardan, saçmalıklardan vazgeçiyorlar, kendi yaşlarının gereğini yapıp, evliliğin romantizmini ve aşkı yaşamaya karar veriyorlardı... Howard Hawks'ın yönettiği film kahkaha patlamaları arasında hızla yol alan bir komediydi, yaz gecesi rüyalarımı karıştırken ısıltılar dağıtıyordu, çocukluk günlerim yeniden canlanıyor, uçurtmalar, renkli balonlar, sabun köpükleri gökte gitgide yükseliyordu. Boğazda gezintiye çıktığımızda gökten yıldızçiçekleri üzerimize yağıyor, krizantemler, kamelyalar diyarının kıyısından geçiyorduk, fiskiyeleri, çeşmeleri seyre koyuluyorduk, gözlerimiz kamaşıyordu. Gece rüyalarımıza Howard Hawks'ın yönetimindeki *Only Angels Have Wings*, *His Girl Friday*, *Bringing Up Baby* gibi Cary Grant filmleri, Marilyn Monroe'nun sarışın ısıltısıyla göz aldığı *Erkekler Sarışınları Sever*, westernlerden *Rio Bravo*, *El Dorado*, Bogart-Bacall çiftinin yer aldığı *The Big Sleep*, *To Have and Have Not* adlı filmler karışıyordu. Ginger Rogers'ın ilk filmlerinden *42nd Street*, *Gold Diggers of 1933*, Fred Astaire'la ilk kez biraraya geldiği *Rio 'ya Uçuş* hep siyah-beyaz, düşsel müzikallerdi, yıldız parıltısıyla ısıltı ısıltı... Upuzun kumsallarda ay ışığında gezintiye çıktığımızda, geceyi beyazperde düşleriyle, *Monkey Business* adlı filmle süslüyor, dalga sesleriyle sürükleniyorduk.

SABAH RÜZGÂRI

Çelik, sabahleyin uyandığında karısına sarılmak istemiş, ancak genç kadının yanında olmadığını fark etmişti. Geçen gece, uzun uzun sevişmişler, sabaha doğru uyuyakalmışlardı.

Karısı Kına'ya seslendi ama cevap alamadı.

Piyanonun üzerindeki notalara göz attı. Kına'nın tutkuyla çaldığı Brahms...

Çelik'in doğum gününde, Schumann'ın *Träumerei* adlı parçasını çalan genç kadın, bu romantik eseri kocasına hediye etmişti.

Kına'nın kitapları evden taşardı sanki. Klasikleri yutarcasına okurdu Kına. İştahla okurdu. *Anna Karenina*'yı her okuyuşta duygulanır, Madame Bovary'nin sayfalarını çevirirken ağlardı.

Evlendiklerinden beri, kendini cennete düşmüş gibi hissediyordu Çelik, D.H. Lawrence'ın *Gökkuşáğı* adlı romanında anlattığı evlilik gibi. Şöyle yazmıştı yazar:

“Dünya da yoktu, zaman da...”

Yatağın başucunda Kına'nın defalarca okumaktan bıkmadığı *Anna Karenina* duruyordu. Birkaç sayfaya işaret konulmuştu. Ayrıntıları incelemişti Kına.

Genç kadın, Çelik'in karısı, arkadaşı, her şeyiydi. Evlilik, kendi aralarında oynadıkları bir oyundu sanki.

Pencereden dışarıya göz atan Çelik, komşuları Celâl Bey'in sabah yürüyüşünden döndüğünü gördü.

Melâhat Hanım ise bahçesinde çiçekleri suluyordu.

Kına, belki de kumsala inmişti.

Mendelssohn'un Sözsüz Şarkıları kadar güzel olan Kına'yı düşündü Çelik. Birbirlerine sokulup, uzun süre içiçe yatarlardı çimenlerin üzerinde.

Çelik, bir türlü doyamazdı karısına. O anda da, Kına'nın yanına gelip ruhunu doyurmasını istiyordu.

Cahit Sıtkı Tarancı, bir şiirinde şöyle yazmıştı;

“Her gün aynı sabırla dönüşünü bekleyen

Yatağının açılmış kollarına koş çabuk

Ey her sabah kahraman, her akşam mağlûp çocuk

Senin için göğsünü rüyayla çiçekleyen

Yatağının açılmış kollarına koş çabuk.”

Karısının dönüşünü bekliyordu Çelik. Camlara yapışmıştı.

Bir gece, nasıl da tutkuyla seviştiklerini anımsadı Çelik. Birbirlerini kaybetmek korkusuyla hiç uyumamışlardı.

Kına’nın sabah rüzgârına kapılıp uçuşan eteklerini gördü Çelik.

Karısı kumsaldan dönüyordu. Sabahı karşılamak, temiz havayı içine çekmek istemişti yalnızca. Meraklandırıldığı için özür diliyordu.

Çelik, genç kadını, ruhunun derinliklerinden fıskıran bir aşkla öptü.

SAHİL KASABASININ ÂŞIKLARI

Akşamın rahatlatıcı kokusu, kıyıyı döven dalgaların sesine karışıyordu. Bir gün daha sona eriyordu sahil kasabasında.

Çalıların arasından geçerek tepeye ulaşmaya çalışıyordu Eda. Az sonra göreceği manzaranın karşısında hep soluğu kesilirdi. Her akşam, bu tepede tek başına oturur, düşüncelere dalardı. Bazen de bir kitabın içine gömülür, düş dünyasında kaybolurdu.

Tüm gücüyle tırmanırken, elbisesi çalı çırpıya takılmıştı. Şile bezi elbisesini kurtarmaya çalışırken bir ses duydu:

“Yardım edebilir miyim?”

Genç bir adam arkasından gelmekteydi. Elbiseyi, yavaş ama emin el hareketleriyle çalı çırpıdan çekip çıkardı.

“Teşekkür ederim.” Dedi Eda gülümseyerek.

“Sizi akşamları hep burada görüyorum. Rahatsız etmemek için hiç yanınıza gelmedim.” dedi adam.

“Rahatsız olmam ki.”

“Adım Akın.”

İri yarı, uzun boylu bir adamdı. Bir yazar olduğunu söylüyordu.

Dalgaların sesi eşliğinde, büyüleyici manzarayı karşılarına alıp seyretiler.

Akşamları, hep aynı yerde buluşmaya başlamışlardı. Birbirlerine sorular soruyorlar, yaşamdan, kitaplardan söz açıyorlardı.

Esintiye saçlarını vermişti Eda. Deniz manzarasının önünde tüm güzelliği ile duruyordu. Akın, birdenbire, genç kızın, renkli iç dünyasından yansıyan çok hoş bir görüntüsü olduğunu fark etmişti.

“Demek siz de kitaplarla ilgilisiniz.” Dedi Akın.

“Kitabevinde çalışıyorum.” dedi Eda.

Bir gün, kitabevine, Eda’yı görmeye gitti genç adam. Eda, bir köşede kitapları diziyordu. Akın’ı karşısında görünce heyecana kapıldı.

“Şaşırdınız mı?” diye sordu Akın.

“Biraz. İyi ki geldiniz.”

Öğleyin, kitabevinin karşısındaki pideciye yemek yediler.

“Buranın pideleri çok lezzetlidir.” dedi Eda.

“Hep burada mı yiyorsunuz?” diye sordu Akın.

“Bazen. Genelde, öğleyin bir şey yemem.”

İncelmiş bir beğeni düzeyindeydiler. Eda, Akın’ın yazdığı öyküleri, romanları merak ediyor, okumak istiyordu.

“Tabii, size getiririm bir gün” dedi Akın.

Genç adam sevinç doluydu, Eda’dan aldığı güçle, yazmak için cesaret kazanmıştı.

Perşembe günleri pazar kurulurdu. Yalnız yaşayan Belma hanım, evin ihtiyaçlarını düşünerek gitmişti pazara. Çamaşırlar, ayakkabılar, elbiseler kapışılıyor, kalabalıkta alışveriş zorlaşıyordu.

İnsanları biraraya getiren pazar, şenlik yeri gibi kaynıyordu.

Eda, annesi ile babasına, bir yazar ile tanıştığını söylüyordu. Sürekli Akın’ı anlatıyor, onun sevgi dolu kalbinden söz ediyordu.

Eda’nın küçük kızkardeşi, olan biteni sessizce izliyor, Akın adlı bu genç adam hakkında söylenenleri dikkatle dinliyordu. Ablasının gönlünü çalan erkeği tanımak istiyordu.

Bu küçük sahil kasabasının öyküsünü yazıyordu Akın. Manavı, kasabı, balıkçısı, sıra sıra dizilmiş taş evleriyle doğanın içinde çiçek gibi açmış bir kasabaydı. Akın, halkın içine girer, satıcılarla sohbet ederdi.

“Nasıl gidiyor işler?” diye sordu Akın manava.

“Bir değişiklik yok. Bildiğin gibi.” dedi adam. Meyvelerden birini seçip Akın’a uzattı.

“Bir tadına bak” dedi manav. “Yeni çıktı bunlar.”

Manavla dostlukları çok eskilere uzanırdı. Akın’ın bu kasabaya yerleştiği on yıl kadar öncesine. Buranın halkı dürüsttü, yardımseverdi. Akın, bu insanların olayları kabulleniş biçimlerini beğeniyor, onların basit, sade yaşamlarını yazdığı öykülere katıyordu.

Kasabadaki yaşamı, kenttekine yeğliyordu Akın.

Akın, sabahleyin, Eda ile buluşup kıyıya inmişti. Plajın تنها olduğu bu saatlerde bambaşka bir güzellik vardı. Deniz sakın, dümdüzdü.

Serin suların içinde gülüşürken daha yakınlaşmışlardı. Sanki yıllardan beri birbirlerini tanıyorlardı. Fazla açılmadan kulaç atarken, bedenleri bir uyum içinde hareket ediyordu. Suda süzülen çiçeklere benziyorlardı.

Aralarındaki çekim gittikçe artıyordu. Buna karşı koyamayan Akın, yavaşça genç kıza yaklaşmış dudaklarından öpmüştü.

Paylaştıkları duyguları kalplerinde saklayacaklardı.

Belma hanım, yaşamı, kedileriyle paylaşıyordu. Evinin her köşesinden kediler çıkıyordu. Onlar için tencereler dolusu yemek pişiriyordu.

Yeni doğan yavruların yaramazlıkları, oynayırları Belma hanımı mutlu etmeye yetiyordu.

Geceleyin, evinde otururken, kedilerinden birinin yumuşacık tüylerini okşuyor, öpüyordu. İçtenliğini, sevgisini kedi de hissediyor, memnuniyetini göstermek için gözlerini yumuyordu.

Hayvanlara, insanlara, doğaya duyduğu sevgi Belma hanımı yaşama bağlıyordu.

Eda'nın çalıştığı kitabevine sıkça uğrayan bir adam, beklenmedik bir durum yaratmıştı. Adam, her gelişinde, Eda'ya, nazikçe aradığı kitapları soruyordu. Genç kız da yardım etmekten mutluluk duyuyordu.

Varlıklı bir aileden geldiği anlaşılan, orta yaşlı, ufak tefek bu adam, sessiz ve nazik tavırlarıyla Eda'nın içini ısıtmıştı.

Ne var ki, adam, genç kıza gönlünü kaptırmıştı “Olabilir mi bu? Beni kabul eder mi?” diye kendi kendine sormuş, sonra da düşünüp taşınıp, Eda'ya bir kitap hediye etmeye karar vermişti.

“Lütfen alın. Bu benim için çok önemli” demişti adam.

Eda, kitabın içinde bir not bulmuştu. Adamın aşk dolu hislerini açıklayan bir yazıydı bu. Genç kız şaşırmış, ne yapacağını bilememişti.

Adamı tekrar gördüğünde, notu hiç fark etmemiş gibi davranmıştı. Ancak genç kızın tavırlarında bir soğukluk hissediliyordu.

Bu olayın ardından, Eda, adamı, kitabevinde hiç görmedi. Kimseye de bundan söz etmedi.

Fırını, mis kokulu ekmekleri, müşterilerine sunmaktan mutluluk duyardı. Bu yaşlı, sevimli adamı, kasabada herkes tanır, severdi.

Kasap, güler yüzüyle yaşama renk katardı.

Balıkçılar, akşamleyin motorla dönerler, limanda toplanırlardı. Getirdikleri balıklar sergilenir, üzerinde konuşulur, tartışılır, halkın beğenisine bırakılırdı.

Sade, basit bir yaşamdı onlarınki.

Eda, Akın'ı ailesi ile tanıştırmak için akşam yemeğine davet etmişti.

Evin bahçesinde kurulmuştu sofra. Ağaçlar altında oturulmuş, hoş bir sohbet açılmıştır.

“Elinize sağlık. Yemekler nefis olmuş.” demişti. Akın, Eda'nın ailesine saygılı, sıcak davranmıştı.

“Afiyet olsun evlâdım.” diyen Eda'nın annesi, genç adamı kızına yakıştırmıştı. Akın'ın insanca duygularından, zengin iç dünyasından etkilenmişti. Eda da genç adama güveniyor, onun yanında kendini mutlu, huzurlu hissediyordu.

Belma hanımın evinde, eski bir duvar piyanosu vardı. Kadıncağız, gençliğinde, büyük bestecilerin yapıtlarını çalmıştı piyanoda. Bu müzik çalgısı başında aşklar yaşanmış, içte biriktirilen duygular dışa vurulmuştu. Yakın bir dost, bir sırdaş gibiydi piyano.

Eda'nın küçük kızkardeşi, piyano çalmaya istekli görünüyor, Belma hanımın evine sık sık uğruyordu. Küçük kız, Belma hanımın çalışını seyrediyor, parmaklarıyla taşlardan çıkardığı müziği hayranlıkla dinliyordu.

Bir süre sonra, Belma hanımdan piyano dersleri almaya başlamıştı. Notaları öğreniyor, gam çalıyor, basit parçalarla kendini mutlu ediyordu.

Belki de, gelecekte bir piyanist olacaktı küçük kız.

Akın, arkadaşı Melih ile çay bahçesinde otururken, ortaklaşa tasarladıkları bir işten söz açılmıştı. Melih, bir tiyatro yapıtını sergilemek için Akın'dan yardım istemişti. Oyundaki bazı sözlerin değişmesi, kurgunun incelenmesi gerekiyordu.

Tiyatro oyununu yöneten Melih, Akın'ın desteğine ihtiyaç duyuyordu.

Eda'nın kızkardeşine Küçük Kadınlar adlı romanı hediye etmişti Akın.

Dört kızkardeşin başından geçenleri anlatan bu romanı, ablası ile birlikte geceleyin okuyordu küçük kız. Gözünün önünde mutlu bir aile tablosu canlanıyordu. Meg, Jo, Beth ve Amy'nin yaşadıklarından çok etkilenmiş, bu roman düşlerini süslemişti.

Kitaplar insanın en iyi dostuydu.

Tiyatro oyununun provalarına, Akın, Eda'yı da getirmişti. Melih ile geçen tartışmaları, oyuncuların sorunlarını dinlemekten büyük bir zevk almıştı genç kız. Bir an, tiyatro sanatçısı olmak için öyle güçlü bir istek duymuştu ki.

Oyunun halk önünde sergilenmesi beğeni toplamış, başarı ile sonuçlanmıştı. Emegi geçen herkes sahneye çağırılmış, alkış almıştı.

Tiyatronun büyüüne kapılan Eda'nın gözleri ısılt ısılt parlıyordu. O da sanatla uğraşmak, bir şeyler yaratmak için sabırsızlanıyor, bir an önce çalışmaya başlamak istiyordu.

Akın, Eda'ya, Stendhal'ın *Kızıl ve Kara*'sından Balzac'ın Vadideki Zambak adlı romanına kadar pek çok yapıttan söz etmişti.

Çoğunu okumuştı genç kız.

Anna Karenina tutku dolu bir romandı.

Çehov'un öyküleri, günlük hayatı ince ince işliyordu.

Emily Bronte'nin romanında fırtınalar esiyordu.

Jane Eyre adlı romanda, Edward Rochester, genç kadına gitmemesi için yalvarıyor, kollarından sıkıca tutup aşkını açıklıyordu. Jane Eyre sözlerini dinlemeyip gidecek, ancak romanın sonunda birleşmeleri gerçekleşecekti. Puslu bir hava içinde geçen bu roman, aşkın gücünü sergiliyordu.

Sevgililerin iç dünyalarından, paylaştıkları güzelliklerden parçaları her biri.

Eda, geceleyin yatağında, Akın'ı düşünüyor, birlikte yaşadıklarını hayalinde yeniden canlandırıyor. Bazen de geleceğe dönük düşlere dahiordu.

Bahçe içinde küçük, sade bir ev.

Çocukların kahkahaları.

Aşk dolu bir yaşam.

Yanıbaşındaki kitabı alıp okumaya başladı Eda. Hemingway'in Silahlara Veda adlı romanı, savaş sırasında yaşanan bir aşkı anlatıyor, ayrılıklar, kavuşmalar ardarda geliyordu. Sevgililer, önlerine çıkan tüm güçlükler karşısında direnir aşklarını yaşatacaklardı.

Yapıtın romantik havası insanı büyülüyor, yazarın akıcı dili hayranlık uyandırıyor.

Asya, onaltı yaşının güzelliğini taşıyan gencecik bir kızdı. Kıydan topladığı çeşit çeşit taşlarla mozaik yapar, kolyeler bilezikler yaratırdı.

Mozaikler, doğanın renklerini taşıyor, biraraya gelen taşlar, Asya'nın dünyasını simgeliyordu. Genç kızın sanatçı kişiliği, gösterdiği hassasiyet mozaiklere yansımıştı.

Asya'nın açtığı sergiye, Eda, Akın ile birlikte gitmişti. Akın, mozaiklerin anlamını çözerken, Eda, genç kızın yaratıcılığından söz açıyordu.

Asya, insanların tepkisini inceliyor, aldığı olumlu eleştirilerle mutlu oluyordu. Gelecekte, bir sanatçı olmayı düşünüyordu.

Çay saatinde, Akın'ı ve arkadaşlarını eve çağırmıştı Eda. Kitaplardan, resimden, tiyatrodan söz açıyorlar, bir yandan gülüşüyor, bir yandan tartışıyorlardı. Sanatta iddialı gençlerdi hepsi. Yaratma sancılan çekerken, biraraya gelip yardımlaşıyorlar, düşünce alışverişi yapıyorlardı.

Sonat, yaşamlarındaki en büyük tutkulardan biriydi.

Eda'nın küçük kızkardeşi suluboya yapıyordu. Sahil kasabasından görüntüler sergileyen resimler yaratmıştı. Ağaçlar, dükkanlar, evler, çay bahçeleri, deniz, tekneler... En çok çiçek resimleri yapmayı seviyordu.

Küçük ressam, yakında bir sergi açmayı düşünüyordu.

Asya, kasabadaki anfitiyatroda, Rus sanatçıların sunduğu bir bale gösterisi seyretilmişti.

Balerinlerin düşlerini süsleyen *Giselle* adlı romantik bale, bir genç kızın ruhunu inceliyor, özlemlerini, duygularını beden diliyle anlatıyordu. Kız, evlilik için beslediği umutlar gerçekleşmeyince, düş kırıklığına uğruyor, aşksız yaşayamayacağını düşünüyordu.

Bir genç kızın aşkının ne kadar değerli olduğunu açıklıyordu bu bale.

Turgenyev'in tiyatro yapıtından uyarlanan *Köyde Bir Ay* adlı balenin koreografisini Fredric Ashton yapmıştı. Tutkulu bir aşk sergilenirken, insan bedenleriyle yaratılan estetik göz kamaştırmıştı.

Asya, Rus balerinlerin gösterisini seyrettikten sora baleye âşık olmuştu.

Minibüs şoförü Osman, yolda, Eda ile kızkardeşini görünce seslenmişti:

“Gelin de sizi çarşıya bırakayım”

“Sağol Osman amca” dedi Eda.

Şoför Osman, ailesini, arkadaşlarını sordu Eda’ya. Genç kız, uzun uzun yakın çevresinden söz ederken, küçük kızkardeşi yaptığı resmi göstermek için sabırsızlanıyordu.

“Bu resmi senin için yaptım Osman amca.” dedi küçük kız.

Şoför Osman, çocuğun yanaklarından öperek teşekkür etti. Kucağına alıp sevdi, okşadı küçük kızını.

Aralarındaki sevgi bağını kimse bozamazdı.

Hacer hanım, balıktan dönen kocası Haydar’ı karşılamak için kıyıya inmişti. Balıkçı motoru kıyıya yaklaşıyordu.

Motordan inen Haydar, karısını, çocuklarını kucakladı. Birlikte evin yolunu tuttular. Hacer hanım, gün boyu yaptıklarını, çocukların yaramazlıklarını anlattı. Yakında ilkokula başlayacaktı çocuklar.

Evde, ocağın başına geçen Hacer hanım çorbayı karıştırırken, kocası çocuklar ile ilgileniyordu. Halkın içinden bir aileydi onlar.

Eda, Belma hanımın evinde, yavru kedilerden birini kucağına almış okşuyordu.

“Rahat durmuyor bu minik” diyen Eda, bir yandan yavrunun küçük kafasını öpüyordu.

Belma hanım, kedilerine olan sevgisini paylaşmaktan hoşlanırdı. Genç komşusuna, diğer yavruları da getirmiş, bir köşede uyuyan annelerini göstermişti.

Çimenlerin üzerine uzanmışlardı sevgililer. Akın, Eda’nın bedenine sarılmış, kokusunu içine çekiyordu. Birbirlerine besledikleri duygular gün geçtikçe derinleşiyordu. Bazen, sözlere ihtiyaç duymadan gözlerle konuşuyorlardı. Birbirlerinin bakışlarını, iç dünyalarını anlıyorlardı. Sonsuza dek kenetli kalabilirlerdi.

Akın, Eda'ya bir film den söz ediyordu.

Genç bir çiftin yaşamını konu alan *Made for Each Other* adlı filmde, Carole Lombard'a James Stewart eşlik ediyordu. Evliliğin getirdiği sorunlarla yüzyüze gelirken, bebeğin sorumluluğunu da üstlenmişlerdi. Güç koşullar karşısında bile, mutluluğa giden yolu bulacaklardı.

Genç kız, bu filmi görmeyi çok istemişti.

Eda, çarşıdan bir elbise almış, aynanın karşısında, üstünde duruşunu inceliyordu. Akın'a güzel görünmek istiyordu. Uzun, çiçekli elbisesinin içinde bir balerine benzemişti. Döndükçe etekleri uçuşuyor, çevreye ışıltılar saçıyordu.

Akın da benzer davranışlar gösteriyor, "Ben yakışıklı mıyım?" diye kendi kendine soruyordu.

Akın, arkadaşları ile Bach'ın müziğini tartışıyordu. Eda yanına oturmış, kitabevinden getirdiği Bach ile ilgili bir kitabı inceliyordu. Bach, o günlerde sıkça tartışılıyordu sanat çevrelerinde. Yapıtları, edebiyatı, müziği, çeşitli sanat dallarını etkilemişti. Akın, bu müziğin ruhu yücelttiğini söylüyordu.

Bach'ı dinleyen insanların ruhları birleşiyordu.

Geceleyin, Akın, gitar çalan arkadaşı Emin'i eve davet etmişti. Oturma odasında sohbet ederlerken, Emin, gitarıyla yumuşak, dinlendirici bir parça çalıyordu. Akın, yarattığı romandan, öykülerden söz açmıştı. Yazdığı kitaplarda, yaşadıklarını söze dökmeye çalıştığını söylüyordu, arkadaşının müziğinden de esinleniyordu.

Bazen, Akın'ın gözleri uzaklara takılı kalırdı. O gün, tepeye çıkmış, hiç konuşmadan duruyor, düşünüyordu. Eda, yanına yaklaşmış, yüzünü inceliyordu.

"Konuş benimle. Paylaş benimle." diyordu Eda.

"Bir roman tasarlıyorum." diyen Akın, Eda'ya açılmaya karar veriyor, içinden geçenleri döküyordu. Genç kıza düşüncelerini açıkladıkça rahatlıyordu.

"Söz ver, beni hiç bırakmayacaksın" diyordu Eda.

"Söz veriyorum" diyordu Akın.

"Beni seviyor musun?"

"Evet, seni seviyorum."

Aralarında görünmez bir bağ vardı. Birbirlerini kaybetmekten korkuyor, sık sık buluşup sevişiyorlardı.

“Derin duyguları yaşamak istiyorum.” demişti Akın. “Edebiyatta, müzikte, sinemada derinlik olmalı. Sevişme gibi bir şey. İnsan kendinden geçiyor, haz alıyor.”

Arkadaşlarının bazıları basitlikten hoşlanıyorlardı.

“Basitlikte, sadelikte de derinlik var.” diyordu Akın.

Eda, genç adamı anlıyor, görüşlerine katıldığı gibi duygularını da paylaşıyordu.

D.H. Lawrence, romanlarında cinselliği işlemiş, aşkı anlatmıştı. İnsanın mahrem yaşamını inceleyerek ruhun derinliklerine inmişti. Kendi yaşamından izler taşıyan romanları şiirsel, müzikli bir dille yazılmıştı.

Akın, yazarın romanlarını okumuş, *Lady Chatterley’in Sevgilisi* adlı yapıttan uyarlanan bir film seyretmişti.

Öğleden sonra, sevgililer, çalıların arasına gizlenmiş oturuyorlardı.

“Yalnızca uzanmak istiyorum.” demişti Akın genç kadına.

Yanyana yatmışlar, bedenleri birbirine değmişti. Akın, ellerini Eda’nın bedeni üzerinde gezdiriyor, parmak uçlarıyla tenini okşuyordu.

“Seni seviyorum.” diye fısıldamıştı Akın.

Bir süre sonra, bu sakın beraberliğin yerini ateşli duygular almıştı. Birbirlerine olan aşkları birden yükselmiş, sevişmeye, öpüşmeye başlamışlardı.

Birbirlerine doyamıyorlardı.

Eda, seyrettiği bir filmin etkisinde kalmıştı. L’Atalante. Şiirsel Gerçekçilik akımının bir başyapıtıydı. Yeni evlenen bir çiftin ilişkileri şiirsel bir biçimde anlatılıyor, siyah-beyaz görüntülerle sunuluyordu. Bir çatanayla denize açılan çiftin sevişmeleri, kavgaları, özlemleri, beyazperdeye yer yer gerçeküstücülükle birleşerek aktarıyordu.

Filmdeki kadınla erkeğin ilişkileri, Eda’yı düşlere sürüklemişti.

Bing Crosby’nin yumuşak sesine, şarkılar söylediği filmlere bayılıyordu Eda. Otuzlu kırklı yıllardaki Amerikan sinemasının bir hayranıydı. Filmler, bambaşka bir romantizme sürüklüyordu genç kızı.

Bing Crosby'nin söylediği "White Christmas" adlı şarkı eşliğinde, Akın ile dans etmişlerdi bir gece. Birdenbire geçmişe gitmişlerdi sanki.

Geceleyin, evinin taraasında oturan Belma hanım, geçmişte yaşadığı aşkları dūřunuyordu. Hiç evlenmemişti. Yalnızlıktan hoşlanmıyor, kedilerinin arkadaşlığı, komşularının dostluğu ile avunuyordu.

Yanlış anlamalarla dolu aşklar yaşamış, sonunda bir başına kalmış, bu sahil kasabasına yerleşmişti.

Kasabada yaşayan Ertuđrul bey emekli bir öğretmendi. Belma hanımı uzaktan tanıyor, beğeniyordu. O da Belma hanım gibi yalnız yaşıyordu. Biraraya gelip evlenseler daha mutlu olacaklarını, can sıkıntısından kurtulacaklarını dūřunuyordu.

Bu dūnyada, herkesin bir hayat arkadařı olmalıydı.

Bir gūn, Ertuđrul bey, cesaretini toplamış Belma hanıma evlenme teklifi etmişti. Kadıncağız utancından kıpkırmızı kesilmiş, sevinerek kabul etmişti. Ertuđrul beyi beğeniyordu.

Komřular toplanmıř, dūđūn yapılmıřtı. Böylece, yeni evli çift, geleceđe dođru birlikte adım atmıřlardı.

Kasabanın kūuk çocukları, anneleriyle birlikte parka giderlerdi. Anneler ađaç altındaki kanepelerde oturup sohbet ederken, çocuklar salıncakta sallanır, oyunlar oynar, kumdan tepeler yaparlardı. Kořmaca oynarken, içlerinden biri dūřer, ağlamaya başlardı. Anneler de çocuklarını alıp gitme zamanının geldiğini söylerlerdi.

Kasabanın iekleriydi çocuklar.

Öğleden sora, Akın, kıyıdaki kahveye uğramış, aycının hatırını sormuştu. aycı, kendine bir ırac arıyordu.

"Artık yetişemiyorum işlere." diyordu adam.

"Merak etme, birini bulursun." diyordu Akın. Arkadaşları ile ara sıra bu kahvede toplanırlardı. Halkın içine karışıp, basit yaşamları gözlemlemekten haz duyarlardı.

Asya, okuldan geriye kalan zamanında, bir işte çalışmak istiyordu. aycının bir ırac aradığını duyunca dosdoğru kahveye gitmişti.

"Bu iş sana göre değil. Kitapıda çalışsan daha iyi olur." demişti aycı.

Bunun zerine, Asya, kitabevine gidip Eda'dan yardım istemiřti. İlgili kiřilerle grūřtūkten sonra iře alınmıřtı.

Kitabevinde çalışırken insan ilişkilerini öğreniyor, kitaplar hakkında bilgi ediniyordu. Bazen köşeye çekilip, bir kitabın sayfaları arasında kaybolduğu da görülüyordu.

Kitabevinde çalışmak, Asya için yararlı bir deneyimdi.

Kasabada, bir klasik müzik konseri verilmişti. Oda müziği topluluğu, Bach'ın, Schubert'in yapıtlarını açık bir meydana seslendirmişti.

Eda, dinlerken büyük bir heyecan duymuş, Akın'ın koluna yaslanarak ürperişini, duygu yoğunluğunu duyurmak istemişti. Müziğin gücü sevgilileri birleştirmişti.

Akın ile arkadaşları, akşamüzeri, plaja gitmişlerdi. Birlikte yüzmüşler, ardından, sarı kumların üzerinde top oynamışlardı. Eda, hiç sudan çıkmak istememiş, uzun bir süre kulaç atarak yüzmüştü. Akşamın getirdiği huzur, denizin rahatlatıcı etkisine karışıyor, insanı dinlendiriyordu.

Birlikte geçirdikleri anların zevkini çıkarıyorlardı.

Küçük çocuklar ise, kıyıda ayrılmıyor, kovaları, kürekleri ile oyun oynuyorlardı.

Halk, kıyı kahvesinde toplanmıştı. Yüksek sesle konuşuluyor, çevrecilikten söz açılıyordu. Kasaba temiz tutulmalı, korunmalı, yeşillikler çoğaltılmalıydı. Halk elele vermeli, herkes üstüne düşeni yapmalıydı.

“Kasabanın yeşilini koruyalım arkadaşlar” diye bağıriyordu manav.

Akın ile arkadaşları da orada bulunuyor, olan biteni dikkatle izliyorlardı. Bu kasabada çiçekler açmalı, yeşillik öne çıkmalıydı.

Akşamüstü, Eda, fırına uğrayıp taze ekmek almıştı. Eve dönerken, yolda, tanıdık yüzlerle karşılaşmış, selamlaşmıştı. Akşam saatlerini çok seviyor, içine yumuşacık bir sıcaklık yayılıyordu.

Eve vardığında, hemen, sofrayı hazırlayan annesine yardım etmeye koyulmuştu. Genç kız küçük mutluluklarla doymayı biliyordu

Sabahleyin, balkona çıkmış, temiz havayı içine çekiyordu Eda. Sabahın serinliği, büyüü bir dünyayı çağırıyordu.

Kendini güçlü hissediyordu genç kız. İçinde, onu dürten bir heyecan vardı. Bu duygu, Akın'a duyduğu aşk ile birleşiyor, sanatta gerekli olan isteğe dönüşüyordu. Bir yapıt yaratmayı ne çok istiyordu.

Ağaçlar altındaki meydanda bir edebiyat evi kurulmuştu. Şairlerle yazarların yanısıra ressamalar, felsefeciler, müzisyenler de geliyordu buraya. Uzun tartışmalar yapılıyor, sohbet ediliyor, şiir dinletileri düzenleniyordu.

Kitap okuma köşelerine de yer ayrılmıştı edebiyat evinde.

Akın'ın arkadaşları, her gün, burada buluşup toplanmaya başlamışlardı.

Akşamüzeri, edebiyat evinde, arkadaşları ile oturan Akın, yazdığı roman hakkında konuşuyordu. Arkadaşlarına düşüncelerini soruyor, bir tartışma ortamı içinde yeni tasarılar doğuyordu.

Az sonra, Orhan Veli'den şiirler okunacaktı. Gençler, bir yandan çaylarını yudumluyor, bir yandan edebiyatın tadını çıkarıyorlardı.

Eda, Akın'ın ve bulunduğu ortamın etkisiyle edebiyata sarılmıştı. Kitapları inceliyor, hiç durmadan okuyordu. Bu arada, kısa öyküler yazmaya da başlamıştı. Bambaşka bir dünya keşfetmişti.

Akın, genç kızı bu konuda destekliyor, yazması için cesaret veriyordu.

Birkaç ay içinde bir öykü kitabı yazmıştı Eda. Bu ilk deneyim, önüne bir kapı açacaktı.

Akın ile buluştukları noktada, edebiyat ve sanat vardı. Bütünleşip, birbirleri içinde erimek istiyorlardı.

Evlenip sevgi dolu bir yuva kuracaklardı. Yazacakları kitaplar aşklarının, yaşam felsefelerinin bir simgesi olacaktı.

Sahil kasabasında yaşanan aşklar sonsuza dek sürecekti.

SAHNE YILDIZLARI

Akan, uçuşan renklerle gelen mevsim dönümlerinde aşkın içinden geçerdim, kelebekler gibi uçarcasına filmler diyarında gezinir, o anda *The Great Ziegfeld* adlı film, ısı ısı parlayarak şaşırtıcı sahne gösterileriyle gözlerimi kamaştırırdı. İneden yükselen dekorlar, dans eden kız ılı erkekli gruplar sahneyi çiçeklendiriyordu, herkes Ziegfeld gösterilerinde yer almak için tutuşuyordu, gösterileri sahneye koyan ünlü Ziegfeld'ı ise William Powell canlandırıyordu. Menekşeler, karanfiller, laleler açmıştı dört bir yanda, gülleri, papatyaları, akşamsefalarını toplamıştım bahçeden, *The Great Ziegfeld* adlı film sanki çiçek çiçek açmıştı. Bu filmde William Powell'a eşlik eden Louise Rainer, Myrna Loy gibi kadın oyuncular görünüyordu, onlar da gösteri dünyasının yıldızları arasındaydı, aynı zamanda da genç adamlarla duygusal ilişkiye giriyorlardı. William Powell yaşamının sonuna dek muhteşem gösterilerin hayallerini kuracak, sahneye şarkılı, danslı gösteriler hazırlayacaktı, bu filmin ardından hem William Powell'a, hem de Ziegfeld'a duyulan saygının bir simgesi olarak *Ziegfeld Follies* beyazperdeye sunulacaktı, ayrıca pek çok müzikal filmde *Ziegfeld* gösterilerinin adı anılacaktı. ...Aşk hayalleri akarken yıldızlardan ve yıldızcıklardan, geceyarısından geçiyordum, saatler sanki durmuştu, yakamoz ısıltısı içinde sürüklenirken dalgalar kayalıklarda köpürmüştü. Ay ışığının parlattığı *The Great Ziegfeld* adlı film gümüşsü siyah-beyaz görüntülerle yol alıyordu, ikimiz hep yaz gecelerini, karlı kış gecelerini, baharın gelişini düşünüyorduk. Sinema salonlarında Busby Berkeley'in koreografisini yaptığı *Gold Diggers of 1933*, *Gold Diggers of 1935* gibi filmleri, Doris Day'li müzikalleri, Ginger-Fred ikilisinin müzikal-komedilerini seyre koyuluyorduk, *The Great Ziegfeld* ise beraberinde *Ziegfeld Girl*, *Ziegfeld Follies* gibi filmleri beyazperdeye getiriyordu. Caz ısıltısı, havaifşek ısıltısı arasında gidip gelirken binbir gece rüyalarına karışıyordum, gökten salkım salkım yıldız yağarken şans diliyordum, sonra *The Great Ziegfeld* adlı filmin büyüüne kapılıyordum.

SICAK CAZ PARÇALARI

Öğleden Sonra Aşk adlı filmde, Audrey Hepburn ile Gary Cooper unutulmaz *Fascination* eşliğinde, dans ediyorlar, aşk saatleri geçiriyorlardı. Bu filmde Audrey Hepburn, sevdiği erkekten gerçek kimliğini saklıyordu... Marilyn Monroe, nehirde mücadele verdikleri anları anlattığı *River of No Return* adlı şarkıyı söylemişti, Robert Mitchum'la aşk yaşadığı aynı adlı filmde... Broadway oyunundan uyarlanan, Cole Porter'ın müziğiyle bezeli, *Kiss Me Kate* adlı filmde söylenen *So in Love* adlı şarkı, aşkın, tutkunun dayanılmaz gücünü, aşktan sarhoş bir insanın hislerini anlatıyordu. Yine aynı filmde, *From This Moment On* adlı parça, Ann Miller ve grubunun dansıyla süsleniyordu... Dean Martin *I Wish You Love* adlı şarkıyı söylerken, bir sevgiliye en içten aşk hisleriyle yaklaşıyor, en iyi dileklerle açılıyor. Bir kadın sevdiği erkeğin sevgisini ister öncelikle, ona sığınmak ister, erkeğin kendisine yaklaşmasını bekler, tıpkı Dean Martin'in söylediği *Let Me Love You Tonight* adlı parçadaki gibi... Aşktan başı dönmüş bir insanın söylediği bir şarkı: *I've got a Crush On You*, benim için anılarla yüklü. En derin hislere seslenen bir sevgiliye *You Go to My Head* söylenir, sarhoş bir biçimde, yine benim için bir parça... Aşka hep yakın dururum, çok kolay aşka tutulurum, bu yüzden Frank Sinatra'nın söylediği *I Fall in Love too easily* adlı şarkıyı çok severim. Doris Day'in *On Moonlight Bay* adlı filmde söylediği *Cuddle up a little Closer*, verandadaki salıncakta sallanan iki kişi içindi. Yine Doris Day'in mutfakta yemek yaparken söylediği *Ain't We Got Fun*, neşe dolu bir ezgiydi... *My Melancholy Baby* adlı şarkıyı, bir erkek sevgilisini çağırırken söylerdi. Dean Martin, *I'm Confessin' That I Love You* adlı parçayı söylerken aşkını en sonunda açıklıyordu. Aşk hislerimizi açıklamakta kararsız kalırız bazen, o zaman *Should I* adlı şarkı akla gelir, bu parça *Lord Byron of Broadway* adlı filmde söylenmişti. Bing Crosby'nin *Going Hollywood* adlı filmde söylediği *Beautiful Girl*, bir sevgiliye söylenecek ne hoş bir parça. Gece hayallerimi, başucumdaki caz parçalarını, müzikal filmleri sizinle paylaşmak istedim, caz müziği hep sizinle olsun.

SICAK GECELER

Şampanyalı davetlere katılmıştım, çılgınca dans ederken sanki kelebekler gibi uçmuştum, beyazperdedeki filmin büyüüne kapılıyordum, *The Great Ziegfeld* hep şarkılı, danslıydı, *Broadway Melody of 1940* ise Eleanor Powell'la Fred Astaire'ın birlikteliğini sunuyordu, gönlüm akmıştı. Yıldızları kucaklarken başım dönüyordu, göğe renkli balonlar fırlatıyor, siyah-beyaz film romantizmi yaşıyordum, Merle Oberon beyazperdede boy gösterirken *These Three* adlı filme ısıltılar dağıtıyordu, üçlü bir aşkı anlatan bu filmi içime derin derin çekiyordum. Ay ışığında şarkılar mırıldanıyor, bahçede geziniyordum, aşktan sarhoştum, baygın sesli, caz sarhoşu Bing Crosby'nin *Holiday Inn*, *Going Hollywood* adlı müzikal filmlerine karışmıştım, manolyalar aşkı yaşamıştım, gece göğü altında başbaşa konuşuyorduk, ellerimiz içiçeydi. Sinema tarihinden Frank Capra, William Wyler, Howard Hawks gibi yönetmenler geçiyordu, Marilyn Monroe sarışın güzelliğini sunarken sevişmeye çağırıyordu, *Otobüs Durağı*, *Bazıları Sıcak Sever*, *Gel Sevişelim* gibi Marilyn Monroe filmleri ardarda akıyordu, içimden yıldızlar geçmişti, sanki büyülenmişim. Gece okumalarında Faulkner'i, Hemingway'i, caz çağının yazarı Fitzgerald'ı baştacı ediyordum, kitapların sıcaklığına sokuluyordum, bir yandan da kedimin yumuşacık tüylerini okşuyordum, edebiyata tutkundum, sinemaya tutkundum, piyano başında caz ezgileri döktürmüştüm, çokça *ragtime* çalmıştım. Steinbeck'ten *İnci*, *Al Midilli* düşlerimi süslüyordu, *For Me and My Gal* adlı filmde, Judy Garland piyano çalarken, Gene Kelly şarkı söyleyerek eşlik ediyordu, birlikte geleceğe yönelik umutlar besliyorlardı. Ay ışıklı gece davetlerinden birine katılan Audrey Hepburn, *Sabrina* adlı filmde göz kamaştırıyordu, Billy Wilder'ın yönetiminde şoförün kızını canlandırıyor, erkek kardeşlerin arasına giriyordu. Lauren Bacall'la Gregory Peck *Designing Woman* adlı filmde biraraya gelmişlerdi, modacı kadınla, gazeteci erkeğin evliliği gülünç olaylar içeriyordu, şampanya içerken sarhoş olmuştum, dalgalarla sürüklenmişim, gökten yağın yıldızların güzelliğine kapılmıştım. Kuyruklu yıldızın ardından gidiyordum, şans diliyor, yaşam boyu sürecek bir aşk umut ediyordum, ay ışığı altında yitip gidecektim neredeyse, kalbimi aşka, sevgiye açıyor, yakamozlanan sular içinde yüzyüyordum, çiçeklerin arasında süzülüp kayıyordum.

SIHİRLİ AŞK SÖZLERİ

Birlikte geçirdiğimiz geceye noktürmler, prelüdlr, rapsodiler akıtırken, piyano başında yanyana oturuyorduk, arpejleri art arda döküyordum tuşlara, sanki bir aşk rüyası içindeydim, *My Dear Secretary* adlı filmde Kirk Douglas, çok satan romanlar yazarken sekreterleriyle aşk ilişkilerine giriyordu. Ünlü bir yazarı canlandıran Kirk Douglas, kendine yeni bir sekreter arıyordu, bu sırada verdiği bir derste, bir yazar olmak isteyen Laraine Day'le karşılaşacak, genç kadın onun yanında sekreter olarak işe başlayacaktı. Ne var ki, alışılmadık bir ev ortamıyla yüz yüze gelen Laraine Day hayal kırıklığına uğrayacak, komik olaylar art arda patlayacak, sonunda Kirk Douglas, genç kadınla evlenmek isteyecekti. Aşk romanları yazarken beklenmedik olaylarla karşılaşan yazar, genç ve güzel karısını kıskanıyor, aksilikler yüz gösteriyordu, finalde ise birbirlerine karşı duydukları aşkı açıklayacaklardı... İçimizde karanfiller açarken, yıldızlı geceyi caz ezgileriyle donatıyor, doğaçlamalarla gökyüzünü süslüyorduk, dönen plaktaki Dean Martin şarkıları eşliğinde dans ediyorduk, sonra piyano başına geçiyorduk. Bir köşede bekleyen trombonlar, trompetler, klarinetler ve kemanlar pencere kıyısına dökülen yıldızlara karışıyordu, ay ışığı buğulu buğulu süzülüyordu, başbaşa geçirdiğimiz geceyi caz çağı öyküleriyle taçlandırıyorduk. *My Dear Secretary* adlı filmde Laraine Day, bir yazar olma düşünüşü gerçekleştirecek, bir roman yazıp başarıya ulaşacaktı, ancak kocasının önüne geçmeyi istemiyor, genç adamı onurlandırmaya özen gösteriyordu. Piyano tuşları yaldızlandığında gece göğünde pırıl pırıl kayıyor, boğazda mehtap gezilerine çıkıyorduk, gece düşlerimize ise sinema tarihinden kopan Kirk Douglas'lı *Üç Kadına Bir Mektup*, *Young Man with a Horn*, Tennessee Williams'dan uyarlanan *The Glass Menagerie* ya da *Spartacus*, *Roma'da İki Hafta* gibi filmler karışıyordu. İpek hışırtıları içinde merdivenlerde salınıyordum, kadife eldivenler, danteller, yün şallar içinde ay ışığında geziniyordum, üzerimdeki kabarık etekli tuvalet alev alev tutuşuyordu, senin gözlerini kamaştırıyordum. Ay ışıklısı geceye rapsodiler hediye ederken, gökten aşk romanları, öyküler ve *My Dear Secretary* adlı film yağıyordu, şiirli, sihirli aşk sözleri fısıldıyordum kulağına, sonra birlikte yıldızlara doğru sürükleniyor, gökyüzünde uçuyorduk.

SIYAH-BEYAZ BİR AŞK

Alacakaranlıkta yürüyüş yapıyordum, akordeon çalan müzisyenlerin ezgilerini dinliyordum, *A Farewell to Arms* adlı filmde, sevgililer gecenin ıssızlığında buluşmuş, öpüşüyorlardı. Savaş zamanında, Gary Cooper, hemşire Helen Hayes ile tanışmış, bir aşk gecesi yaşamışlardı, Hemingway'in romanından uyarlanan filmde silahlar patlıyordu, güç anlar yaşanıyordu, aşkımı sözlere döküyordum, sararık yapraklar ıslanıyordu, içimi özlem kaplıyordu. Gary Cooper cephede yaralanınca hastaneye gönderilecek, hemşire sevgilisiyle tekrar biraraya gelecek, aşkları ateşlenecekti, evlenmek istiyorlardı, ne var ki Gary Cooper'ın cepheye dönme zamanı gelince ayrılacaklardı. Fıskiyeler geceyi delip geçiyordu, *A Farewell to Arms* siyah-beyaz bir hüznü sunuyordu, Frank Borzage'ın yönettiği filmde Adolphe Menjou da oynuyor, sevgililerin arasına girip çıkıyordu, kayalıklarda dalgaların köpürüşünü seyretmişim, fırtınalı gecelerimdin, sevgilimdin. Parıldayan yıldızlar gibi gökte kayıyorduk, Frank Borzage düşlerimizi süslüyordu, sevgililer yazdıkları mektuplarla birbirlerine ulaşamayacaklardı, Helen Hayes'in bir bebeği doğacaktı, bunu öğrenen Gary Cooper, onu aramaya koyulacaktı, ancak genç kadın hastaneye kaldırılmıştı, yaşaması olanaksızdı. Gecelerim gündüzlerim sendin, birlikte Gary Cooper'lı, Barbara Stanwyck'li *Meet John Doe* adlı filme karışıyorduk, bir gazetecinin yarattığı halk kahramanını seyreliyorduk, *Morocco*, *Desire* gibi filmlerde Gary Cooper'a, Marlene Dietrich eşlik ediyordu, *Mavisakalın Sekizinci Karısı* filminde ise Claudette Colbert-Gary Cooper çifti görünüyordu. Geceler boyu Hemingway'in *Aydınlık ve Temiz Bir Yer*, *Katiller*, *Kızılderili Kampı*, *Yağmur Altındaki Kedi* öykülerini okumuştum, sonra uykuya dalmıştım, gökte bir yıldız kaymıştı, penceremde mor karanfil açmıştı, ipek geceliğim esintide uçuşuyordu, gözlerimi açtığımda seni görmüştüm. Gary Cooper'la Audrey Hepburn'ün romantik birlikteliğinden oluşan *Öğleden Sonra Aşk*, Frank Capra'nın yönettiği *Mr. Deeds Goes to Town* bambaşka güzellikte bir dünyadan dökülüyorlar, biz hep kuyruklu yıldızın ardından gidiyorduk. Dışarıda soluklanıyordu gece, ağaç dalları rüzgarın ışılığıyla salınıyordu, *A Farewell to Arms* siyah-beyaz bir aşk sergiliyordu, sokakları adımlamıştım, göl kıyısına inip düş kurmuştum.

SÖZSÜZ BİR ARKADAŞLIK

Deniz kıyısındaki kahvede konuşma yoktu.

Birbirlerine hiçbir şey sormuyorlardı. Ne Ayşe İlhan'a, ne de İlhan Ayşe'ye soruyordu. Arkadaşlığın büyüsünü yitirmekten korkuyorlardı. Birbirlerini merak ediyorlardı, ama soru sormuyorlardı.

Tek yaptıkları müzik dinlemektir.

Müzik vardı yalnızca.

Birbirlerinin dünyalarını müzikle örüyorlardı. Konuşmuyorlardı. Müzik dinliyorlardı.

Deniz kıyısındaki kahve, müzik ile yaşıyordu.

Bir keman ile bir piyanonun sesi. Oda müziği idi bu. Beethoven'ın müziği idi. Ayşe ile İlhan, Beethoven'ı seviyorlardı. Bu noktada buluşmuşlardı.

Birbirlerine bakıyorlardı. Gözleri buluşuyordu. Soru sormuyorlardı. Konuşmuyorlardı. Beethoven'ı dinliyorlardı. Gökyüzü de Beethoven'ı dinliyordu. Bulutlar da. Yağmaya başlayan yağmur da. Islanacaklardı. Hiçbir şey yapmadılar. Kıpırdamadılar. Müzik devam ediyordu. Yağmur yağıyordu. Aldırmıyorlardı. Yağmurun sesini dinliyorlardı. Mutluluk buydu. Yağmur altında müzik dinlemektir. Bu mutluluğu paylaşıyorlardı. Bir serüvendi bu. Düşlerin serüveniydi. Müziğin, sevginin, gözlerin, yağmurun.

Birbirlerini merak ediyorlardı.

Birbirlerini özlüyorlardı.

Soru soramıyorlardı.

Kahvedeki meyve ağaçları sallanarak gürültü yapmaktan çekiniyorlardı.

Diğer insanlar, Ayşe ile İlhan'ı anlamıyorlardı. Anlaşılmak umurlarında değildi. Onlar da diğer insanları anlamıyorlardı. Çevrelerindeki yaşamı da anlamıyorlardı. Yaşam, birlikte olmak ama konuşmamaktı. Konuşmadan yağmur altında müzik dinlemektir.

İlhan, müziği elleriyle tutmak istedi.

Müziğe dokunmak istedi.

Müzik akıp gidiyordu. Onu yakalamak çok zordu. Zaman da akıp gidiyordu. Müziği yakalamak, zamanı yakalamaktı. Ayşe'yi yakalamaktı. Belki o zaman, merak ettiklerini öğrenebilecekti.

Ellerini uzattı. Müzik, parmaklarının arasından kayıp gitti. Yağmur gibi. Yağmur da parmaklarının arasından kayıp gidiyordu. Ayşe de aynısını denedi. O da müziği yakalamak istiyordu. Ama boşuna. O zaman karar verdiler. Bir bakışla anlaştılar. Müziği keseceklerdi. Sona erecekti müzik. Beethoven da.

Müzik durdu.

Birbirlerine baktılar ve ilk kez konuştular.

Olup bitene seyirciydi kıyıdaki kahve.

ŞANS YILDIZI

Gece akıyordu gökyüzünden. Aktıkça parktaki yaşama karışıyordu. Yıldızlar kayıyordu birer birer. Sözcüklere karışıyorlardı.

Yıldızlara bakarak düşünüyordu Mete.

- Ne düşünüyorsun? diye sordu Şermin.

- Yıldızı, dedi Mete.

- Hangi yıldızı?

- Şans yıldızını, diye cevap verdi Mete. Bizi biz yapan şans yıldızını. Seni, beni, bu geceyi, bu parkı, bu konuşmayı yapan şans yıldızını.

Şermin, Mete'nin gözlerinin içine baktı.

- Geçmişini anımsıyor musun? diye sordu Şermin.

- Geçmiş, yıldızda görüyorum, dedi Mete. Sen görmüyor musun?

- Hayır.

Bir yaprak, döne döne düşüyordu.

Kanepeler bomboş bekliyordu.

Gecenin içindeki parkı sessiz kaplamıştı. Mete'nin gözleri sessizliğin içinde yüzüyordu. Şermin, gecenin ortasında bir soru sordu.

- Bana yardım eder misin? diye sordu Şermin.

- Ne için?

- Yıldızımı bulabilmem için. Yaşamımı görebilmem için.

Bir yıldız daha kaydı. Şermin yardım istiyordu. Buz gibi olmuştu heyecandan. Mete ona yardım edecek miydi?

Geceye çıktı Şermin. Geceye seslendi.

- Gece, bana yardım et.

- Geceyi zorlama, dedi Mete.

- Neden?

- Gece, istediği ile konuşur, dedi Mete. Şans yıldızı, istediğine görünür.

Park usul usul soyunuyordu. Ağaçları, çiçekleri geceye veriyordu. Yıldızları gecedan alıyordu.

Mete, şans yıldızını görebiliyordu. Düşleri vardı Mete'nin. Düş gücü kuvvetliydi. Şermin ise düş kurmuyordu. Düşünmüyordu. Gözleri, bakışları kendine dönük değildi.

Birdenbire, Gershwin'in sıcak ezgileri ile doldu park. Mete dinledi ezgileri.

- Belki müzik, dedi Mete. Belki müzik her şeyi değiştirir. Müziği dinlemeyi dene.

Şermin, müziği dinlemeyi deneyecekti. Anlamayı deneyecekti. Bestecileri anlamayı.

George Gershwin'i

Cole Porter'ı

Jerome Kern'ü

Irving Berlin'i

Kendini bulmayı deneyecekti Şermin. Kendi yaşamını. Kendi şans yıldızını. İlk kez, bir müzik eserini sonuna kadar dinledi. Duyarlı olmaya çalıştı. İlk kez, düşlemişti müziği.

Park, milyonlarca yıldıza açıldı.

- Milyonlarca yıldız, dedi Şermin, gökyüzüne bakarak.

- Düş gücünü bir kez daha zorla, dedi Mete.

Şermin düş gücünü zorladı ve şans yıldızını gördü.

UNUTULMAYAN FİLMLER

An American in Paris adlı film, Paris'teki ressamların, müzisyenlerin, sanatçıların yaşamlarından kesitler sunarken, bir aşk öyküsü anlatıyordu, bu arada genç balerin Leslie Caron'u da dünyaya tanıtıyordu. Otuzlu yıllarda Bing Crosby pek çok müzikalde yer almıştı; *The Big Broadcast*, *Going Hollywood*, *Anything Goes* gibi filmlerin ardından Bob Hope ve Dorothy Lamour'la yol filmlerinde rol almıştı. *Coney Island* 'da Betty Grable şarkı söyleyip, dans ederek yeteneğini sergilemişti, bu filmde *Put Your Arms Around Me*, *Honey* adlı şarkı da yer alıyordu. George Gershwin'in müziği filmlerde de kullanılmış, *Somebody Loves Me*, *Our Love is Here to Stay* gibi müzik parçaları hep en sevdiklerim arasına karışmıştı. *Gigi* adlı film, on dokuzuncu yüzyıl sonu, yirminci yüzyıl başı Paris'i arkasına alıyor, şarkılarla, romantizmle bezeniyordu. *Cabin in the Sky* adlı filmde Ethel Waters yer alıyor, *Taking a Chance on Love* adlı şarkıyı söylüyordu, dönemi için oldukça yenilikçi bir film. *The Jazz Singer* ilk müzikal film; bu filmde Al Jolson yer alıyor, yeteneğini sergiliyordu, ardından otuzlu yıllarda *Broadway Melody* serisi başlayacaktı: *Broadway Melody of 1936*, *Broadway Melody of 1938*, *Broadway Melody of 1940*. Su perisi Esther Williams ise, suyun içinde, bazen bir gölde dans edercesine yüzerek, milyonların gönlünü kazanmıştı, Cyd Charisse'in de rol aldığı *On an Island With You* bu filmlerden biriydi. Sessiz film döneminden, sesli film dönemine geçişi anlatan *Singin' in the Rain* de, yine Cyd Charisse'in dans ettiği bir film. *Some Like it Hot* ise caz müziğiyle salınan, Marilyn Monroe'nun başrolde görüldüğü, Billy Wilder yönetiminde bir komedi. Judy Garland ile Deanna Durbin henüz gencecik birer yetenek iken, *Every Sunday* adlı filmde rol almışlar, piyano başında şarkı söylemişlerdi, Deanna Durbin ayrıca *Can't Help Singing*, *100 Men and a Girl* gibi filmlerde de yer alacaktı...

YAĞMUR ALTINDA

Yağmurlu bir günde iskelenin önünde buluşmuş, içimizi kaplayan yoğun hislerle birbirimize sokulmuştuk, bedenlerimiz birbirine değmişti, aşkımız yağın yağmura karışıp, gökyüzünden Gary Cooper'ın romantik bir şairi canlandığı *Mr. Deeds Goes to Town* adlı film akıyordu. Yüklü bir servet üzerinde hak kazanan Gary Cooper, parasını yoksullara dağıtmayı düşünüyor, böylece çevresindeki herkesi şaşırtıyordu, gazeteciler ansızın dört bir yanını kuşatmıştı. Bu arada genç ve güzel Jean Arthur'la tanışan Gary Cooper, genç kadına aşk hisleri duymuştu, bir gece birlikte gezintiye çıkmışlar, sokaklardan, parklardan geçmişlerdi, alacakaranlıkta aşklarını açıklamışlardı. Lokantada pencere kenarında başbaşa oturup konuşurken, yağın yağmuru gözlüyorduk, eski ahşap evler tüm sıcaklığıyla camdan görünüyordu, *Mr. Deeds Goes to Town* adlı filmde mutluluk yakındı, Gary Cooper'la Jean Arthur'un aşkları gökyüzünde pırl pırl parlayacaktı. Yağmur altında yürürken bedenine yaslanıyordum, sıcaklığın beni sarhoş ediyordu, Frank Capra'nın filmleri yağın yağmura karışıyordu, *Lady For A Day*, Clark Gable'ın başrolde görüldüğü *Bir Gecede Oldu*, kar yağışlı bir romantizm sunan *It's A Wonderful Life*, James Stewart'ın idealist düşünceleri beyazperdeye yansıttığı *Mr. Smith Washington'a Gidiyor* adlı Frank Capra filmleri bizim yağmur altındaki hayallerimizdi. Yağmurda taksiye bindiğimizde kolun koluma yaslanmıştı, parlayan sıcacık gözlerle bakmıştın bana, yüzüme doğru eğilip soluğumdan öpmüştün, ansızın aşk hisleri akıyordu, çevremizi yıldızçiçekleri, küpeçiçekleri kuşatmıştı, üstümüze başımıza güller dökülmüş, kendimizden geçmiştik. Alacakaranlıkta çiseleyen yağmuru gözlüyordum, aşk hayalleri içinde sürükleniyordum, başbaşa geçirdiğimiz dakikalar gözlerimin önüne yağıyordu, sinema tarihinden kopan Gary Cooper'lı *Meet John Doe*, yine Gary Cooper'ın Barbara Stanwyck'le başrolleri paylaştığı *Ateş Topu*, Hemingway'den uyarlanan *Silahlara Veda* alacakaranlık düşlerime karışıyordu. Yağmur altında aşk saatleri geçiriyorduk, aşk dolu gözlerle tutuşan bakışlar gönderiyorduk birbirimize, kollarına sığınırken gece usul usul iniyordu, *Mr. Deeds Goes to Town* adlı film ay ışıklı gecede parlarken, gökten yağın yıldızlar üstümüzü örtüyordu.

YAZ GECESİ AŞKLARI

Şampanyalı bir yaz gecesi davetinde çimenlerin üzerine sere serpe uzanmıştım, meyveli, alkollü kokteyller çalkalanıp geceye akıtılıyordu, *The Philadelphia Story* adlı filmde Katharine Hepburn, James Stewart'ın kollarında sırlısıklam sarhoş olmuştu. Ay ışığı gökte dağılıyordu, dağlar gecenin gizlerine sarınıp mora kesmişti, Katharine Hepburn'ün düğünü merakla bekleniyordu, genç kadının eski kocası Cary Grant da gelmişti, bir eğlenti çevreyi kasıp kavuruyordu. Bana sonsuz coşumlar, umutlar veriyordun, içimi yaşama sevinciyle dolduruyordun, seninle çok mutluydum, birlikte beyazperde düşlerinde geziniyorduk, yakamozlar arasında yitip gidiyorduk. *The Philadelphia Story* adlı filmde gazeteci James Stewart düğünün öyküsünü yazacaktı, Cary Grant ise eski karısıyla tekrar evlenmeyi düşünüyordu, alacalı yıldızçiçekleri gibi renk renk açmıştım, bir kadeh şampanyayla sarhoş olmuştum... Sinema tarihinde düşler siyah beyaz parıltılarla akıyordu, içimden ay ışığı geçiyordu, sana ay ışığını, yıldızları art arda sunuyordum, elmas kesimli yıldızlar gökte parlıyordu. Katharine Hepburn'ün baş rolde görüldüğü *Alice Adams*, *Küçük Kadınlar*, *Song of Love*, Humphrey Bogart'la birlikte çevirdiği *Afrika Kraliçesi* hep birbirinden hoş gece düşleriydi. Dantelalı aşklar diyarından gelen filmler iç dünyamı sarıp sarmalıyordu, ay ışığı kumsalında gezinirken kıyıda rüzgarın kokusunu içimize çekip, çakıltaşları, midye kabukları topluyorduk. O yaz gecesi gökteki yıldızlara uzanıyorduk, yönetmen George Cukor'un filmlerine karışıyorduk, sarışın bomba Jean Harlow'un ışıldadığı *Dinner at Eight*, avukatlarla ilgili romantizm sunan *Adam's Rib*, Audrey Hepburn'ün başrolde görüldüğü *My Fair Lady* hep yönetmen George Cukor'un filmleriydi. Kalp ağrısı günlerim hep seninle dopdoluydu, içim aşkla, heyecanla titriyordu, hep o aşk için çarpan yürek... Limanda gezinirken gözlerim seni arıyordu, bir gece ansızın karşıma çıkmıştın, seni geceleyin otelde bulabildiğim için ne çok sevinmiştim, yaz hatıraları hep unutulmayanlar arasına karışmıştı, o şarkılar, o fısıltılar yaz gecelerini aşkla sarmıştı.

YAZ GÜNLERİNİN BÜYÜSÜ

Yaz mevsimi, beraberinde piyano çalışmalarını getirmişti. Gündüzler ve geceler, müziğin büyüğü içinde geçiyordu.

İki piyanoda birlikte çalışma düşüncesi, Altan Onan'ın buluşuydu. Bahar Dürer'in bir plağını dinledikten sonra onunla konuşmuş, birlikte bir konser vermeyi teklif etmişti. Ünlü piyanistin sözleri, genç hanımı hem sevindirmiş, hem heyecanlandırmıştı. Altan Onan tarafından beğenilmek büyük bir mutluluktu.

Yaz günlerinde, havanın olağanüstü güzelliği sarhoş ediciydi. Bu durum, Bahar'ın evinde gerçekleşen piyano çalışmalarını olumlu bir yönde etkiliyordu.

Gökyüzünün masmavi parladığı bir gün, *Cheek to Cheek* adlı parçayı çalışıyorlardı. Müziğe düşsel bir nitelik kazandırmaya özen gösteriyorlardı. Altan, renkli bir tuşe kullanmaları gerektiğini söylüyordu. Mükemmele ulaşınca kadar çalışıyorlardı.

“Bildiğiniz gibi, bu parça bir Astaire-Rogers müzikalinde yer almıştı.” dedi Altan. “Dans sahnelerini yaşatmalıyız.”

“Size katılıyorum. Fred Astaire büyük bir zerafetle dans ederken, Ginger Rogers ile birlikte uçuyordu sanki.” dedi Bahar. *Top Hat* adlı filmde dans edişlerini defalarca izlemişti.

“Daha yumuşak dokunuşlara yer vermeliyiz.” dedi Altan. Düşüncesini anlatabilmek için, piyano başındaki genç hanımın yanına gidip bileklerine dokundu. Yakışıklı adamın bu hareketi, Bahar'ın içini alevlendirdi. Altan'a beslediği hayranlık duyguları yoğunlaşmıştı. Hissettiklerini belli etmemeye çalışarak tekrar müziğe yöneldi.

Akşamüstü hafif bir esinti çıkmıştı. Bahar'ın evinin bahçesindeki ağaçların altında yürürlerken, rüzgâr genç hanımın dalgalı saçlarını okşuyordu.

“*True Love*, gerçekten de çok hoş, çok huzur verici bir parça, değil mi?” diye sordu Altan.

“Evet, içimi soran mutlulukla, kendimi müziğin kollarına bırakıyorum.” dedi Bahar kızarak. Gözleri ıslık ıslık parlıyordu.

Altan, bu parçanın söylendiği bir filmde söz açtı. *High Society* adlı filmin bir sahnesinde, Bing Crosby *True Love*'ı söylerken, Grace Kelly de ona eşlik ediyordu. Balayılarını geçirdikleri tekneyle denize açılırken büyük bir aşk yaşıyorlardı.

High Society adlı filmde Frank Sinatra, Louis Armstrong gibi müziğin devleri yer almıştı. Altan, filmin hoş ezgilerle bezeli bir şölene dönüştüğünü söylüyordu.

“Grace Kelly’yi beğenirim, ancak Jennifer Jones’un *Love is a many-splendored thing* filmindeki duygusallığını yeğlerim.”

“Jennifer Jones, çok zarif ve hassas bir hanımı canlandırıyordu. Tıpkı sizin gibi.” dedi Altan. Güzel hanımın çekiciliği karşısında kayıtsız kalamıyordu.

Genç adamın bu sözleri üzerine, Bahar gözlerini indirdi. Altan’ın bakışlarını üzerinde hissediyordu.

“Artık içeri girelim mi?” diye sordu Altan nazikçe.

“Nasıl isterseniz.”

Altan, yakın dostu Erdal ile Taksim’deki Marmara Oteli’nin kafesinde oturuyordu. Müzik çalışmalarından söz ediyorlardı.

“Bahar Dürer ile birlikte çalışıyoruz. Bir konser vereceğiz.” dedi Altan.

“Adını duymuştum, ancak kendisini hiç dinlemedim.” dedi Erdal.

“Ben bir plağını dinlemiştim. Zaten onunla çalışma düşüncesi de farklı yorumunu duyunca doğru.”

Arkadaşlıkları okul yıllarına uzanıyordu. Birbirleriyle düşünce alışverişi yapar, yaşadıklarını paylaşırlardı. Sohbet ederlerken bir yandan da serinletici içkilerini yudumluyorlardı.

“Neler çalışıyorsunuz?” diye sordu Erdal.

“*As time goes by, Cheek to Cheek, Please...* Şu anda *Please* üzerinde çalışıyoruz.”

“Evet, o parçayı biliyorum. Bing Crosby’den dinlemiştim.”

Altan, *Please* adlı parçanın kendisini etkilediğini söylüyordu. Müzik, güzel bir hanımın önünde diz çöküp yalvaran bir adamı düşündürüyordu. Yakışıklı piyanist, kendini o adamın yerine koyuyordu.

Yıldızlı bir gecede, Bahar'ın evinde, plaklar, kitaplar, siyah-beyaz fotoğraflar arasında oturuyorlardı. Piyano çalışmaları az önce bitmişti. Harry James ile orkestrasının bir plağını inceleyen Altan, caz müzisyeninin altın trompetinden söz açtı.

"Harry James, trompetiyle milyonların gönlünü kazanmıştı." dedi Altan.

"Harry James, filmlerde de rol almıştı. Onu Betty Grable'lı bir filmde gördüğümü hatırlıyorum. *You made me love you* adlı parçayı çalıyordu." dedi Bahar.

"Evet, o parça bu plakta da yer almış."

Masada duran siyah-beyaz bir fotoğraf Altan'ın gözüne çarptı. Fotoğrafta, Jennifer Jones ile William Holden başbaşa bir poz vermişlerdi. Altan, birdenbire özelemlerine doğru sürüklendiğini duyumsadı.

Bahar, trombonun kralları olan Glenn Miller ile Tommy Dorsey'nin bir plağını ortaya çıkardı.

"Bu parçaların hepsi birbirinden güzel." dedi Altan, plağın kapağındaki yazılara göz atarken.

Açık pencereden yıldızlar görünüyordu. Sanki evin içine yağıyorlardı.

"Özellikle *Moonlight Serenade* adlı parçayı çok beğenirim." dedi Altan. O anda, Bahar'ın gözlerine öyle sevgi dolu baktı ki, genç hanım içinin eridiğini hissetti.

Geceleyin, Bahar yatağına yatıp gözlerini kapadığında *Gigi* adlı filmi düşünüyordu. Bu filmin müziğini Altan ile birlikte çalışmışlardı. Leslie Caron'lu, Maurice Chevalier'li incelik dolu bir film. Bir kız çocuğunun âşık olduğunu fark ederek genç bir hanıma dönüşmesini konu alıyordu. Bahar, iç açıcı ezgilerle dolu filmde, en çok *Gigi* adlı romantik parçayı seviyordu.

Bahar'ın gözlerinin önünde *Gigi*'yi çalışmaları canlanıyordu. Genç hanım, Altan'ın yanında, yanaklarının al al olmasına engel olamamıştı.

Yaz mevsiminde, İstanbul'da caz festivali etkinlikleri sürüyordu. Bir gece, AKM'de ünlü bir caz şarkıcısının konseri yer alıyordu. Bahar, konsere küçük yeğeniyle birlikte gitmişti. Saçları örgülü ufak kızın yüzü, Bahar'ın çocukluğunu andırıyordu.

Bahar, konserin bitiminde, bir rastlantı sonucu Altan ile karşılaşmıştı. Gecenin ilerleyen saatlerinde, çıkış kapısına doğru ilerlerken göz göze gelmişlerdi.

“Konsere geleceğinizi bilmiyordum.” dedi Altan.

“Son anda karar verdim.” dedi Bahar.

“Nasıl buldunuz konseri?”

“Harika. Sanatçının olağanüstü bir sesi var. Bu arada, sizi yeğenimle tanıştırayım.”

“Merhaba. Nasılsınız?” dedi Altan, küçük kıza doğru eğilerek. Küçük kız utanarak gözlerini kaçırdı.

“Gershwin’in yorumlanışı çok etkileyiciydi.” dedi Bahar.

“Aynı düşüncedeyim. Çalışmalarımızda bize de esin kaynağı olabilir.”

Bu mutlu rastlantı, birbirlerine bağlandıklarını fark etmelerini sağlamıştı. O gece, sanki birbirlerinden hiç ayrılmak istememişlerdi.

Altan, arkadaşı Erdal’ı, çalışmalarını dinlemesi için çağırmayı düşünmüştü. Bu konuda, Bahar’a da danışmış, genç hanım bu önerisini kabul etmişti.

Erdal, onları dinlemeye geldiğinde, müziği paylaşımlarındaki güzellik karşısında şaşkınlığa düşmüş, beğenisini dile getirmişti.

Piyano başındaki Altan, arkadaşının, *As time goes by* adlı parçayı yorumlayışları hakkındaki düşüncelerini öğrenmek istiyordu.

“Casablanca’yı düşünmeden edemedim. Siz de tıpkı filmdeki gibi büyük bir aşkın anılarını yaşıyorsunuz. Oldukça başarılısınız.” dedi Erdal.

“Teşekkürler. Elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz.” dedi Altan.

Erdal, ikisinin arasında duygusal bir ilişki olduğunu sezinliyordu. Belki de Altan, hep özlem duyduğu bir aşka kavuşmak üzereydi.

Altan, *Casablanca* adlı film için sonsuz heyecanlar duyardı.

Savaş sırasında geçen film, en dayanılmaz aşk öykülerinden birini yaratıyordu. Humphrey Bogart, yürekleri çarptıran bir âşık rolünü oynarken, çevresine ışık saçan Ingrid Bergman, beyazperdenin en alımlı hanımlarından biri olup çıkıyordu. Birlikte nice duygulandırıcı anlar yaşıyorlardı.

Yakışıklı piyanist, filmin ünlü müziği *As time goes by*’a kalbinde özel bir yer ayırmıştı. Bu parçaya olan tutkusu, piyano çalışmalarında da kendini belli etmişti.

Bahar'ın müziği yorumlayışında yumuşacık bir romantizm hissediliyordu. Altan, genç hanımın yeteneğinden, hassas ruhundan etkileniyordu. *You were meant for me* adlı parçayı çalarlarken, birbirlerinin kurduğu müzik cümlelerini devam ettiriyorlardı.

“Gene Kelly’nin sesi hâlâ kulaklarımda” dedi Bahar.

“*Singin’ in the rain* adlı filmde, bu parçayı Debbie Reynolds’a söylemişti.” dedi Altan.

“Genç hanım mavi tüllere bürünmüştü. Elbisesi esintide hafifçe uçuşuyordu.”

“Film sahnelerini yaşıyor gibisiniz.”

“Siz de öyle.”

Bir düşün içinde konuşuyorlardı sanki. Sözcükler, müziğin yumuşaklığında akıp gidiyordu. Birbirine “aşık olduklarının bir belirtisiydi bu.

Altan, genç hanıma içine açmaya gereksinim duyuyordu. Birlikte çalışmaya başladıklarından beri ilişkilerinde bir takım gelişmeler gözlemliyordu.

“Aramızda bir gerginlik hissediyorum.” dedi Altan, anlamlı bir şekilde Bahar’ın gözlerinin içine bakarak. “Nedenini biliyor musunuz?”

“Hayır” dedi Bahar. Bu soruya nasıl bir yanıt vereceğini bilememişti. Birdenbire bir duygu selinin sarhoşluğuna kapıldığını hissetti. Heyecanla beklediği anın geldiğini hissederek, gözlerinden akan birkaç damla yaşa engel olamadı.

“Nedeni bu gözyaşları, sevgilim” dedi Altan, genç hanımın gözyaşlarını silerek. “Her şeyin açıklaması burada.”

Altan, tekrar çalışmaya dönebileceklerini söyledi. Tüm duygularını dökene kadar çalarak, birbirlerine olan sevgilerini sözsüz bir şekilde açıkladılar. Verecekleri konserler ile bundan böyle piyano ikilisi olarak tanınacaklardı.

YAZ MEVSİMİ, KIŞ MEVSİMİ

Akan kar taneleriyle saçlarımı süslüyor, içimin sıcaklığını yağın kar altında söndürmeye çabalıyordum, *Holiday Inn* adlı filmdeki müzikli, danslı gösterilere katılıyorduk. Mevsimlerden yazsa kış özlerim, eğer kışsa yaz mevsimini özlerim. Yaz mevsimindeyiz ve ben serin, soğuk kış, hafif esintili sonbaharı özleyorum. *Holiday Inn*’deki karla kaplı otelde seninle baş başa bir tatil geçirmeyi hayal ediyorum. Bing Crosby, en derin hislerini, aşkını bir gece şömine başında açıklayacaktı, yağın kar, piyanonun yanındaki süslü çam ağacı, *White Christmas* adındaki şarkı... Bing Crosby, Fred Astaire’la bir rekabet içine girecekti, ortalık caz şarkıları, caz danslarıyla kasıp kavruluyordu, tatillerde otelde özel gösteriler düzenleniyordu. Seninle gökyüzüne yükselmıştik, yıldızlar arasında *Easy to Dance With* adlı şarkı eşliğinde dans ediyorduk, filmdeki bir şarkıydı. Beni kollarınla sarıp sarmalamıştın, yıldızlar da göz kırpyordu, ama mevsimlerden kış değildi, yaz mevsimindeydik. Ay ışığı kumsalında baş başa bir gece geçiriyorduk, belki bir yerlerde bir kamp ateşi, birkaç odun çitirtisi... Dalgaların sesi kulaklarımda, kıyıda ne mutluyduk, o an kış mevsimini özlemiyordum, yaz en sevdiğim mevsim olmuştu birdenbire. Yakamoz ısıltısına kapılıp kendimi dalgaların kucağına bırakmıştım, sıcak gecede sulara serinliyordum, sen de yanımdaydın. Baştanaşağı ısıltılar içindeydin, yakamoz ısıltısıydı bu, saçlarım sırlıslıklamdı, üstelik sırlıslıklam aşk hislerine kapılmıştım yanında. Açıklara doğru yüzecektik, geceyarısı olmuştu, kendimi bir film karesinin içinde hissettim, yaşadıklarım gerçek olamayacak kadar güzeldi... Bu arada Bing Crosby, otelde beste yaparken, sevgilisini kaybetmekten korkuyordu, onunla evlenmek istiyor, bir çift olduklarında müzikli gösteriler düzenleyebileceklerini düşünüyordu. Suların derinliklerinde bir yerde, en dip hislerle buluşmuştuk seninle, piyano başında bir uçtan bir uca gidip gelmiştik, kırmızı güllerin aşkını yaşamıştık, besteler, caz müziği içimizi sarmıştı, kendimizi müziğe, aşka vermiştik.

YAZ RÜYASI

Romantik gece yıldızlarını yakalıyordum bir çırpıda, alt alta, üst üste dizip, çalkalayıp, sonra elmas kesiminde, gökkuşağı rengine köpüklerle dağıtıyordum. Uzak yıldız rüyalarına dalıp gidercesine serin sulara bırakıyordum kendimi, ardından göl çiçekleri, okyanus bitkileri, yosunlar, mercanlar ve balık sürüleri arasında yitip gidiyordum. Yaz gecesi kumsallarında ay aşkları yaşamıştım, çıldırısıya sevmeler, alt üst bedenler, şampanya kadehleri, yakındaki otellerden duyulan dans müziği... Usul usul caz müziğinin salınışına bırakıp kendimi, gece dağlarının suya gömülüşüne tanıklık ediyordum, kıyılarda hayallere sürüklenen çiçekler, otlar, gül çalılıkları, geceyarısı aşkının içinden geçiyordum. Yaz mevsimi aşkımdan derinden yaşamıştım, o çalkantılı günler, geceler boyu bitmeyen sızı, bitmeyen müzik, hep o duyulan ağır, heyecandan boğulmuştum neredeyse, yakıcı, tutkulu, acılı... Böylesi bir aşka düştüğüm sıcak gecelerin zamanında açık hava sinemalarında rüyalar aleminde gezinmişim, beyazperdede gördüğüm Marilyn Monroe'yla sanki özdeşleşmiş, sevgilime yudum yudum Marilyn aşkları sunmuştum. Dalgaların köpürmesiyle aklımı yitirirken, ıslıl ıslıl parlayan oteller, dört bir yandan duyulan müzikle aşk sarhoşu olmuştum. Ay ışığı altında kıyıları, koyları sanki yakamoz ışıltısıyla tutuşuyordu, seninle bu büyüleyici geceyi seyretmeye koyulmuştum, sözcükler birbirini kovalıyordu, kahkahalar art arda dökülüyordu dudaklarımızdan... Köpüren içkiler bardaklardan taşıkça kahkahalar boşalıyordu, otelin barında müşteriler çakırkeyifti, yaz gecesi tüm çılgınlığıyla yol alıyordu. Sinema tarihine, caz tarihine doğru uzanırken hep Marilyn gibi parlıyordum, sanki Marilyn ışıltısına baştanasağı sarınmıştım. Kahkaha çiçekleri, küpeçiçekleri, hercaimenekşeler, güller akıyordu yüzümden, duyduğum aşktan gece yıldızlarının renklerine bürünmüştüm, yaz gecesi hayallerine kapılıp gitmişim. “Neyin var?” diye sormuştum sana. “Neden çarşaflara sarınıp yatıyorsun sürekli?” “Hastayım” demiştin. “Seni ben mi hasta ettim?” diye sevecenlikle seni okşamıştım. Yakalandığın aşk hastalığı yaz gecesi rüyaları arasına karışmıştı.

YILBAŞI GECESİ

Yılbaşı gecesi yağan karı gözlüyordum pencereden, birer birer dökülen kar taneleri, parça parça, süzülen, eriyen. Yanıbaşına gelip dudağıma bir öpücük kondurdun, ansızın derinliklerde bir yerde kaybolmuştum, bir sarhoşluk anıydı bu. O güzel yılbaşı şarkıları, o güzel, süslü yılbaşı çamları, her birinden istiyordum yılbaşı gecesi için. Bana vereceğin hediyeleri sabırsızlıkla bekliyordum, belki de kalp şeklinde bir müzik kutusu, kim bilir? Yağan kar, usul usul geceye akan, içime sızan, aşka doğru uzanan, seninle birlikte müzik eşliğinde dans etmek istiyordum, ya da piyano başına geçip yanyana, tuşlarda bir gezintiye çıkmak...Saatin on ikiyi vurmasını bekliyordum, bir öpücük daha kondursan dudağıma, sana sarılmak dünyadaki en güzel his, senin sarhoşluğun, senin sıcaklığın, büsbütün darmadağın olmuştum. Kendimden geçmiştım, diğer bir deyişle altüst olmuştum. Sokağa çıkıp yağan kar altında yürüyelim mi? Kartopu oynayalım mı birlikte? Ama yine de evin sıcaklığında başbaşa kalmak en güzeli. Eski siyah-beyaz bir yılbaşı filmi seyretmeye koyulmuştuk; Bing Crosby'li *Holiday Inn* adlı film ya da yine Bing Crosby'nin başrolde görüldüğü *White Christmas* ne güzeldi, romantizm dalgaları içimizi sarmıştı, bu filmlerdeki caz şarkıları, Noel şarkıları ne denli kulak okşayıcıydı. Biraz da piyano çalmak istiyordum ama. Ne olursa olsun beraber çalalım ama. Piyano tuşları üzerinde kar taneleri gibi kayalım, caz müziği aşkımızı paylaşalım, biraz George Gershwin besteleri, biraz Cole Porter besteleri... Piyanoda ezgiyi tane tane dökelim tuşlara, sindire sindire çıkaralım ezgiyi, müziğin gizlerine varalım, doyumuna ulaşınca kadar. Noel şarkıları söylemeyi de unutmayalım. Yılbaşı gecesini müzikle, filmlerle, hediyelerle ve aşkımızla kutlayalım. Birbirimize karşı duyduğumuz aşkı akıtalım, açıklayalım, her şeyden önemlisi doyasıya yaşayalım. Saat on ikiye yaklaşıyor, kar yağışı hızlandı, caz müziği hızlandı, dönen plakta caz şarkıları, parıltılı çam ağacının altında hediyeler, tümü bizi bekliyordu. Yeni yıla giriyoruz sevgilim ve ben seni çok seviyorum. O güzel yılbaşı gecesinde aşkla soluk alıyor, aşkla yaşıyor, yeni yıla birbirinden güzel düşlerle, umutlarla giriyorduk.

YILDIZ KIRPINTILARI

Süslü, parıltılı ağacın altına yerleştirdiğim hediyeleri art arda sana verirken, kucak kucak yıldız dağıtıyordum, aşk öpücükleri sunuyordum, ay ışığını kadehlere döküp çalkalıyordum, *How to Marry A Millionaire* adlı filmde genç ve güzel kadınlar milyoner avına çıkıyorlardı. Lauren Bacall, Marilyn Monroe, Betty Grable gibi bir dönemin en gözde yıldızları biraraya gelip, milyonerlerle evlenmeyi tasarlıyorlar, böylece birlikte bir apartman dairesine yerleşerek planlarını uygulamaya koyuluyorlardı. Baştanaşağı ışıltılı Marilyn, çok zengin bir erkekle evlenmeyi umarken, uçakta karşılaştığı bir adama aşk hisleri besleyecekti, Betty Grable saf, temiz hislerine kapılıp yoksul bir gence tutulacaktı, Lauren Bacall ise parasız sandığı, gerçekte ise oldukça zengin olan yakışıklı bir erkekle ilişki yaşayacaktı. Yıldızlı gecede Marilyn kesilip sana ay ışığını sunmuştum, evime geldiğinde dudağına aşk öpücüğü kondurmuştum, saçlarımı renkli kordelalarla süslemiş, içim kıpır kıpırken dans adımları sergilemişim. Sana aşk hisleri duyarken nedense hep Marilyn gibi parlıyordum, tepeden tırnağa yıldıza kesiyordum, renk renk çiçek açıp yediveren güllerinin kokusunu sürünüyordum, içim akmıştı. *How to Marry A Millionaire* adlı filmde, üç genç kadın kalplerinin sesine kulak verecek, gerçekten aşk duydukları kişilerle evleneceklerdi, birbirinden şık giysiler beyazperdede art arda geçiyor, giyim-kuşam, ev içleri, zevkli döşenmiş mekanlar göz alıyordu. Gece yıldızları parıldadığında filmler diyarında gezintiye çıkıyor, müzik kutusunun kapağını da açıp Marilyn Monroe'nun ışıldadığı *Let's Make Love*, bir yaz gecesi Marilyn'in eteklerinin uçtuğu *Yaz Bekarı*, şarkılarla, danslarla salınan *Erkekler Sarışınları Sever*, yine Marilyn'in bir otobüsle kaçırıldığı *Bus Stop* adlı filmlerin düşleriyle yaşıyorduk. Evde başbaşa şampanya kadehlerini kaldırıp, pastadan dilimler alırken Lauren Bacall'lı *The Big Sleep*, *Key Largo* gibi filmlere, Betty Grable'lı *Moon Over Miami*, *Tin Pan Alley* gibi müzikal rüyalara karışıyorduk. Geceleri yastığımın altına koyduğum filmler, romanlar hep seninle doluydu, hediyelerin, oyuncakların, süslerin masalsı büyüyle kendimden geçiyor, aşkla tutuşuyordum, gökteki yıldız kırıntıları *How to Marry A Millionaire* adlı filmin üzerine yağıyor, her gece seni düşünerek uykuya dalıyordum.

YILDIZ ŞARKILARI

Şömine başına yağan yıldızlar, yakamozlar, parıltılar senin içindi, gecelerin davetlisi sendin, çıtır çıtır odunların alevinde aşk rüyaları görmüştük. Pencere açık, ışıkları söndürüp kanepeye uzandık, dönen plakta caz şarkıları, içimiz alev alev... Uzak kıyılar, uzak kumsallardı onlar, ay ışığıyla tutuşan, yıldız şarkılarıyla, aşk şarkılarıyla sürüklenen hayal kıyılar. O palmyelerin sahilinde buluşmuştuk ilk, kirazlar ve portakallar, mevsim mevsim değişen, farklı biçimlere bürünen aşkımız... Tavan arası kitaplarla doluydu, ne güzel kitaplar, aşk saatlerinden birinde okuduğumuz kitaplar, ama hep caz, hep caz yapmak, konuşurken, sevişirken, piyano başında iken hep caz yapardık. Şimdi altın yıldızlarla kaplı defterime yazıyorum, bir sinema defteri mi bu acaba? Eski filmler diyarından her gece geçtim, her gece sinema defterime yazıp durdum, yıllarca... Gözlerini kapa sevgilim, beni düşün, dudağına bir öpücük kondursam nasıl olur? Bir günbatımına açılırım, bir kumsala, gülkurusu, vişneçürüğü kesilirim yanıbaşına geldiğinde, hep Marilyn Monroe aşkları sunarım sana, ay ışığını sunarım sana, yıldızları şömine başına dökerim. İçkileri devirirdik caz-barda, eşsiz bir caz müziği eşliğinde, uykusuz duraksız yol alırdık, geceler boyu saatlerce konuşurduk, konuşmak bazen sevişmek yerine geçerdi. Eski plaklar buldum, eski filmler buldum, yıllar öncesinden gelen, pikapta geçmiş yüzyıldan rengarenk caz şarkıları, ısıltılarla dolu, öylesine parıltılı bir piyano müziği, buğulu bir ses... Ay ışığı aşkları yaşardık ve gece renklerine bürünürdük, ellerimiz içiçe, bedenlerimiz birbirine yaslı dans ederdik, Dean Martin şarkıları eşliğinde. Eflatun-beyaz köpüren tüllere sarınmıştım, göl kıyısında buluşmuştuk, bir aşk gecesi, tüller üzerimden kayıp gidiyordu, uçuşup duruyordu sürekli, hafif bir esinti çıkmıştı. Mevsimler art arda geçiyor, sevdâ selleri akıyor, ama caz çiçekleri hep gece göğünden dökülüyordu, piyano tuşlarında renk renk kayarken, zarifçe süzülüyordum, caz müziğiyle yıldızlara uzanıyordum.

Çeşitli sanat dallarını bir araya getirmeyi amaçladım bu yazılarda. Caz klasiklerinden, film klasiklerine, edebiyat klasiklerine dek pek çok esinti bulunabilir. Bilinç akışı tekniğinden yararlanarak, bazen karmaşık bazen de yalın bir dil kullandım. Yazıların şiirsel özelliği, sanki Bill Evans'ın müziği ya da bir caz doğaçlama gibi. Özyaşamsal özelliği de sahip bu yazılarda, geçmiş formlar üzerine günümüzün öykülerini dile getirdim, böylece öykülerden kopup gelen şiirsel denemeler oluştu. Özellikle klasik Amerikan sinemasına ve Bill Evans'ın müziğine göndermeler yaparak. Yerel olandan evrensele, tüm dünyaya açılan bu denemelerden zevk alacağınıza, kendinizden bir şeyler bulurken, yeni yaşamlar da keşfedeceğinize eminim. Sevgiyle, müzikle, sanatla...

Akshihan Dengiz

ISBN 9789757172970

9 789757 172970